

Kaj Granlund

Telluksen älypako

Copyright © Kaj Granlund

3. Painos 2023

Etukannen kuva: Kaj Granlund

Yhteys: Kaj Granlund
kaj@granlund.eu

ALKUSANAT

Ihmiskuntaa on aina ohjattu pelolla. Raamatun tarina Nooan arkista kertoi, kuinka syntiset hukkuivat vedenpaisumukseen ja oikeamieliset pelastuivat. Saman kirjan mukaan Sodoma ja Gomorra tuhottiin siellä asuneiden ihmisten syntien takia ja Raamattu olikin pitkään hallitsijoiden väline, jolla kansa pidettiin nöyränä ja usein kuultu väite alkoi sanoilla: ”Jos et tee parannusta, niin piru sinut perii.”

Uskontoahdistus

Jo aikojen alussa ahneus ja vallanhimo iski hallitsijoihin. Kun kansa oli polvillaan asetettiin maallinen herra valvomaan Jumalan tahtoa siksi, että tahto toteutui paremmin ja varmemmin, kun sitä valvoi ylipappi ja pikkupapit apulaisineen juoksivat kylästä toiseen kertomassa herrojen ilosanomaa. Ihmisraukat katuivat tekojaan, heittäytyivät polvilleen pikkupappien edessä, tunnustivat syntinsä ja saivat anteeksiannon.

Vuosien kuluessa ylipapit huomasivat, että pikkupapisto toimii parhaiten, jos heitä lahjoo rahalla ja niin kirkko päätyi verottamaan kansalaisia ja pikkupapit keräsivät kansalaisilta almuja kirkon ja ylipapin hyväksi. Ylipappi ymmärsi kuitenkin, että ihmisen on syntinen ja anteeksianto on rahan arvoista. Niin ylipappi päätti myydä anteeksiantoa Jumalan puolesta. Koska Jumalalla oli kaikki, ylipapin ei tarvinnut tyytyä välityspalkkioon, vaan hän pisti kaikki liiviinsä.

Keskiajalla aneita myytiin rahaa vastaan helpottamaan katumusharjoituksia ja lyhentämään kiirastulessa vietettävää aikaa. Aneita saattoi ostaa myös kuolleiden omaisten puolesta. Myöhäiskeskiajalla katumuksen suorittaminen rahana oli jo hyvin yleistä. Vuonna 1517 paavi Leo X antoi määräyksen markkinoida aneita aktiivisesti Pietarinkirkon rakennustöiden rahoittamiseksi ja tänään papisto toimii kuten aina ennen, mutta Pietarinkirkko on vaihtunut puoluetoimistoksi.

Mitä teki tavallinen tallaaja? Anekaupan vastustajat saivat ylipapin kädestä. John Wycliffe oli englantilainen Raamatun kääntäjä ja varhainen uskonpuhdistaja. Jan Hus oli tšekkiläinen uskonnollinen reformaattori. He kyseenalaistivat ylipapin (paavin) valtaa ja kirkon menettelyä, mutta katolinen kirkko julisti vuonna 1381 Wycliffen teesit harhaoppisiksi. Konstanzin kirkolliskokouksessa 1415 molemmat julistettiin harhaoppisiksi. Wycliffe oli ehtinyt kuolla, joten hänen luunsa kaivettiin esiin ja poltettiin roviolla, ja Hus päätti elämänsä roviolla.

Jumalat muuttuvat mutta Marx jää

Uskon tarve on vuosituhansien saatossa säilynyt, mutta jumalat ovat muuttuneet. Uuden ajan uskonto on globalismi, tuo Adam Weishauptin 1700-luvulla kehittämä ajatus siitä, että maailma alistetaan yhden yksinvaltiaan taakse, joka Maurice Strongin ja Christiana Figueresin mukaan on YK. Aatetta kutsutaan nimellä *Novus Ordo Seclorum* (Uusi Maailmanjärjestys), jota myös tasavaltamme presidentti Sauli Niinistö niin voimakkaasti toivoo toteutuvan.

Jo alkuperäinen kommunismi toteutti tätä *Uutta Maailmanjärjestystä* paikallisella propagandalla ja vallankumouksella. Käyttökelpoisia idiootteja juoksetettiin vaalista toiseen lupaamalla vappusatasia kärsiville sieluille. Kaikki meni kaupaksi.

Uusi maailmanjärjestys on se voima, joka kaappasi hiilidioksidin aseeseen ja tulee tuhoamaan sen sivilisaation, jonka tänään tunnemme. Olemme nähneet bolševikkien hirmuvallan, Stalinin terrorin, Hitlerin natsit (natsismi oli sosialismia) sekä Maon kulttuurivallankumouksen, joka muuttui laajamittaiseksi sosiaaliseksi, poliittiseksi ja taloudelliseksi väkivallaksi ja kaaokseksi.

Nykyajalta muistamme Pol Potin, joka oli punaisten khmerien johtaja ja Demokraattisen Kamputsean pääministeri 1976–1979. Pol Potin johdolla punakhmerit yrittivät luoda maahan agraariutopian, jonka seurauksena neljäsosa maan väestöstä murhattiin.

Korean niemimaalla heiluu Kim Jon-un-niminen yksinvalti. Hän toimii nimellisesti kommunistisena pidetyn Korean työväenpuolueen valtakirjalla, mutta käytännössä hän on ehdoton yksinvalti. Maan toiminnasta ja ihmisoikeuksista ei tarvitse kiistellä muualla kuin ehkä Vasemmistoliiton kokouksissa.

Ihminen ei opi, vaan samat valheet toimivat jokaisessa maailman kolkassa. Fidel Castro teki tunnetuin seurauksin Kuubasta työläisten paratiisin. Työläisten valtakunta siitä tuli, mutta Castrolta jäi paratiisi väliin.

Hugo Chavez otti haltuunsa Venezuelan. Kyseessä piti olla demokraattinen sosialismi, jossa kaikilla oli hyvä elää. Kun Chavez käynnisti aatteensa mukaiset toimet öljytulot romahtivat ja sosialismin oppien mukaisesti itsevaltiaan roolin ottanut Chavez ajoi maansa konkurssin partaalle. Sosialismin oppien mukaisesti demokratia jää vain kansakunnan tai puolueen nimeen, mutta muualta se poistetaan.

Uusi maailmanjärjestys

Uusi maailmanjärjestys on usko, että sosialismi voidaan toteuttaa, kunhan meidät ”tyhmit ihmiset” ajetaan riittävään paniikkiin niin, että juoksemme sinne, minne johtajat vievät kyselemättä yhtään mitään.

Näin on tapahtunut ilmastonmuutoksen kanssa. Sitä vatvotaan kaikkialla ja kaikki luonnolliset ja luonnottomat tapahtumat laitetaan sen syyksi. Järkeä ei enää ohjaa kansaa eikä tiedotusvälineitä, vaan kaikkialla vallitsee paniikki.

Jokainen tuulenpuuska käydään kuvaamassa, tsunamien vesivyöryt pistetään hiili-dioksidin piikkiin, tehtaiden piipuista tupruavasta vesihöyrystä tehdään saastetta ja YLE työntää ihmiset asetetaan vastakkain.

Lenin opetti Weishauptin ja Marxin oppien mukaisesti:

Kun tavoitteena on kommunismin voitto, niin kaikki menetelmät ovat sallittuja.

Lenin oli itse asiassa valmistautunut tappamaan 90 % maailman ihmisistä, kunhan loput 10 % eläisi Uuden Maailmanjärjestyksen alla. Tähän mennään myös tänään. Erityisesti hänen viestinsä siitä, minkälaista yhteiskuntaa hän havitteli, kiteyttää koko totuuden ”Uudesta Maailmanjärjestyksestä”.

Ihmiset on opetettava vihaamaan! Me aloitamme nuorista, ja lapsia on opetettava vihaamaan vanhempiaan! Me osaamme ja meidän täytyy luoda uusi kieli, jolla kylvämme vihaa ja kammaa kaikkia niitä kohtaan, jotka eivät ole samaa mieltä kanssamme.

Pelko ja voimattomuus väitettyä ilmastonmuutosta kohtaan synnyttää nuorissa vihaa ja se on tavoite Suomessakin. Siinä kylvetään vallankumouksen siemenet. Samalla tuhotaan nuorten mielikuva hyvästä tulevaisuudesta.

Mark Twain on sanonut:

On helppoa saada ihmiset uskomaan valheeseen, mutta vaikeata saada heidät luopumaan siitä.

Lestijärvellä 25.2.2023

Kaj Granlund

SISÄLLYSLUETTELO

Alkusanat.....	3
Uskontoahdistus.....	3
Jumalat muuttuvat mutta Marx jää.....	4
Uusi maailmanjärjestys.....	4

ILMASTOPOLITIIKKA 9

Ilmasto ja politiikka.....	10
Propaganda ja yhteiskunnallinen vaikuttaminen.....	11
Poliittinen ilmastonmuutos.....	13
Maurice Strong.....	13
Timothy Wirth.....	15
Richard Benedick.....	15
Mihail Gorbatšov.....	15
Jacques Chirac.....	16
Ottmar Edenhofer.....	16
Christiana Figueres.....	16
Patrick Moore.....	17
Climategate ajatuksia.....	17
Konspiraatioteorioita.....	19
Tiedeyhteisö.....	21
Leirit.....	21
Tieteen konsensus.....	22
Miten konsensukseen on päädytty.....	23

KÄSITTEITÄ 27

Hiilidioksidi.....	28
Hiili.....	28
Hiilidioksidi.....	29
Kasvit ja hiilidioksidi.....	30
Ilma, lämpö ja hiilidioksidi.....	32
Hiilidioksidin viipymä ilmakehässä.....	33
Maona Loa ja Antarktiksien jääkairaukset.....	38
Merivesi ja hiilidioksidi.....	41
Aurinko.....	47
SIM - Solar Inertia Motion.....	47
Aurinkopilkut.....	48
Maapallon kiertorata.....	50

Milankovičin jaksot.....	50
Yhteenveto.....	52

VASTA-ARGUMENTOINTI 53

Vasta-Argumentointi	54
Pieni jääkausi	54
Ilmasto muuttuu ajasta toiseen.....	55
Hiilidioksidi vaikuttaa ratkaisevasti lämpöön	56
Hiilidioksiditasot nousevat hälyttävästi.....	58
Lämpötilat nousevat uhkaavasti.....	60
Myrskyt ovat lisääntyneet	61
Jos jäätiköt sulavat	62
Valtamerien vedet ovat todistetusti nousseet.....	64
Maa kuivuu ja ihmiset pakenevat	67
Elintarviketuotanto.....	67
Lämpö lisää kuolemia	68
Ilmastomuutos aikaansaa tauteja.....	68
IPCC ja ilmastohysteria.....	70
Väärennökset jatkuvat.....	71
Oletuksia vaiko todellisuutta.....	72
Tietokonemallinnus.....	73
Mallinnus.....	73

ENERGIAPOLITIikka 77

Hiilidioksidin puolesta.....	78
Väitetään että luonto tuhoutuu ilmastonmuutoksen seurauksena.....	79
Luonto ja fossiiliset polttoaineet	80
Biopolttoaineet	81
Fossiiliset polttoaineet eivät tuhoa maailmaa	81
Uusiutuva energia	83
Teollisuustuotanto ja uusiutuva energia.....	84
Energialähteiden tulevaisuus	85
Ihmiskunta hulluuden portilla.....	85

YHTEENVETO JA LÄHTEET 87

Yhteenveto.....	88
Lähteet.....	90

ILMASTOPOLITIikka

Ilmastokeskustelu on politiikkaa, jonka ainoana tarkoituksena on osoittaa ongelma, aiheuttaa paniikki, luvata ratkaista ongelma ja lopulta ottaa valta yksin käsiin.

Valtataistelu on niin ilmeinen, että siitä on turha keskustella. Kyseessä on kaiken vallan anastaminen YK:lle ja sitä kautta järjestöä johtavalle yleiskokoukselle. YK tarvitsee valtaa, koska vuosikymmenet ovat vierineet siitä, kun se perustettiin toisen maailmansodan raunioille. Tässä ajassa sen aikaansaannokset ovat olleet mitättömiä ja poliittisella kentällä se on osoittautunut vain lausuntoja tuottavaksi automaatiksi.

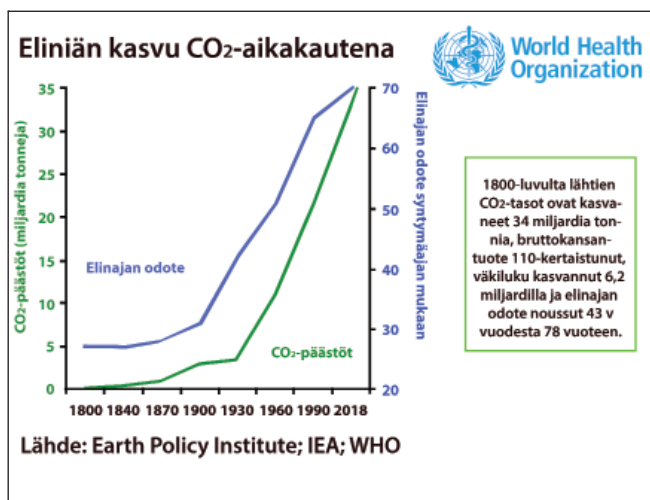
ILMASTO JA POLITIIKKA

Politiikka on perinteisesti sopivimman kompromissin löytäminen suuresta joukosta huonoja ratkaisuja. Poliitiikka ei tähän mennessä ole aikaansaanut yhtään sellaista päätöstä, joka olisi kaikkien mieleen, eikä se todennäköisesti ole löytänyt yhtään ratkaisua, joka tieteellisesti tarkastellen olisi paras.

Näin on myös käynyt ilmastopolitiikan kanssa. Ensin puhalletaan ”paskat” kansan housuihin, ja sitten julistetaan kilvan menetelmiä, joilla kansa pääsee uhasta ja rahoitaan eroon. Ja kansa kulkee perässä, kuin porsaas teurastajan autoon.

Albert Einstein sanoi: ”Vain avaruus ja ihmisen järjettömyys ovat äärettömiä”

Ilmastonmuutos näyttää karanteen tieteen käsistä ja kuten arvata saattaa, asian viritely on siirtynyt poliitikkojen pöydälle. Vakavat argumentit ja klassinen tutkimus on saanut väistyä jonkinlaisen pseudotieteen tieltä pääasiassa siksi, että ilmastonmuutoksesta on tullut anekaudan tapainen uusi rahastusmuoto ja aikamme paavi istuu Brysselissä.

Kuva 1.1. CO₂-tasot ja keskimääräisen elinajan muutos (WHO).

Riippumatta siitä, onko ilmastonmuutos todellinen vaiko kuvitteellinen, sen torjuminen on nähtävä sitä tosiasiaa vastaan, että paluu 1800-luvun elintasolle tietää myös luopumista kaikista siitä hyvästä ja niistä palveluista, joihin olemme tottuneet.

Onko se hyvä ihmiselle, luonnolle ja maapallolle, jääköön jokaisen itsensä pohdittavaksi.

Propaganda ja yhteiskunnallinen vaikuttaminen

Yleisesti ajatellaan tieteen tuottavan objektiivista ja julkisen kritiikin läpikäynyttä arvovapaata tietoa. Tavaksi on tullut, että väitteen voima mitataan sen esittäjän vertais-arvioitujen julkaisujen lukumäärällä. Kun siirrytään politiikan puolelle, niin tiede on irrotettu tutkimukseen perustavasta tehtävästä, ja poliittiset tahtotilat jyräävät tutkimustyössä. Käytännössä tieteen poliittinen ohjaus näkyy tavassa, jolla tutkimusmäärärahoja myönnetään.

Media on vuosikymmenten saatossa oivaltanut tieteen merkityksen silloin, kun toimittajan on tuotava oma näkemyksensä julkisuuteen. Tällöin otetaan haastateltavaksi auktoriteetti, joka tavalla tai toisella tukee toimittajan poliittista näkemystä, ja riittävän järeällä tittelillä jyrätään television ajankohtaisohjelmaa seuraavan katsojan henkinen vastarinta.

Tässä vaiheessa ei enää ole kyse ”oikeasta” tieteestä, sillä asiantuntija on vain toimittajan väline tietyn maailmankuvan edistämiseksi. Mitä enemmän tutkijoiden asiantuntijavalta korostuu, sitä enemmän halu käyttää asiantuntijoita vie itse asian sivuraiteille.

Otetaan fiktiivinen esimerkki YLE:n tavasta toimia.

Paikalla on Ilmatieteen laitoksen erikoistutkija tohtori Sorasumppi. Hän tulee vastaamaan kysymykseen siitä, miksi ilmasto lämpenee ja mitä asialle voidaan tehdä.

Kuka tohtii edes ajatella, että Ilmatieteen laitoksen erikoistutkija ja tohtori voisi olla väärässä, kun kyseessä on ilmaston lämpeneminen? Kuinka moni tietää, että ilmastonkysymykseen ei riitä se, että osaa ennustaa huomisen sään? Hiilidioksidin kierto ja sen vaikutusten arviointi vaatii niin laajaa osaamista, että sitä tuskin löytyy yhdeltä ihmiseltä. Tuskin löytyy edes yhdestä tiedekunnasta.

Näillä menetelmillä kansan kritiikki kuitenkin murretaan ja aivopesu siirtyy toiseen vaiheeseen YLE:n julistaessa.

Tutkimusten mukaan 97% maailman tutkijoista on sitä mieltä, että ilmasto lämpenee ihmisen toiminnan seurauksena.

Vanha sananlasku sanoo, että rauta on taottava kun se on kuuma ja aivopesun ohje kertoo, että valhe on vain toistettava riittävän usein, niin se muuttuu totuudeksi.

YLE jatkaa linjallaan ja näyttää vesihyöryä pölytteleviä savupiippuja, tsunamien nostamia vesiä ja jostakin päin maailmaa löytynyttä uutista harvinaisen lämpimästä ilmasta. Jokaista uutista täydennetään ”ohimennen” sanalla ”ilmastonmuutos”.

Mitä useampi ihminen pitää ajatusta ilmastonmuutoksesta oikeana, sitä oikeampana ajatus tuntuu kansan keskuudessa. Kun ajatusta vielä maustetaan puheilla maailmanlopusta, se luo ihmisissä tunnereaktion, joka estää kaiken järkevät ajattelun. Erityisen voimakas tunnereaktio on, jos päätökset vahingon korjaamiseksi on tehtävä nopeasti (Cialdini, 1993). Tästä käytetään nimitystä pelotelkaa-heidät-kuoliaaksi (scare-them-to-death) (Böttcher, 1996).

Kun propaganda on uponnut valtaosaan kansasta ja ”ilmastonmuutos” näkyy ahdistuksena läpi yhteiskunnan, ryhdytään jakamaan kansaa oikeamielisiin ja vastustajiin. Syntyy tarve hakea syyllisiä ja aletaan halventaa kuten myös julkisesti pilkata ihmisiä tai kansalaisryhmiä, jotka ovat eri mieltä. Näin on aina tehty ja näin tullaan aina tekemään, koska ihminen ei tässä suhteessa ole kehittynyt piiruukaan viimeisen 10.000 vuoden aikana. Paras esimerkki tästä on valtamedian toimittajakunta.

Ilmastotieteilijä ja kirjailija Stephen Schneider kirjoittaa ”ilmastonmuutoksesta”:

Jotta voimme kiinnittää suuren yleisön huomion on meidän tarjottava kauhuskenarioita ja jättää mainitsematta niitä epäilyksiä, joita meillä itsellämme on.

Lopulta ilmiö kasvattaa itseään, koska ihmiset pelkäävät joutuvansa julkisesti leimatuiksi, ja nykyaikana toisinajattelijoita leimataan kuin Neuvostoliiton ihmemaassa ja julkaistaan sivustoja, joiden ainoana tarkoituksena on luetella ja halveksua ilmastonmuutoksen vastustajat. Yksi tällainen on <https://denierlist.wordpress.com/>.

Facebook, Google ja monet muut ovat panostaneet miljoonia dollareita löytääkseen yleisen mielipiteen vastaisia kirjoituksia Internetistä. Oikeamielisille sopimattomat kirjoitukset poistetaan ja vaaditaan tiukempia lakeja, joilla sananvapautta voidaan rajoittaa entisestään.

On ristiriitaista, että ilmastomuutosta perustellaan pseudotieteellä, mutta vastustajia panetellaan heidän henkilökohtaisten ominaisuuksiensa takia.

Ihmisten jakaminen hyviin ja huonoihin pelkästään oman aatteen tai uskonnon suojaamiseksi, on aina päättynyt huonosti. Lenin ja Stalin tuhosivat noin 60-80 miljoonaa venäläistä näiden henkilökohtaisten arvojensa takia, ja Hitlerin natsit miljoonia juutalaista näiden rotunsa takia. Näillä kaikilla diktaattoreilla oli kannattajansa, joiden tekoja me tänään hurskaina kauhistelemme.

Ainut viha, jota ei rajoiteta, on viha toisinajattelijoihin kohtaan, mutta pogromit eivät ole unohtuneet. Oikeamielisten käynnistämä *kristalliyö* vaanii nurkan takana, eikä sen tulemista tarvitse epäillä.

Se tulee ennen pitkää koska tulevan kehityksen takuumiehenä on ihmisen yksinkertaisuus.

Tämän tiesi myös Hitler, kun hän kirjassaan ”Mein Kampf” totesi:

Valheen on oltava niin iso, että kukaan ei usko että asioita voidaan vääristää niin paljon.

Poliittinen ilmastonmuutos

Poliittisesti ilmastonmuutos on globaalin bolševismin suurin voitto. Kuten edellä on kerrottu, erilaisia tutkimuksia ilmaston muuttumisesta on esitetty jo 1800-luvulta lähtien, mutta ensimmäinen merkittävä askel tapahtui kun Guy Callendar julkaisi poimintansa historiallisista lähteistä ja Keeling ryhtyi mittaamaan CO₂-tasoja Maona Loalla.

Käytännössä työ alkoi 1970-luvulla ja 1980-luvulla kehitettiin tietokonemalleja, jotka ennustivat hiilidioksidin kaksinkertaistumista tulevien 60 vuoden aikana. Samalla ennustettiin, että maapallon keskilämpötilan nousee 5°C, ja Pohjoisnavalla peräti 10°C.

Vuonna 1972 alkoi taitavasti suunniteltu kampanja siirtää maailman valta kansallisvaltioilta YK:lle UNEP-ohjelmaa hyväksi käyttäen. Tämän liikkeen vetäjäksi Rockefeller-öljyimperiumi istutti herran nimeltä Maurice Strong.

Maurice Strong

Maurice Strong syntyi 29.4.1929 ja kuoli 27.11.2015. Hän oli ammatiltaan ”liikemies” öljyalalta, jossa hän tutustui Rockefellerin sukuun. Rockefeller oli se taho, joka istutti tämän kouluja käymättömän huutolaispojan YK:n leipiin ja sieltä käsin valvomaan Rockefellerin etuja. Strong oli näet keskeyttänyt koulunkäyntinsä 14-vuotiaana, eikä sen jälkeen tehnyt muuta kuin puhui globaalin bolševismin puolesta.

Maurice Strong kuvasi bolševistisen tavoitteensa esseessä ”Stockholm to Rio: A Journey Down a Generation”. Tässä hän sanoi:

Ajatus kansallisesta itsemääräämisoikeudesta on kansainvälisessä yhteistyössä ollut peruuttamaton ja totisesti pyhä periaate. Se on periaate, joka vain vaivoin antaa periksi kansainväliselle ympäristöyhteistyölle. Tarvitaan sen tosiasian tunnustamista, että itsemääräämisoikeus ympäristöasioissa ei ole yksittäisten

valtioiden käsissä. Kansainvälisen yhteisön on voitava luottaa ympäristöpolitiikan toimivuuteen.

Tukholman ympäristökongressissa 1972 ympäristöasioista tehtiin valtiovallan asia ja ympäristöjärjestöistä tehtiin julkisen vallan työkaluja ja yleisen mielipiteen muokkaajia. Konferenssin järjestäjänä ja johtajana oli taas Rockefellerin imperiumin juoksupoika Maurice Strong. Konferenssissa perustettiin YK:n UNEP ja sen johtajaksi nimitettiin samainen herra.

Vuonna 1992 pidettiin toinen nk. Earth Summit Rio:ssa ja kuten Tukholmassa 1972, tämän tapaamisen taustalla touhusi Maurice Strong. Julkisuuteen annettiin kuva suuresta kansanliikkeestä, johon osallistui yli 19.000 ihmistä eri puolilta maailmaa. Kokoukseen kelpuutettiin lopulta vain ne osallistujat, jotka hyväksyivät YK:n Agenda 21-ohjelman.

Agenda 21 on Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen toimintaohjelma ja se edustaa avointa pyrkimystä maailmanhallituksen ohjaamaan ekososialistiseen totalitarismiin.

Kuva 1.2. Maurice Strong, mies joka halusi tuhota sen maailman ja länsimaisen sivistyksen, jota ihmiskunta on vuosituhansien aikana rakentanut (kuva: Wikipedia Commons).

Avauspuheessaan Riossa Maurice Strong sanoi:

On ilmeistä, että yhteiskunnan keskiluokkaa joutuu luopumaan nykyisistä elintavoistaan, kuten lihan syönnistä, pakasteiden käytöstä, valmisruoasta, ajoneuvojen omistuksesta, sähköisten apuvälineiden käytöstä, ilmastoinnista, sekä asumisesta maaseudulla.

Hän jatkoi:

*Kaikki sellaiset lapset, jotka syntyvät niiden lisäksi, joita tarvitaan ihmiskunnan ylläpitämiseksi, on eliminoitava (**lue kaasutettava**). Heidät voidaan jättää henkiin vain, jos he korvaavat aikuisen (aikuinen kaasutetaan taikka hän kuolee luonnollisesti). Tästä syystä meidän on helpotettava luontoa aikaansaamaan tarvittava kuolevuus.*

Ja lopuksi mainitsen Maurice Strongin paljon siteeratun lauseen mainitusta puheesta:

Tämän planeetan ainoa toivo on, että teollistunut sivilisaatio romahtaa. Eikö ole meidän kaikkien vastuulla huolehtia siitä, että näin tapahtuu.

Harva kuitenkin ymmärtää, että Maurice Strongin (Rockefellerin perheen) menetelmät ja massiiviset rahastukset palauttavat maailman 1000 vuotta takaisin ajassa, ja tässä pelissä köyhät ovat suurimmat häviäjät - ja tämä on myös bolševismin tarkoitus.

Ei tule riittämään, että elintasoa lasketaan, vaan samalla palautetaan myös luokkayhteiskunta maaorjineen ja kartanonherroineen. Maurice Strong tulee toteuttamaan Trotskin ennusteet:

Muutamme maailman valkoisten neekereiden asuttamaksi autiomaaksi ja kohdistamme näihin niin raakaa tyranniaa, että sellaista ei olla aiemmin nähty. Ainoa ero on, että tämä tyrannia ei tule oikealta vaan vasemmalta. Se ei myöskään ole valkoista vaan veren punaista. Tulemme juoksuttamaan sellaisia määriä verta, että kaikkien kapitalistien sodat tulevat kalpenemaan tekomme edessä ja suurimmat pankit Yhdysvalloissa tulevat toimimaan läheisessä yhteistyössä kanssamme. Kun voitamme, tulemme yhdistämään kaikki sosialistiset voimat niin, että koko maailma putoaa polvilleen näiden edessä. Näytämme heille mitä oikea voima on.

Timothy Wirth

Senaattori joka vastasi Clinton-Gore hallinnossa globaaleista kysymyksistä sanoi Rio:n konferenssissa:

Meidän on ajettava ilmastonmuutosta vaikka koko teoria ei edes pitäisi paikkansa. Se on ainoa tapa toteuttaa taloudellista ja ympäristöystävällistä politiikkaa

Richard Benedick

Yhdysvaltojen hallinnon edustaja Riossa sanoi:

Kioton sopimus on ajettava läpi vaikka meillä ei ole minkäänlaisia todisteita tukemassa kasvihuoneilmiötä.

Mihail Gorbatšov

Neuvostoliiton entinen presidentti Mihail Gorbatšov korosti puheessaan 1996 sen asian tärkeyttä, että Karl Marxsin sosialismin edistämisen edellytyksenä on ilmastonmuutos. Hän puki konspiraatioteoriat sanoiksi sanoessaan:

Suuren ympäristökriisin uhka on kansainvälinen avain Uuden Maailmanjärjestyksen avaamiseksi.

Tässä Gorbatsšov selkeästi kertoo, mikä on nk. Uuden Maailmanjärjestyksen todellinen tavoite, ja mikä on ilmastomuutoksen tehtävä tässä toimenpiteiden ketjussa.

Kuva 1.3. Mihail Gorbatsšov (kuva: Wikipedia Commons).

Jacques Chirac

Haagin ilmastokokouksessa vuonna 2000 Ranskan presidentti Jacques Chirac sanoi puheessaan osuvasti:

Ensimmäisen kerran ihmiskunnan historiassa meillä on väline, jolla maailmaa voidaan hallita.

Ottmar Edenhofer

Vuonna 2010 IPCC:tä edustanut Ottmar Edenhofer totesi puheessaan:

Meidän on vapautettava itsemme siitä harhasta, että ilmastopolitiikassa on kyse luonnosta. Kyse on siitä, että saamme maailman vaurauden jaettua tasaisesti ihmisten kesken.

Christiana Figueres

YK:n vaikutusvaltaisin virkanainen Christiana Figueres paljasti 10.2.2015 Brysselissä ilmastohysterian karun totuuden, jonka ”laatumedia” jättää kertomatta. Asian tekee pahaksi se, että hän oli YK:n ilmastonsuojelun puitesopimuksen pääsihteerinä, kun Pariisin ilmastopöytäkirja hyväksyttiin vuonna 2015. Hänen jos kukaan edustaa YK:n virallista kantaa. Christiana Figueres sanoi:

YK:n tavoitteena ei ole pelastaa luonto suuronnettomuudelta ”torjumalla ilmastomuutos”, vaan tuhota kapitalismi.

Patrick Moore

Tohtori Patrick Moore on Greenpeacen entinen jäsen ja osallistui 15 vuoden ajan mm. Rainbow Warrior-nimisellä laivalla taisteluun ydinkokeita ja valaanpyyntiä vastaan. Hän oli aktiivinen Greenpeacen kannattaja ja tunnettu aktivisti. Tähän aikaan hän oli ainoa akateemisen tutkinnon suorittanut Greenpeacen johdon jäsen.

Mooren ja Greenpeacen tiet kuitenkin erkanivat monista eri syistä. Suurin syy lienee se, että ikä opettaa ja kun siihen lisätään hyvä teoreettinen peruskoulutus, radikalismi ei yksin riitä.

Patrick Moore ilmaisi mielipiteensä ilmastonmuutoksesta FOX-kanavan haastattelussa 2011 sanoen:

Meillä ei ole minkäänlaisia tieteellisiä todisteita siitä, että ilmaston lämpeneminen viimeisen 200 vuoden aikana olisi ihmisen aiheuttama. Ilmastofanaatikot ajavat maailmaa pelottelutaktiikalla, jonka tavoitteena on energiapolitiikka, joka ennen kaikkea köyhdyttää maailman köyhiä ihmisiä. Tämä ei ole oikein ihmisille, se ei ole hyväksi ympäristölle, koska lämpimässä ilmastossa voimme tuottaa enemmän ruokaa.

Kun Moorelta kysyttiin, kuka edistää tällaista aiheetonta ilmastopelkoa, hän vastasi:

Voimakas eri intressien yhteenliittymä. Tutkijat haluavat rahaa tutkimukseen, media haluaa otsikoita, yliopistot tukea säätiöiltä ja poliitikot haluavat osoittaa, että tekevät työtä tulevien sukupolvien hyväksi.

Climategate ajatuksia

Climategate-paljastukset vuonna 2009 toivat esille suuren joukon ajatuksia, jotka myöhemmin ovat jääneet vailla huomiota.

Useimmat tutkijat ovat rehellisiä toisilleen, mutta meillä on myös lukuisia esimerkkejä siitä, kuinka tiedeyhteisö painostaa tutkijoita seuraamaan yleisiä suuntauksia ja tarvittaessa erottavat sellaiset tutkijat, jotka ovat eri mieltä tavoitteista. Eräs tutkija ilmaisi huolensa sanomalla:

Entä jos ilmastonmuutos onkin vain muutaman vuosikymmenen kestävä tilapäinen ilmiö? Silloin meidät tullaan tappamaan

Peter Thorne Britannian Ilmatieteen laitokselta kirjoitti tutkijalle nimeltä Phil Jones sanoen:

Havainnot eivät tue lämpötilojen nousua koko trooppisen troposfäärin alueella ellemmme hyväksy vain yhtä tutkimusta ja ohita suuren kasan muita. Tämä on suorastaan vaarallista. Meidän on keskusteltava näistä epävarmuuksista ja oltava rehellisiä.

Hieman myöhemmin Thorne kirjoittaa:

Uskon, että tiedettä on manipuloitu mukaan poliittisiin pyörteisiin, mutta tämä ei ole pitkällä tähtäimellä järkevää.

Tiedemaailma on siis yhtä lailla täynnä lausuntoja, jotka epäilevät ilmastonmuutosta. Muutama poiminta sivustolta www.forbes.com kertoo karua kieltä IPCC:n toiminnasta.

Ilmastotieteessä tapahtuu ilmiselvästi virityksiä taikka sitten tutkijoilla on uskomaton onni. Epäilen, että ilmaston mallintajat eivät pitkään pysty selviytymään tästä sotkusta.

On käsittämätöntä, miten poliitikot voivat tehdä miljardiluokan päätöksiä sopeutumisesta ilmastoon perustamalla päätöksensä malleihin, jotka eivät kuvaa eivätkä simuloi ilmaston muutoksia.

Michael Mann oli tutkija, joka esitteli jääkiekkomailateorian, joka myöhemmin löytyy liki kaikista IPCC:n julkaisuista. Raymond Bradley, joka työskenteli yhdessä Mannin kanssa kertoi mielipiteensä tästä käyrästä eräässä sähköpostissaan.

Olet varmasti samaa mieltä kanssani, että Mannin ja Jonesin julkaisema raportti oli säällittävä, eikä sitä olisi koskaan pitänyt julkaista. En halua, että minua missään vaiheessa yhdistetään tällaiseen lämpötilojen manipulointiin.

Tutkijat Wigley ja Kevin E. Trenberth ehdottivat sähköpostissa Michael Mannille:

*Jos uskot, että Yalen professori James Saiers kuuluu ilmaston muutoksen kieltäjien joukkoon, ja jos löydämme todisteita tästä, yritämme saada hänet erotettua *Geophysical Research Letters journal* -lehden päätoimittajan virasta.*

Christopher Landsea on Yhdysvaltojen tunnetuimpia hurrikaanien tutkijoita (Hurricane Research Division of Atlantic Oceanographic & Meteorological Laboratory).

Kun hurrikaani iski Floridaan vuonna 2004, IPCC:n ”tutkija” Kevin E. Trenberth ilmoitti:

Kuva 1.4. Christopher Landsea (kuva: [Wikipedia Commons](#)).

Tutkijat varoittavat, että ilmastonmuutos tulee lisäämään hurrikaanien aktiiviteetteja”.

Tähän Landsea kommentoi sanomalla:

Mihin tieteellisiin tutkimuksiin Trenberth tukee väitteensä, että havaituilla lämpenemisillä olisi vaikutusta hurrikaanien aktiiviteettiin?

Kun Trenberth ei vastannut, Landsea jatkoi:

Trenberth on tullut johtopäätökseen, että ilmaston lämpenemisellä olisi yhteyttä hurrikaaneihin ja on jo julkaissut tällaisen väitteen. Tällaisesta ei ole havaintoja hurrikaanitutkijoiden keskuudessa.

Kun yhdistämme Kevin E. Trenberthin yrityksen erottaa eri mieltä olevat tutkijat viroistaan tähän lausumaan, niin saamme pienen käsityksen siitä, miten ilmastoglobalismi toimii.

Lopuksi toteamme vielä, että **IPCC:n tutkijat** B.D. Santer, T.M.L Wigley, T.P. Barnett, E. Anyamba, P.D. Jones, R.S. Bradley and K.R. Briffa toteavat julkaisuissaan, että eivät voi antaa minkäänlaisia arvioita siitä, mikä on ihmiskunnan osuus ilmaston muutokselle, eivätkä myöskään osaa sanoa, tuleeko ilmasto lämpenemään vaiko viilenemään.

Haluan tuoda esille nämä asiat, jotta sinulle lukijana aukeaa ne todelliset syyt, joiden takia nykyistä ilmastopolitiikkaa toteutetaan - globaalinen maanilmanhallinta.

Konspiraatioteorioita

Olen jonkin verran tutustunut eräisiin konspiraatioteorioihin ja pidän monia aiheeseen liittyviä julkaisuja lukemisen arvoisena. Erityisesti suosittelisin tutustumaan Jüri Linan kirjaan ”Under the Sign Of the Scorpion” ja M.S.Kingin kirjaan ”Planet Rothschild, The Forbidden History of the New World Order, Volume 1”.

Jos pitää näissä kirjoissa esitettyjä teorioita mahdollisina, on ilmiselvää, että Rockefellerin imperiumin palvelija Maurice Strong esittää ajatuksia, jotka ovat suora jatkumo niin 1800-luvun sionistiselle radikalismille kuin bolševismille. Näiden konspiraatioteorioiden punainen lanka on kiteytetty seuraaviin kohtiin (Jüri Lina):

1. Tuhotaan kaikki sellainen tieto ja kulttuuri, joka ei hyödytä *Aatetta*
2. Tuhotaan itsenäiset kansakunnat ja annetaan totaalinen valta *Aatteelle*.
3. Kaikki yksityinen ja kansallinen omaisuus siirretään *Aatteen* haltuun korkealla ja progressiivisella verotuksella (joten tämä verotus ei ole uusi keksintö).
4. Heikennetään yhteiskuntaa rapauttamalla kansan moraali ja luomalla sisäisiä riitoja kansalaisryhmien välille.
5. Luodaan kaiken kattava valvonta- ja ilmiantojärjestelmä, ja *Aate* ylläpidetään pelolla ja terrorilla. Ennen vanhaa tällaisia edustivat salaiset poliisit kuten Gestapo, Tšeka ja NKVD. Tänään meitä valvoo Facebook, Google, Uuden Suomen blogi, GPS-pohjainen ajoneuvoseuranta ja uudet peltipoliisit.
6. Polarisoidaan ihmiskunnan ajatukset ja mieli *Aatteen* tahdon mukaiseksi kieltämällä kaikki *Aatteen* vastainen kirjoittaminen ja tiedottaminen. Tätä harrastetaan jo laajasti nykyajan EU:ssa ja juoksuliina lyhenee päivä päivältä.

Aate on tässä kansainvälinen ja YK-johtoinen Agenda 21:ä ajava *globalistista bolševismia edustava vihreä liike*, joka pyrkii luomaan ylikansallisen globaalin kontrollijärjestelmän. Niin kutsuttuun kestävään kehitykseen katsotaan päästävän muun muassa määrämällä yksityinen maanomistus sosiaalista epäoikeudenmukaisuutta aiheuttavaksi pahaksi ja poistettavaksi ongelmaksi, rajoittamalla radikaalisti energiankulutusta eli esimerkiksi yksityisautoilua rankasti rajoittamalla sekä kaikenlaisia vapaata taloudellista yritystoimintaa raskaasti verottamalla. Koulujen opetuksen sisältöä kontrolloidaan, väestönkasvua pienennetään abortein, määrätään perheille korkein sallittu lapsiluku ja sovelletaan tarpeen vaatiessa eutanasiaa [Ahvio 2017].

Ennen kuin väität, että keksin nämä vain tukeakseni omia ajatuksiani, lue edellä mainitut kaksi teosta ajan ja ajatuksen kanssa.

TIEDEYHTEISÖ

Ihmiskunta lienee melko yksimielinen siitä, että ilmasto on 1860-luvulta lähtien lämmennyt peräti 0,7 astetta. Tilastot myös osoittavat, että ilmaston lämpeneminen saattoi alkaa jo 1650-luvulla ja loppui noin vuonna 1998, jonka jälkeen ei ole havaittu merkittäviä muutoksia.

Olemme myös melko yksimielisiä siitä, että hiilidioksiditasot (CO₂) ovat nousseet 1950-luvun jälkeen. Erimielisyydet ovatkin siinä, onko ihminen yksin syyppää hiilidioksiditasojen nousuun, ja nostaako lisääntynyt hiilidioksidi maapallon lämpötiloja.

Tuomiopäivän profeetat ja kansainvälinen ilmastopaneeli IPCC ovat yksissä tuumin päättäneet, että ihmiskunta on palautettava apinoiden tasolle tai muuten maailma kuolee.

Leirit

Yhteiskuntamme on monessa kysymyksessä jakautunut kolmeen leiriin, ja käyttäisin näistä nimityksiä: kansa, kriitikot ja oikeamieliset.

1. Kansa ei välitä ennen kuin asia koskee heitä itseään. Joku voi korkeintaan sanoa: ”Miksi kukaan ei tee mitään?”, mutta leipä, työ, ystävät, perjantaipullo, maanantai-krappula tai pekkaspäivät ovat tärkeimmät asiat elämässä.
2. Kriitikot suhtautuvat asiaan maltillisen tieteellisesti ja heidän argumenttinsa perustuvat myös laskelmiin, havaintoihin ja yleensäkin asioihin, joita he ymmärtävät. Tuskin yksikään kriitikko sanoo, ettei ilmasto olisi pienen jääkauden jälkeen lämmennyt, mutta heillä saattaa olla toinen käsitys syistä.
3. Oikeamieliset muodostavat oman yhteiskunnallisen luokan, jonka toimintakaava perustuu pelotteluun, propagandaan ja aivopesuun. Heille kysymys on uskonnosta, johon ei voida vaikuttaa asia-argumenteilla, ja he tyrmäävät vastustajien argumentit hyökkäämällä vastustajan henkilökohtaisiin ominaisuuksiin. Ilmastopolitiikassa he ovat laatineet julkisia häpäisylistoja henkilöistä, jotka ovat heidän kanssaan eri mieltä, ja olen itse kohdannut tällaisia väitteitä jopa korkeasti koulutuilta tutkijoilta.

Taistelu käydään hyvin erilaisilla aseilla ja nykyajan televisiovihteelle tyypillinen ”läiskintä”, ja ilmastoasioissa vihervasemmistopopulismi menee aina helpommin perille, koska se ei vaadi syvällistä pohdintaa. Kun sitten sekoitetaan päivän sää ja globaali ilmasto, niin kansa saadaan uskomaan mihin tahansa.

Tieteen konsensus

Tiedotusvälineemme toistavat päivittäin, kuinka tiedeyhteisö on yksimielinen siitä, että ilmastonmuutos tuhoaa ihmiskunnan ja se johtuu ihmisestä. Viimeisten 40 vuoden aikana maailmanloppua on useita kertoja ennustettu tapahtuvaksi ”kymmenen vuoden sisällä” ja ainoa asia, jonka ihmiskunta on oppinut on, että:

Pidennetään ennustetta, jotta sitä ei tarvitsisi korjata niin usein.

Vallitsehan tiedeyhteisössä konsensus siitä, että tuho tulee. Vedotaan siihen, että 97 % maailman tiedemiehistä ovat yksimielisiä siitä, että kaikki tämä on totta.

1990-luvulla Yhdysvaltojen yliopistot vielä toimivat kuten pitäisi, mutta sitten tapahtui käänne ja ilmastotutkimuksen määrärahat kasvoivat kymmenkertaistuiivat. Koska ilmaston tutkijoita ei riittänyt, alalle tunkeutui sellaisista ihmisistä, joiden pätevyys oli hankittu muilta tieteen aloilta, mutta joilla tutkimusrahaa ei omalla alalla riittänyt. Ilmastotutkimuksessa raha virtasi ja jokaiselle, joka pystyi esittämään asiaa sivuavan aiheen, myönnettiin rahaa. Sen seurauksena tutkimusalalle syntyi suuri joukko ”ilmastoasiantuntijoita”, jotka olivat hankkineet kannuksensa vaikkapa teatterialalla.

Määrärahat myönnetään tutkijalle jotta hän selvittäisi ihmisen vaikutuksen ilmaston lämpenemiseen, ja saadakseen rahaa, tutkija tekee sen parhaimmalla mahdollisella tavalla.

Sen lauluja laulat jonka leipää syöt.

Ensimmäiseksi on kysyttävä, onko konsensus olemassa? Miten tiedeyhteisö voi olla yksimielinen jostakin, kun tiede syntyy vain epäilysten ja kyseenalaistamisen avulla?

Konsensus on politiikkaa ja Kopernikus oli aikoinaan tyypillinen tiedemies, joka vastusti papiston konsensusta. Hän väitti, että maa kiertää aurinkoa eikä päin vastoin. Silloisen ”tieteen konsensus” tuomitsi hänet kotiarestiin, koska oltiin yhteisesti sovittu, että Kopernikus on väärässä yrittämättä edes kyseenalaistaa omia ajatuksia.

Ilmastokeskustelussa on vallalla sama trendi, mutta sitä vahvistaa median teatteri-ai- van eri tavoin kuin 1400-luvun lopulla. Tänään media on muutaman pienen ja mitätömän tutkimuksen perusteella luonut yleisen käsityksen siitä, että 97% tiedeyhteisöstä uskoo tulevaan tuhoon. Päätelmän takaa löytyy esimerkiksi seuraavat taustatiedot.

NASA luettelee sivustollaan neljä tutkimusta, jotka osoittavat, että ”tiedeyhteisön tuki on kiistaton”.

1. Anderegg et al. Expert credibility in climate change (Andregg et al. 2010).
2. Doran & Kendal Zimmerman. Examining the Scientific Consensus on Climate Change (Doran ja Zimmerman 2009).
3. Oreskes. Beyond the Ivory Tower: The Scientific Consensus on Climate Change. Science (Oreskes 2005).
4. Cook et al. Quantifying the consensus on anthropogenic global warming in the scientific literature (Cook et al. 2013).

Miten konsensukseen on päädytty.

Anderegg oli korkeakouluopiskelija ja hän keräsi Internetistä 50 eniten julkaisuja tuottaneet tutkijat ja sai kyselynsä lopputulokseksi, että 98 % näistä kannatti IPCC:n kantaa.

Maggie Kendal Zimmerman oli niin ikään korkeakouluopiskelija, ja Peter Doran oli hänen ohjaajansa. Doranin nimi takasi sen, että Maggie sai artikkelin julkaistua. Maggie haki kahdessa minuutissa Internetistä joukon tutkijoita, jolle hän esitti kaksi kysymystä. Näistä tutkijoista vain 5% ilmoitti tietävänsä mitään ilmastosta. Hän kysyi näiltä: ”Onko ilmasto lämmennyt ja onko ihminen vaikuttanut ilmaston lämpenemiseen?” Lopputulos oli, että 79 vastasi ja 98% heistä vastasi kyllä.

Naomi Oreskes on ääriivasemmistolainen historioitsija. Hän tutki 928 tiedejulkaisun tiivistelmiä vuosilta 1993-2003 ja päätyi tulokseen, jonka mukaan 75% kannatti suorasti tai epäsuorasti ihmisen osuutta ilmaston muutokseen. Kyseessä ei ole vertaisarvioitu tiedejulkaisu, vaan tavallinen artikkeli ja hän tukeutui pelkkiin tiivistelmiin, tutkimatta artikkeleita ja kuten tiedämme, tiivistelmät tehdään hakukoneita varten. Kirjoittaja ei selvittänyt sitä, kuinka moni artikkeleista tuki IPCC:n kantaa. Hänen aineistoa on myöhemmin tutkittu ja havaittu, että vain 7% artikkeleista tukee IPCC:n kantaa.

Cook et al. julkaisi tutkimuksen vuonna 2013. Tässä tutkimuksessa on analysoitu 11.944 sellaisten tutkimusraportin tiivistelmät, jotka löytyvät hakusanoilla ”ilmaston muutos” ja ”ilmaston lämpeneminen”. Cook totesi, että 66,4% tutkimuksista ei ota kantaa asiaan, 32,6% tukee asiaa ja 0,3% oli epävarmoja. Niistä tutkimuksista, jotka ottivat kantaa 97,1% syytti ihmistä.

Totta vaiko tarua? Cook ei koskaan perehtynyt itse tutkielmiin, vaan luki ainoastaan tiivistelmät ja teki näiden perusteella johtopäätöksensä. Minun matematiikalla 31,6% otti kantaa syyttämällä ihmistä.

Cookin ryhmän julkaisua on laajasti kritisoitu ja professori David Russel Legates Delawaren Yliopistosta kävi läpi samoja tutkimuksia kuin Cook ja päätyi siihen, että vain 0,3 % tutkimuksista suhtautui ”positiivisesti” ihmisen vaikutukseen (Legates et al. 2015). Myös Rickhard Tol on julkaissut Cookin tuloksia arvostelevan tutkimuksen (Tol 2014). Tol kirjoittaa tiivistelmässä:

On esitetty väite, että 97% tieteellisestä yhteisöstä tukee väitettä ihmisen aiheuttamasta ilmastonmuutoksesta (Cook et al., 2013). Tämä väite, jota usein toistetaan ilmaston muutosta koskevilla keskusteluilla, ei pidä paikkansa. Koostumus on muutettu hyväksymiseksi. Tulokset ovat epäjohdonmukaisia ja asenteellisia. Otanta ei ole edustava ja sisältää paljon asian kannalta merkityksettömiä tutkimuksia. Kaikkiaan taso on huono. Cookin omat tutkimukset osoittavat, että tieto on virheellistä. Koska tiedot ovat puutteellisia, tutkimusta ei voida toistaa.

Aiheeseen löytyy todella voimakas vasta-argumentti. Sivustolla <http://www.petition-project.org> löytyy 31.478 tutkijan allekirjoittama vetoomus ilmastohysteriaa vastaan ja näistä 9.021 omaa tohtorin tutkinnon. He vaativat Yhdysvaltojen hallitusta hylkäämään Kioton sopimuksen.

Vastaavanlaisen vetoomuksen allekirjoitti 90 johtavaa tiedemiestä Italiassa heinäkuussa 2019. Raportti löytyy Internetistä <https://notrickszone.com>.

Aalto Yliopiston dosentti emeritus, Antero Ollila kommentoi Uuden Suomen blogissaan huhtikuussa 2018 Cookin päätelmiä.

Ollila kirjoittaa tutkimuksesta:

Tutkimuksessa tutkijat kävivät läpi 11944 tutkimusjulkaisun abstraktia eli lyhennelmää ja niiden perusteella he luokittelivat tutkimuksen tulokset 7 eri kategoriaan.

1. Yksiselitteisesti esittää, että ihmiset ovat nykyisen globaalin lämpenemisen ensisijainen syy: 64 kpl.
2. Yksiselitteisesti esittää ihmisen aiheuttavan globaalin lämpenemisen tai viittaa antropogeenisen (ihmisperäisen) globaalin lämpenemisen olevan tunnettu tosiasia: 922 kpl.
3. Väittää ihmisten aiheuttavan globaalin lämpenemisen eli tutkimus olettaa kasvihuonekaasujen aiheuttavan lämpenemistä esittämättä yksiselitteisesti ihmisten olevan syy: 2910 kpl.

4. Ei osoita tai mainitse globaalin lämpenemisen syytä tai ilmaisee kannanoton, että ihmisten rooli nykyisessä lämpenemisessä on epävarma (7930) tai määrittelemätön (40): 7970 kpl.
5. Väittää ihmisillä olevan minimaalinen vaikutus globaaliin lämpenemiseen ilmaisematta asiaa yksiselitteisesti, esimerkiksi ehdottaa luonnollisen mekanismin olevan pääsyy globaaliin lämpenemiseen: 54 kpl.
6. Yksiselitteisesti minimoi tai hylkää ihmisten aiheuttavan globaalin lämpenemisen: 15 kpl.
7. Yksiselitteisesti esittää, että ihmiset aiheuttavat vähemmän kuin puolet globaalista lämpenemisestä: 9 kpl.

Tutkimuksen mukaan kategoriat 1,2 ja 3 tarkoittavat, että näissä tutkimuksissa ihmiset ovat syyäitä ilmastonmuutokseen. Näitä tutkimuksia on yhteensä 3896. Tutkijat luokittelevat kategoriat 5,6 ja 7 sellaisiksi, joissa ihmiset eivät ole syyäitä ilmastonmuutokseen ja näitä tutkimuksia on yhteensä 78.

Miten on saatu tulos 97,1 % :n konsensus 11944 tutkimuksen joukossa? Tämä tehdään poistamalla otoksesta ne tutkimukset, joissa ei oteta kantaa tähän kysymykseen eli yhteensä 7930 tutkimusta poistettiin, jolloin otoksen suuruudeksi tulee vain $11944 - 7930 = 4014$. Tämän jälkeen konsensus-% laskettiin näin: $\text{Konsensus-\%} = 100 * 3896/4014 = 97,1\%$.

Ollila jatkaa:

Sitten tämän tutkimuksen tieteelliset väärennökset eli halutun lopputuloksen aikaansaamiseksi tehdyt valinnat ja manipuloinnit:

Konsensus-% ei perustu 11944 tutkimukseen, vaan tulos on laskettu yhteensä 4014 tutkimuksen perusteella; siinä on oleellinen ero sinällään. Kun nämä tutkimukset on kylmästi siirretty syrjään, tulos ei ole oikea, vaan konsensus olisikin 32,6 %!

Analyysin jälkeen huomaamme, että vain kategorian 1 luku 64 edustaa niitä tutkimuksia, joissa yksiselitteisesti ollaan sitä mieltä, että ilmastonmuutos johtuu vain ja ainoastaan ihmisistä. $\text{Konsensus-\%} = 100 * 64/11944 = 0,5 \%$. Legates et al. kävivät läpi alkuperäisaineiston ja he olivat sitä mieltä, että vain 41 tutkimusta oli varauksettomasti ihmisen aiheuttaman ilmastonmuutoksen kannalla, eli konsensus-% 0,31.

Tässä näkyy kuinka politiikka, propaganda ja lobbaus aiheuttaa harhoja, joita ihmiskunta sokeasti uskoo ja seuraa.

Ihmettelen, missä on tuo vanha tunnettu maalaisjärki, vai olemmeko niin voimakkaassa median otteessa, että emme uskalla kyseenalaistaa edes yksinkertaisia ja selviä asioita.

KÄSITTEITÄ

Ilmasto muuttuu. Kylmät ja lämpimät jaksot vaihtelevat ja luovat luonnolle monipuolisuutta ja sitkeyttä. Esi-isämme taistelivat hallan, sateiden ja kuivuuden kanssa. He tiesivät, että luonto on ihmiselle liian suuri vastustaja, mutta hanttiin oli pantava.

Vuosisadasta toiseen sukupolvet kompuroivat samojen ongelmien kanssa uusilla ja loistavilla ratkaisuilla. Joka kerta ne joutuvat perääntymään samalla tavalla kuin heitä edeltävät sukupolvet tekivät.

Vain yksinkertaisuus ja tyhmyys periytyvät sukupolvesta toiseen. Minne unohtuivat meidän tavallisten ihmisten opit, joita työllä ja tuskalla kirjoitimme muistiin siksi, että tulevat sukupolvet ottaisivat opiksi. Poissa ovat ikuisiksi ajoiksi, koska ideologiat ja uuden sukupolven usko itseensä ovat totuuden suurimmat viholliset.

HIILIDIOKSIDI

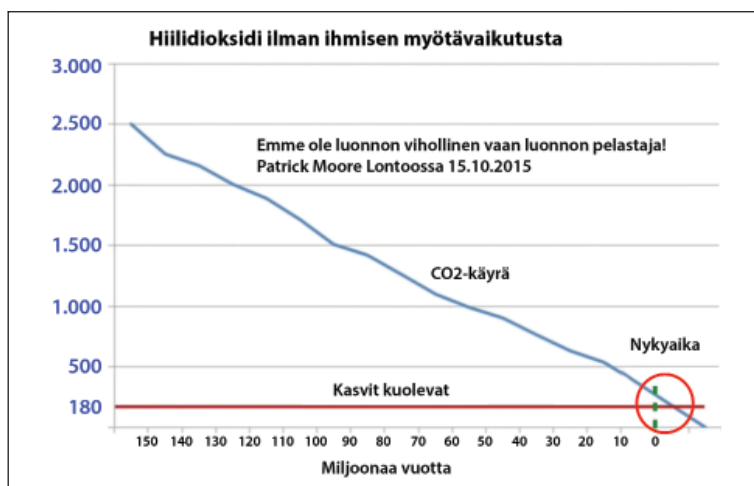
Hiili

Hiili on yleinen alkuaine, jonka kemiallinen merkki on C (lat. carbonium) ja sen järjestysluku on 6. Hiiltä esiintyy kaikkialla, missä on elämää ja orgaanisia yhdisteitä, ja sen kiertokululla on keskeinen osa kaikelle elämälle luonnossamme. Hiiliatomit voivat sitoutua monin eri muodoin muihin alkuaineisiin muodostaen lähes 10 miljoonaa tunnettua yhdistettä [Wikipedia].

Niin kutsutut fossiiliset polttoaineet, kuten öljy ja maakaasu ovat hiilen ja vedyn yhdisteitä. Hiiltä esiintyy maapallolla myös esimerkiksi kallioperässä kalkkikivenä (CaCO_3), joka lienee suurin hiilen varastointimuoto. Vapaana hiiltä esiintyy ruskohiilenä, kivihiilenä, antrasiittina, grafiittina sekä timantteina.

Kun hiili palaa, se yhdistyy hapen kanssa, jolloin vapautuu energiaa ja muodostuu hiilidioksidia (CO_2). CO_2 tarkoittaa, että molekyylissä on kaksi happiatomia, joiden atomipaino on 2×15.9994 ja yksi hiili-atomi, jonka paino on 12. Jos hiili ei palaessa saa riittävästi happea, syntyy hiilimonoksidia (CO) eli häkää, jossa molekyyliin on yhdistynyt vain yksi happiatomi.

Hehtaari hyvin hoidettua mäntymetsää kasvaa $6 \text{ m}^3/\text{vuosi}$ (3 tonnia) ja kun puun biomassa koostuu noin 50% hiilestä, niin hehtaari puuta sitoo 3 m^3 hiiltä vuodessa.

Kuva 2.1. Maapallon hiilidioksiditasojen muutokset (Patrick Moore).

Määrä on riippuvainen kasvupaikasta, puuston iästä ja vuotuisesta kasvuaajasta. Nuori taimikko sitoo vähemmän ja vanha pötkelömetsä, joka on lopettanut kasvamisen, ei sido yhtään mitään.

Kasvava puusto sitoo hiiltä, mutta kun puusto hakataan, hiilidioksidi vapautuu ennen pitkää takaisin ilmakehään ja kierto jatkuu.

Vertailun vuoksi kannattaa mainita, että viljapelto tuottaa noin 4 tonnia viljaa per hehtaari ja Koneviestin suoraakylvöllä saavutettiin jopa 7 tonnin kaurasatoja per hehtaari.

Näin ollen hyvin kasvava viljapelto toimii yhtä hyvänä hiilinieluna kuin metsä.

Hiilidioksidi

Maapallon alkuaikoina hiilidioksiditasot olivat huimia ja tämä vaikutti merien happamuuteen, joka vuorostaan rajoitti merissä elävien lajien lukumäärää. Noin 170 miljoonaa vuotta sitten tapahtui muutos, kun erilaiset nilviäisiin kuuluneet lajit lisääntyivät ja niiden kuoret alkoivat kasvattaa merien kalkkipitoisuutta, joka satoi hiilihapon muodostaen kalsiumkarbonaattia.

Tämän jälkeen ilmakehän hiilidioksiditasojen trendi on ollut laskeva. Kuvassa 2.1 näemme, miten hiilidioksidi on vähentynyt viimeisen 160 miljoonan vuoden aikana,

Kuva 2.2. Hiilidioksidin vaikutus kasvuun (Patrick Mooren esitelmästä).

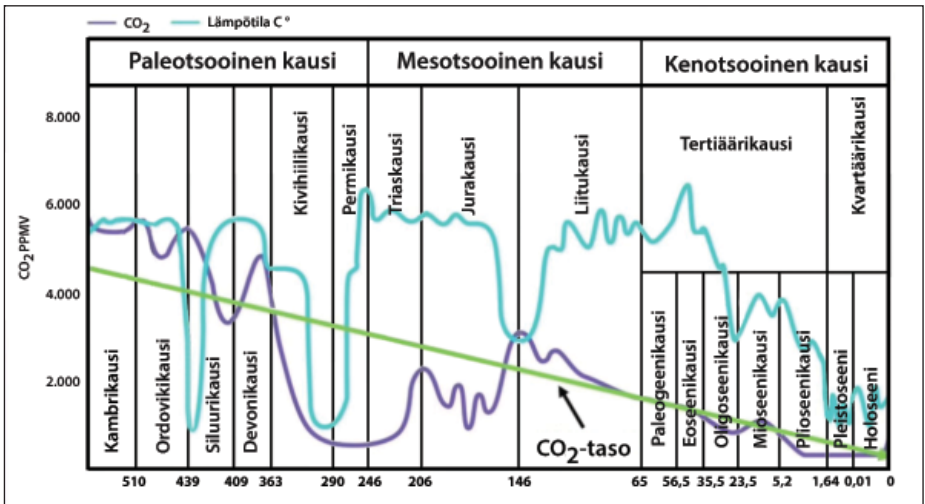
ja lähestymme uhkaavasti hiilidioksiditasoja, joiden jälkeen Maa muuttuu kuolleeksi aavikoksi. Se, että ihmiskunta mahdollisesti on kasvattanut CO₂-tasoja on antanut Maapallolle hieman lisää elinaikaa. Itse asiassa McKay, Toon ja Kasting tulivat 1991 lopputulokseen, jonka mukaan luonnon kasvien kuoleminen alkaisi jo hiilidioksidin laskiessa 250 ppm tasolle [McKay et al. 1991]. Joka tapauksessa suunta on ollut vaarallinen ja hiilidioksidin lisääminen ilmakehään on pikemminkin ollut suojeluteko kuin ekoterrorismia.

Kasvit ja hiilidioksidi

Yhteyttäminen eli fotosynteesi on välttämätön kaikelle elämälle maapallolla, ja se tapahtuu vain vihreissä kasveissa, joissa on klorofylliä. Yhteyttämisessä hiilidioksidi ja vesi muuttuvat auringon säteilyenergian avulla sokeriksi ja hapeksi.

Vedestä (H₂O) kasvi ottaa yhteyttämiseen tarvitsemansa kaksi vetyatomia (H₂) ja vapauttaa ilmaan happea (O). Hiilen (C) kasvi ottaa ilmassa olevasta hiilidioksidista.

Hiilidioksidi ja vesihöyry liikkuvat kasvin ja ilmakehän välillä lehtien pinnalla olevien ilmarakojen kautta. Saadakseen yhteytyksessä tarvittavaa hiilidioksidia, kasvit pitävät ilmarakonsa mahdollisimman paljon auki. Toisaalta vesi haihtuu ilmarakojen kautta ja liiallinen haihdunta kuivattaa kasvia. Tästä syystä se joutuu optimoimaan ilmarakojen aukkojen suuruutta saadakseen mahdollisimman paljon hiilidioksidia menettämättä kuitenkin liikaa vettä.

Kuva 2.3. Hiilidioksidin ja lämmön suhde (Oma piirros, lähde Patrick Moore).

Näin ollen korkea hiilidioksidipitoisuus ilmassa antaa kasveille riittävästi hiilidioksidia niiden tarvitsematta avata ilmarakonsa yhtä paljon kuin hiilidioksidiköyhässä ilmastossa.

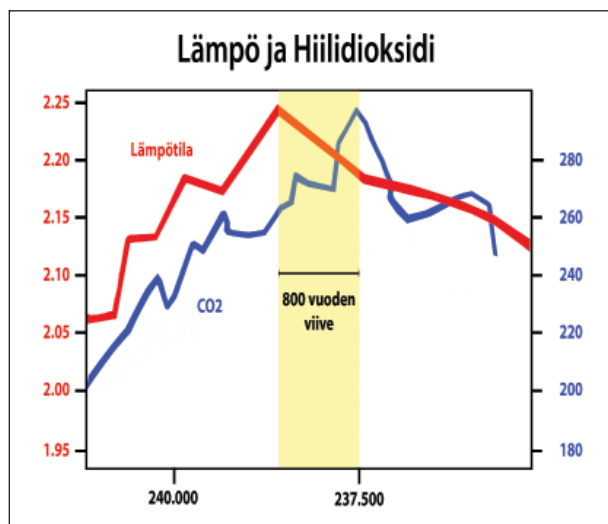
Kuvassa 2.2 näemme, kuinka erilaiset CO₂-tasot vaikuttavat puun kasvuun. Vasemmalla puu on kasvanut luonnollisessa ympäristössä ja mentäessä oikealle, kasvuympäristön CO₂-tasot ovat nousseet 150 ppm/kuva. Kasvavasta CO₂-tasosta seuraa vääjäämättä, että kasvu nopeutuu samalla, kun kasvien kyky sietää kuivuutta paranee.

Näin siis hiilidioksiditasojen nousu johtaa aavikoiden pienenemiseen, ja tästä on jo runsaasti havaintoja, joita käsittelemme myöhemmin tässä kirjassa.

Mitä korkeampi CO₂-pitoisuus on, sitä nopeampaa on kasvu, ja tätä ilmiötä käytetään kaikkialla maapallolla kasvihuoneiden kasvuolosuhteiden parantamiseksi. Woikoski Oy suosittelee internet-sivuillaan www.suomihengittaa.fi, että:

Kasvihuoneissa ilman hiilidioksidipitoisuuden lisääminen tuo merkittävää hyötyä tuotannolle ja tehostaa tuotantoa luonnollisesti ja ekologisesti. Ilman hiilidioksidipitoisuuden nostaminen voi nopeuttaa kasvua jopa 40 %.

Samalla tavalla AGA mainostaa verkkosivuilla kuinka ”*saadaan lisää satoa hiilidioksidin avulla*”. Professori Fred Goldberg totesi osuvasti, että Ruotsin metsäteollisuus käyttää sen verran puuta kuin mitä CO₂-tasojen nousu on aikaansaanut puuston kasvua [Goldberg 2016].

Kuva 2.4. Hiilidioksidin ja lämmön suhde [Oma piirros, lähde Al Goren esitelmä].

On toki helppoa kuvitella, että hiilidioksidi kiertää loputtomiin luonnossa, ja se mikä sitoutuu kasveihin, vapautuu kasvien kuollessa tavalla tai toisella. Näin ei kuitenkaan ole, vaan osa hiilidioksidia poistuu koko ajan kierrosta ja kerääntyy ”varastoihin”, joihin luonto ei pääse käsiksi. Eräs tällainen varasto on kalkkikivi.

Lopuksi on muistettava, että kasvit kuolevat *viimeistään* silloin, kun hiilidioksiditasot laskevat alle 150-180 ppm, joidenkin tutkijoiden mukaan jopa 250 ppm on riittävän alhainen aiheuttaakseen laajoja tuhoja kasvukunnassa [McKay et al. 1991].

Kannattaa siis pitää huolta hiilidioksidin riittävydestä, kun meidän on ruokittava räjähdysmäisesti kasvava väestö.

Ilma, lämpö ja hiilidioksidi

Hiilidioksidi ei ole myrkkyy, vaan ihminen sietää jopa 5.000 ppm tasoja, ja tavallisessa sisäilmassa tasot saattavat nousta jopa yli 1.500 ppm. Tämä on helposti todettavissa halvalla mittarilla. Hiilidioksidi ei myöskään ole vakio sen enempää maantieteellisesti kuin ajallisesti. Kesäisellä pellolla CO₂-tasot saattavat laskea voimakkaasti, koska kasvit poistavat sitä ilmasta. Yöllä CO₂-tasot nousevat, kun luonto siirtyy lepotilaan.

Sen lisäksi tekemäni mittaukset osoittavat, että CO₂-tasot ovat riippuvaisia lämpötilasta ja etenkin silloin, kun kasvukausi ei ole käynnistynyt. Lestijärvellä tekemäni mittaukset osoittavat, että keskimääräinen CO₂-taso on 343 ppm ja keskihajonta 29.

Mittarina käytän Vaisala Oy:n kalibroitua hiilidioksidimittaria ja sen antamat arvot korjaan ilmanpaineella. Mittari on kalibroitu ilmanpaineella 1000 hPa.

Pitkällä aikavälillä näyttää ilmeiseltä, että hiilidioksiditaso ja lämpötila riippuvat toisistaan niin, että hiilidioksiditasot seuraavat ilmaston lämpöä eikä päin vastoin.

Kuvassa 2.3 on ”mitattu” maapallon CO₂-tasot ja ilmaston lämpö viimeisen 500 miljoonan vuoden ajalta ja huomaamme yksiselitteisesti, että hiilidioksidilla ja ilmaston lämmöllä ei ole minkäänlaista suhdetta. Oman aikamme lisäksi kuvassa näkyy kaksi kylmää kautta, jossa ensimmäisen aikana CO₂-tasot olivat hieman korkeampia kuin nyt ja toisen aikana liki kahdeksankertaiset meidän aikaamme verrattuna.

Kuva 2.4 on Yhdysvaltojen entisen varapresidentin Al Goren esitelmästä otettu kuva-kaappaus, jossa hän osoittaa, että ensin nousee lämpötila ja sen jälkeen hiilidioksidi. Al Goren esittämä 800 vuoden viive lienee riittävä. Tästä asiasta on myös myöhempiä tilastoja. Vuodet 1933 ja 1934 olivat poikkeuksellisen lämpimiä. Vuonna 1941 mitat-

tiin yli 470 ppm CO₂-tasoja, joten näyttäisi siltä, että Al Goren esitys pitää paikkansa myös pienemmässä mittakaavassa. Asiaa ovat myös tutkineet Kuo et al. [1990] sekä Singer et al. [2008].

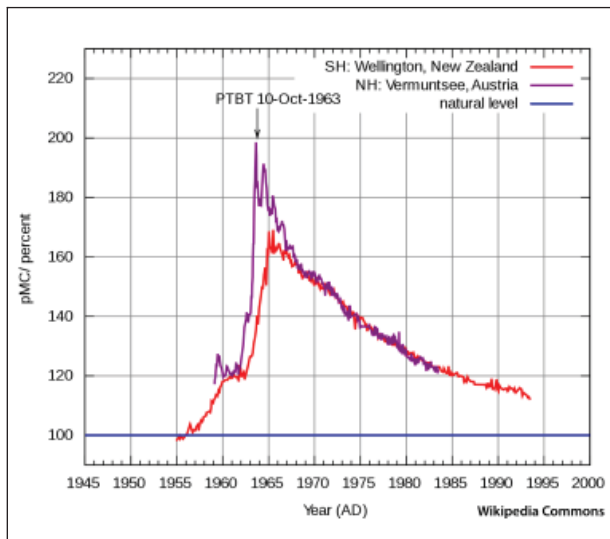
Hiilidioksidin viipymä ilmakehässä

Kun arvioidaan ilmakehässä olevan hiilidioksidin alkuperää on syytä tarkastella aiheeseen liittyvää tutkimusta.

Hiilidioksidin viipymä ilmakehässä on IPCC:n puolelta arvioitu olevan 50-200 vuotta, mutta niin aiempi kuin nykyinen tutkimus kertovat muuta. Käytännössä viipymä lienee luokkaa 5-7 vuotta [Segalstad 2009]. Myös Jennifer Marohasin koostama yhteenveto (kuvassa 2.6) osoittaa, kuinka suuri ero on todellisuuden ja IPCC:n väitteen välillä.

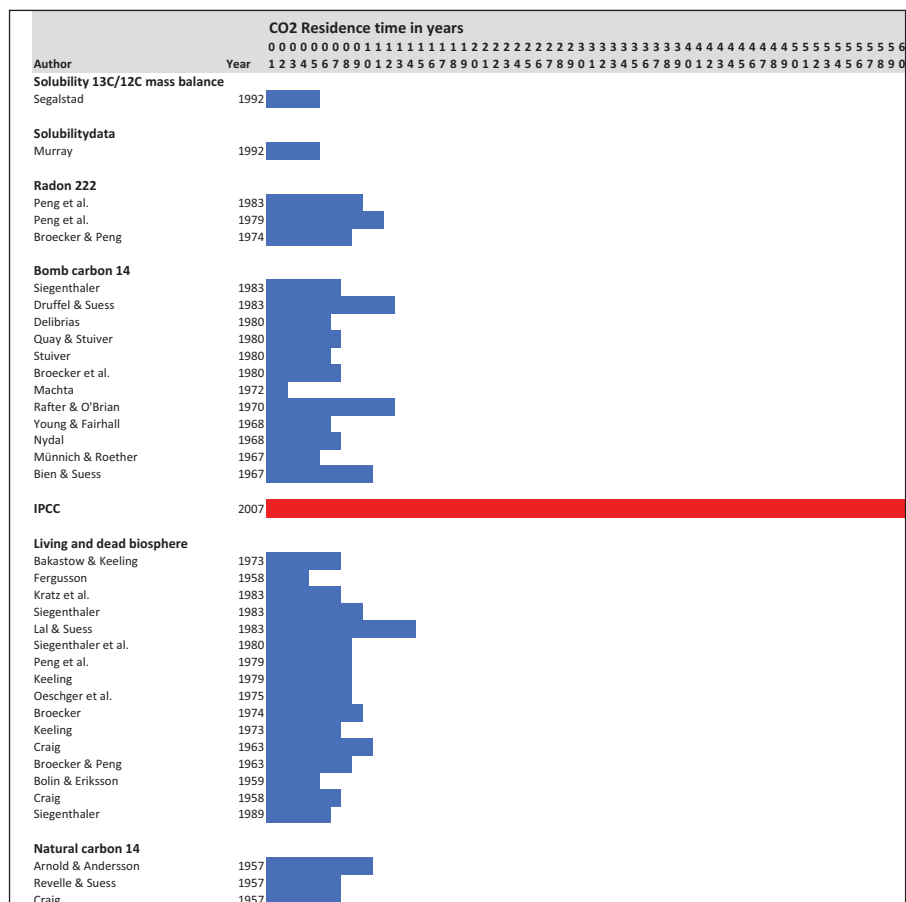
IPCC kannattajineen lähtee olettamuksesta, että hiilen kierto on tasapainossa siten, että vedestä ja kasvillisuudesta vapautuu jatkuvasti sama määrä hiilidioksidia kuin niihin siirtyy, jolloin kaikki ylimääräinen hiilidioksidi jää ilmakehään. Palaan vielä tähän aiheeseen myöhemmin.

Alkuaineet luokitellaan sen mukaan, montako protonia niiden ytimessä on. Kaikista alkuaineista on kuitenkin erilaisia versioita, joita kutsutaan isotoopeiksi, koska niiden ydin sisältää eri määrän neutroneja. Hiilellä on viisi isotooppia, joista kaksi ovat pysyviä. Käsittelemme näistä kolmea, ¹²C (98,89 %) ¹³C (1,11 %) ja ¹⁴C (). Isotoopit

Kuva 2.5. Isotoopin ¹⁴C konsentraatio ilmakehässä. (Lähde: Wikipedia commons).

^{12}C ja ^{13}C ovat vakaita (pysyviä) ja ^{14}C epävakaa ja sitä esiintyy luonnossa vain hyvin pieninä määrinä. Isotooppi ^{14}C on radioaktiivinen ja sen puoliintumisaika on 5730 vuotta. Ilmakehästä radiohiili joutuu eliöihin fotosynteesin kautta, ja ravintoketjujen kautta myös kasveja syöviin eläimiin ja edelleen petoeläimiin. Isotooppi ^{14}C ei esiinny fossiilisissa polttoaineissa, joten jos ^{14}C vähenee (laimenee) ilmakehässä, syynä pidetään ihmisen aiheuttamia CO_2 -päästöjä. Tämän isotoopin ottaminen mukaan ilmastokeskusteluun, tuo toisen kysymyksen. Kun suurvallat vuoteen 1963 asti räjäyttivät ydinpommeja ilmakehässä isotoopin ^{14}C osuus kasvoi räjähdysmäisesti ja vuoden 1963 jälkeen se taas alkoi laskea. Tämän isotoopin konsentraatio ilmakehässä näkyy kuvassa 2.5 ja väheneminen johtuu luonnollisista syistä.

Kuva 2.6. Tutkimuksia CO_2 -viipymästä ilmakehässä (Oma piirros, lähde Segalstad).

NOAA perustelee verkkosivuilla, että isotoopin ^{14}C osuuden jatkuva väheneminen ilmakehässä olisi osoitus fossiilisten polttoainenden vaikutuksesta CO_2 tasojen nousuun. Ilmastotodistelun kannalta tästä syntyy ongelma, koska tämä isotooppi ei osaa kertoa mistä se on peräisin. Näin ollen laimeneminen saattaa johtua ylimääräisen ^{14}C hakeutuessa vuoden 1963 jälkeen tasapainoon.

Vertaisarvioidussa julkaisussa professori Robert H. Essenhigh Ohion Yliopistosta käsittelee ihmisen aiheuttamien hiilidioksiidin viipymää (residence time, RT) ilmakehässä. Hän toteaa, että yleisin isotooppi ^{12}C poistuu ilmakehästä viidessä vuodessa. Tämä päätelmä on linjassa muiden tutkijoiden tulosten kanssa [Segalstad 1998]. Samalla hän päätyy tulokseen, jonka mukaan isotooppi ^{14}C poistuu ilmakehästä noin 16 vuodessa (Essenhigh, R.E. 2009).

Lopuksi voimme ihmetellä sitä, kuinka kauan CO_2 pysyy ilmastossa ennen kuin se palautuu esimerkiksi luonnon kierron kautta biomassaan tai valtameriin. Aluksi kannattaa tarkastella kuvan 2.6 tutkimuksia ja pohtia, mistä IPCC saa viipymäksi 200 vuotta. Essenhigh on pelkistänyt kysymyksen yhteen jakolaskuun. Jos ilmakehässä on 750 Gt hiiltä (C) ja hiilen vuosittain vaihtuvat määrät ovat noin 150 Gt, niin $750 / 150 = 5$ vuotta (Houghton et al., 1990). IPCC:n väite 200 vuodesta kaatuu siihen yksinkertaiseen tosiasiaan, että hitaampi vaihtuminen vaatisi pienempiä vuosittaisia hiilimääriä taikka ilmakehän hiilidioksiditasojen 40-kertaista kohoamista. Sen lisäksi nuo hiilimäärät on otettu IPCC:n julkaisusta. Jokainen ymmärtää, että $40 \times 400 \text{ ppm} = 16.000 \text{ ppm}$ CO_2 -pitoisuuksia ei ole havaittu missään luonnossa.

Viiden vuoden viipymää tukevat myös tutkimukset Segalstad (1992) ja Stumm & Morgan (1970).

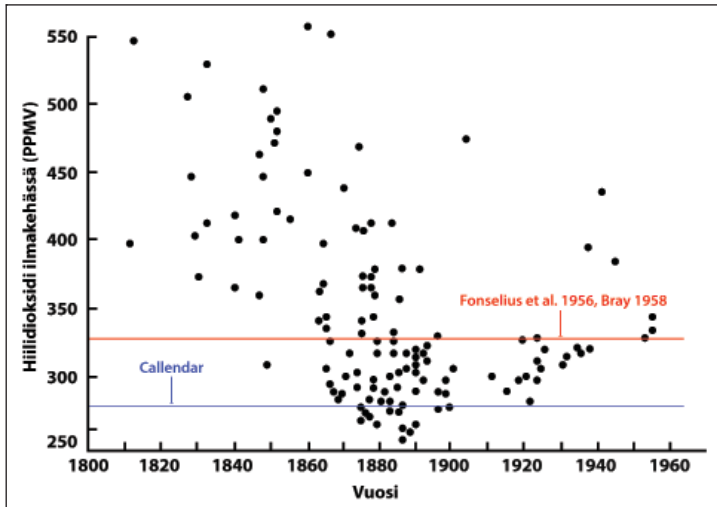
Kuvaan 2.6 on koottu eri tutkijoiden käsityksiä siitä, kuinka kauan kestää, ennen kuin CO_2 on tasapainossa (vesi-ilma).

Ilman hiilidioksidin mittaukset

Ilmastonmuutoksen uskonto - siitähän tässä on kyse - perustuu siihen, että voidaan osoittaa CO_2 -tasojen nouseen ihmisen toiminnan seurauksena. Näin ollen on osoitettava, että aiemmat CO_2 -tasot olivat alhaisempia, eikä nykyisen kaltaisia tasoja koskaan aiemmin ole esiintynyt. Kun nousu on osoitettu, voidaan nousun syy sitoa ihmiskunnan vaurastumiseen ja hiilen polttoon. Sen lisäksi on osoitettava, että CO_2 -viipymä on riittävän pitkä ja ilmaston lämpeneminen johtuu kasvavista CO_2 -tasoista.

Brittiläinen Guy Stewart Callendar oli alkujaan höyrykoneinsinööri, joka työnsä ohessa harrasti ilmastotutkimusta ja häntä pidetään ilmastodogmin alullepanijana. Hän kokosi 1940- ja 1950-luvulla 1800-luvulla tehtyjä hiilidioksidimittauksia ja valitsi

näistä teoriaan sopivat arvot. Hänen työtään ei missään tapauksessa pitäisi käyttää todistamaan historiallisia mittausarvoja, mutta hänen poimimat arvot on valittu tukemaan rakenteilla olevaa uskontoa.

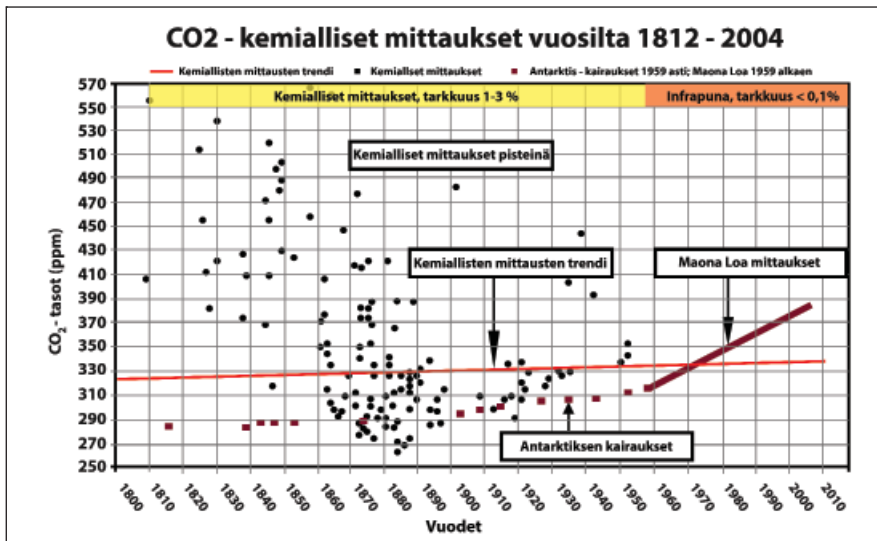
Kuva 2.7. 1800-1960 -luvun mittauksia (Oma piirros, lähde Fonselius et al 1956).

Jo vuonna 1956 tutkijaryhmä (Fonselius et al. 1956) osoitti, että Callendarin valinnat olivat tarkoitushakuisia, eivätkä täyttäneet tieteellisen arvioinnin vaatimuksia.

Katsotaan kuvaa 2.7, jossa osa 1800-luvulla tehdyistä mittauksista näkyvät. Kaiken kaikkiaan tältä ajalta on dokumentoitu yli 90.000 mittauksia, jotka on raportoitu sadoissa tieteellisissä julkaisuissa.

Kuva osoittaa minkälaisia arvoja yleisesti on mitattu ja sininen viiva osoittaa Callendarin saamaa keskiarvoa. Huomaamme, että jopa yli 500 ppm arvoja löytyy niin 1800-luvun alussa kuin myös 1860-luvulla. Vuoden 1857 jälkeen mittaukset tehtiin nk. Pettenkofer-menetelmällä, jonka tarkkuus oli 1-3%. Sitä ennen mittauksissa käytettiin rikkihappoa (H_2SO_4), ja tämän menetelmän mittaustulokset arvioitaan olleen 20 - 30 ppm liian pieniä (Beck 2007).

Tämä jos mikään osoittaa, kuinka heikolla tieteellisellä pohjalla IPCC:n teorit ovat.

Kuva 2.8. CO₂-tasot 1800-luvulta ja jääkairaukset (Oma piirros; lähde Ball 2008).

Kuva 2.9. CO₂-tasot 1920-1960 (Oma piirros; lähde Beck 2007).

Callendarin mittauksia kritisoitiin voimakkaasti jo niiden julkaisemisen yhteydessä. Tällöin esimerkiksi tutkija Giles Slocum esitti sen yksinkertaisen väitteen, ettei kuvan 2.7 havaintiaineistosta löydy sellaista tilastollista keskiarvoa, jonka perusteella on mahdollista päästä Callendarin valitsemiin arvoihin (Slocum 1955).

Hän myös laski, että havaintojen keskiarvo oli 335 ppm eikä 280, kuten Callendar väitti (Slocum 1955). Samanlaisen kannanoton esitti kanadalainen tutkija J.R. Bray (1958).

Callendar oli tylysti poistanut kaikki mittausarvot, jotka poikkesivat yli 10% keskiarvosta määrittelemättä itse mikä tuo keskiarvo oli (Segalstad 1997).

Katsomme vielä kuvaa 2.8, josta löytyvät todelliset mittaukset vuodesta 1810, jääkairaukset ja Maona Loan mittaukset alkaen 1960-luvulta. Mielenkiintoinen havainto tässä yhteydessä on se, että jääkairaukset osoittavat kauttaaltaan arvoja, jotka ovat 50 ppm alle mittauksen keskiarvon. Lisäksi jääkairauksissa ei esiinny vaihteluja, jotka todistettavasti ovat esiintyneet 1800-luvun alusta lähtien.

Kuva 2.9. todistaa samanlaisen välinpitämättömyyden IPCC:n CO₂-mittauksissa, joissa yksinkertaisesti on ohitettu kaikki 1900-luvun alun mittaukset, vaikka silloin käytössä oli luotettava Pettenkofer-menetelmä.

Pettenkofer-menetelmästä tiedämme myös, että se mittaa vain ja ainoastaan CO₂-määriä toisin kuin ”viralliset” mittaukset, jotka tehdään infrapunasäteilyä absorboivalla mittarilla. Valitettavasti IR-mittausta saattavat häiritä muutkin kaasut, kuten vesihöyry, metaani, typen oksidit ja CFC-yhdisteet. Vesi eristetään yleensä mittauksista, mutta muut kaasut jäävät, ja ne saattavat absorboida enemmän IR-säteilyä kuin CO₂.

Vuosien 1812 ja 1961 välisenä aikana oli kolme aikajaksoa, jolloin keskimääräiset CO₂-tasot olivat korkeampia kuin IPCC:n vuodelle 2004 ilmoittama taso 379 ppm. Noin vuonna 1820 CO₂-pitoisuus oli noin 440 ppm, vuoden 1855 aikana CO₂-tasot olivat 390 ppm ja vuonna 1940 ne olivat 440 ppm. Beckin havainnot (Beck 2007) antavat ymmärtää, että CO₂-tasot seuraavat lämpötiloja eikä päin vastoin. Nämä havainnot vievät pohjan väitteeltä, että ilmastonmuutos olisi ihmisen aikaansaama.

Maona Loa ja Antarktiksien jääkairaukset

Tutkija nimeltä C. D. Keeling käynnisti ensimmäiset ”viralliset” IR-mittaukset Maona Loan tulivuoren rinteillä ja Antarktiksella 1958.

Heti alkuun Keeling ilmoitti aikovansa todistaa, että ihmisen aiheuttamat päästöt johtavat nouseviin CO₂-tasoihin.

Jo tavoitteen asettelu on epätieteellinen, kun hän ”*aikoi todistaa*” eikä ”*tutkia jos*”. Tällaisella hypoteesillä tehtävä tutkimus tulisi välittömästi hylätyksi, jos sen tekee tavallinen opiskelija.

Pian Keeling toteaa, että CO₂-tasot vaihtelevat valtavasti Maona Loan rinteillä. Jokainen toki ymmärtää, että tulivuoren rinteillä CO₂-tasojen täytyy vaihdella samassa tahdissa kun tulivuoresta purkautuu hiilidioksidia.

Paikan valintaa voidaan pitää erittäin huonona, koska hiilidioksidi on alkujaan tullut ilmastoon kun tulivuoret ovat syösseet sitä maan sisuksista. Tulivuoren rinne pitäisi näin ollen olla huonoin mahdollinen valinta, jos tulosten pitäisi kuvata maapallon keskiarvoa. Hiilidioksidi painaa 1,79 kg/m³ kun ilma painaa 1,29 kg/m³, joten tulivuoren huipulta purkautuvan hiilidioksidin pitäisi ”vyöryä” rinnettä alas suoraan mittalaitteisiin.

Maailman suurimpiin kuuluva aktiivinen tulivuori Kilauea sijaitsee vain 27 km päässä ja tämä tulivuori puhaltaa 5000 tonnia CO₂ ilmakehään jokaisena päivänä, vaikka se ei ole aktiivinen (Gerlach ja Taylor, 1990).

Jotta vaihtelu ei häiritsisi, Keeling otti käyttöön ”tulosten editoinnin”, joka jo ajatuksesta sotii kaikkea tieteellistä tutkimusta vastaan. Editoinnin tarkoituksena oli erottaa *oikeat arvot vääristä* ja tutkija itse päätti mikä tulos sopii tutkimuksen tavoitteisiin (*hän tulee osoittamaan*) ja mitkä eivät sovi. Lopputuloksena Keeling hylkää jopa 80 % mittauksista ja ainoastaan 20 % mittauksista, korjattuina hänen kehittämällä algoritmilla, edustivat hänen arvionsa mukaan ”*oikeita arvoja*” (Jaworowski 2007).

Tällaisella tutkimuksella voidaan mielestäni osoittaa mitä vaan!

Keeling kirjoittaa lisäksi, että samaa editointia tulee noudattaa kaikissa 40 eri puolilla maailmaa olevissa virallisissa mittauspisteissä.

Keelingin laboratorio toimittaa myös kalibrointikaasut kaikkiin virallisiin mittauspisteisiin, mutta hänen valmistamaa kaasua ei koskaan ole kalibroitu puolueettomasti.

Tavalliselle ihmiselle nousee taas esiin kysymys, onko myös kalibrointikaasu editoinnin tulos?

Kaikesta huolimatta IPCC käyttää virallisena mittausasemana tätä Hawaijin saarilla sijaitsevaa Maona Loan tulivuorta ja hyväksyy Keelingin tavan manipuloida tuloksia.

Vuonna 1959 Mauna Loan raportoima keskiarvo oli 315.83 ppm. Tämä oli 15 ppm pienempi kuin Euroopassa mitatut arvot, mutta Maona Loa raportoi jatkuvasti nousevasta CO₂-tasosta vuoteen 1989 asti, jolloin keskiarvo oli 351,45 ppm. Nämä arvot olivat edelleen linjassa 30-35 vuotta aiemmin Euroopassa mitattujen arvojen kanssa, joten tilastollisesti ei ole tapahtunut merkittävää muutosta vuoteen 1989 mennessä.

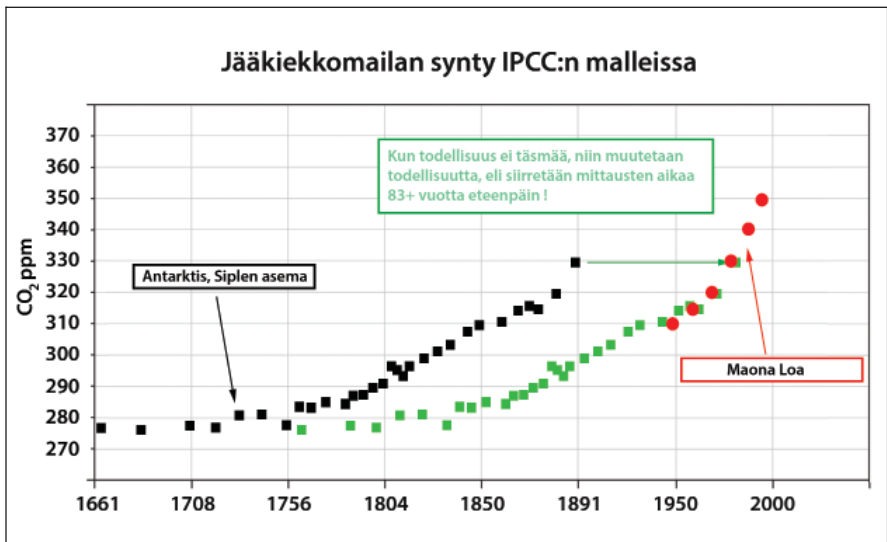
Tässä on huomattava, että Pohjois-Euroopassa tehdyt mittaukset tehtiin keskellä tiheästi asuttuja teollisia seutuja, joissa voisi olettaa CO₂-tasojen olleen korkeampia kuin maaseudulla. Siitä huolimatta mitään merkittäviä muutoksia CO₂-tasoissa ei havaittu.

Antarktiks

Sitten katse kääntyy kohti jääkairauksia Antarktiksessa, joista ollaan haettu lisätodisteita hiilidioksididogmiin. Uskottiin, että Antarktiksensa jää säilyttäisi sisällään sen ajan ilman, jolloin lumi laskeutui jään pinnalle ja jääkerros olisi peittänyt kaasut ikiajoiksi. Näin olisi mahdollista mitata kaikkien aikojen CO₂-tasot kairaamalla näytteitä tarpeeksi syvältä. Taaskaan tulokset eivät tukeneet tavoitteita, vaan Jaworowski kirjoittaa:

Kairaukset 1950-luvulta aina 1970-luvulle osoittavat, että 1800-luvulla CO₂-tasot olivat huomattavasti korkeampia kuin ne, joita Callender oli raportoinnut (1958). Vasta 1980-luvulla alettiin tulkita jääkairauksia siten, että ne tukivat Callenderin saamia arvoja.

Jaworowski et al. (1992 b) kokosi tiedot kaikista kairausnäytteistä ja totesi havaittujen CO₂-tasojen vaihdelleen 140 ja 7.400 ppm välillä.

Kuva 2.10. Tieteellistä manipulointia (Oma piirros; lähde Jaworowski 2007).

Vuoden 1985 jälkeen kaikista julkaisuista jätettiin systemaattisesti huomiomatta arvot yli 330 ppm.

Vuonna 1982 tutkijaryhmä Neftel at al. raportoi tuloksista yli 2.000 metrin kairauksista, jotka osoittivat epäsystemaattisia arvoja välillä 190 - 420 ppm. Nämä arvot suodatettiin siten, että todettiin CO₂-tasojen olleen 35.000 vuotta sitten 190 ppm ja tästä muodostettiin ”nouseva käyrä” Callendarin 290 ppm-tasolle.

Grönlannin jäissä tehdyt kairaukset osoittavat, että viimeisen 40.000 vuoden aikana CO₂-tasot ovat vaihdelleet 273 ja 436 välillä (Neftel et al. 1982). Koska jäässä oli paljon halkeamia ja jää oli porausöljyn saastuttamaa, Neftel oletti, että alhaisin arvo kuvaa parhaiten vallinneita tasojen - millä perusteilla?

Huijaus jatkui, kun Siplen tutkimusasemalta kairattuja näytteitä piti saada yhteensopiviksi Maona Loan näytteiden kanssa. Piti saada varmat todisteet siitä, että CO₂-tasot nousevat. Sotku paheni, kun Siplen näytteet osittain sulivat matkalla Antarktikselta pohjoiseen, ja tämä jätettiin mainitsematta (Etheridge et al. 1988). Sen sijaan tuloksia kuvattiin erinomaisiksi.

Lähdettiin yhdistämään Callendarin käyrää Siplen tuloksiin, mutta pian huomattiin, etteivät nämä kohdanneet toivotulla tavalla. Kun mittaukset eivät vastanneet hypoteesia, ***lähdettiin muuttamaan todellisuutta***. Päädyttiin sellaiseen korjauskertoimeen, jonka mukaan ilma jään sisällä oli 83 vuotta nuorempaa kuin jää, ja tätä selitettiin sillä, että jäässä oli aukkoja, joiden kautta ilma vaihtui jään sisällä. Tätä ei kuitenkaan mainittu Siegenthaler & Oeschgerin raportissa vuodelta 1987 ja jokainen ymmärtää, että tällainen väite on varsin epätieteellinen. Tilanne on esitetty kuvassa 2.10.

Korjattu totuus jäi ilmasto-oppiin elämään omaa elämää.

Toinen merkittävä tutkimusasema nimeltä Vostok tutki CO₂-tasoja 160.000 vuoden ajalta, jolloin havaittiin tuhansia vuosia kestäneitä jaksoja, jolloin CO₂-tasot olivat alle 200 ppm (Barnola et al., 1987). Pitkäaikaiset CO₂-tasot alle 250 ppm johtavat vääjäämättä monien kasvien kuolemiseen sukupuuttoon (McKay et al., 1991). Tällaisista kasvien joukkokuolemasta ei kuitenkaan ole havaintoja (Jaworowski et al. 1992 b).

Merivesi ja hiilidioksidi

Hiilidioksidi liukenee nopeasti veteen, jossa se muodostaa nestemäistä hiilidioksidia (CO₂) ja hiilihappoa (H₂O+CO₂ -> H₂CO₃). Asia on helposti todettavissa SodaStreamilla. Samaten SodaStream todistaa, kuinka hiilidioksidi pysyy vesilasissa silloin, kun lasi on jääkaapissa, mutta poistuu, kun lasi jätetään lämpimään.

Tästä on myös tieteellistä näyttöä, kun Roberto Gonfiantini osoitti kokeilla, että Henryn lain mukainen hiilidioksidin ja veden 99% tasapaino saavutetaan 30 tunnissa ja 52 minuutissa. Ravistamalla seosta tulos syntyy 4 tunnin ja 37 minuutin kuluttua (Gonfiantini, 1981).

Liunneen ja kaasumuodossa olevan hiilidioksidin ja veden tasapaino syntyy kaasun paineesta ja veden lämpötilasta – mitä kylmempi vesi, sitä enemmän siihen liukenee hiilidioksidia (*kylmä kalja, lämmin kalja*). Tämä suhde on laskettavissa Henryn lailla.

Samalla kaavalla voidaan todeta, että hiilidioksidista pyöreästi 1 osa on ilmakehässä ja 50 osaa valtamerissä. Tämä suhde ei muutu, vaikka ilmakehään lisätään hiilidioksidia, vaan ilmakehään tulleesta hiilidioksidin lisäyksestä valtaosa sitoutuu taas meriin. Eikä tämä kestä satoja vuosia? Ei todellakaan, vaan kokeile itse.

Ota vadillinen vettä ja aseta palava kynttilä kellumaan veteen. Sitten sijoitat kynttilän päälle tavallisen juomalasin suu alaspäin. Lasin sisällä oleva veden pinta laskee hieman johtuen siitä, että ilman tilavuus lasissa pienenee kun vesi syrjäyttää ilman. Annat kynttilän palaa kunnes se on ”syönyt” hapen lasin sisältä ja sammuu. Hapen tilalle on palamisen seurauksena tullut hiilidioksidia. Huomaat, kuinka veden pinta lasin sisällä lähtee nousemaan, koska lasissa oleva kaasumuotoinen hiilidioksidi sitoutuu veteen ja lasin sisällä olevan ”ilman” määrä vähenee ja syntyy alipaine.

Olen videoinut tekemäni testin joka löytyy osoitteesta <https://www.youtube.com/watch?v=RNPS8-hO4yI>. Saman testin on norjalainen tutkija Tom V. Segalstad julkaissut youtubessa, ja se löytyy osoitteesta <https://youtu.be/sjxUwDTkd4g>

Näin siis tasapaino säilyy, mutta aiheuttaako hiilidioksidin kasvu merissä niiden happamoitumisen? Meriveden pinnan pH vaihtelee 7,8 ja 8,5 välillä alueella, joka sijaitsee leveysasteiden 60°P ja 60°E välillä. Vaikka pH voi vaihdella suuresti, merivettä pidetään yleisesti emäksisenä. Merivesi on myös kyllästetty kalsiumilla (Ca), joka sitoo mereen liunneen hiilidioksidin muodostaen kalsiumkarbonaattia (CaCO₃). Sitä esiintyy luonnossa, kalkkikivenä, marmorina ja esimerkiksi liituna. Meressä kalsiumkarbonaatti kerrostuu pohjalle ja siihen sitoutunut hiilidioksidi poistuu kierrosta.

Valtamerissä on 200 metrin syvyyteen asti riittävästi kalsiumia sitomaan kaikkien fossiilisten polttoaineiden tuottama hiilidioksidi (Jaworowski et al. 1992; Segalstad).

Kalsiumkarbonaattiin sitoutunut hiili on lopullisesti poissa kierrosta ja vähentää ajan saatossa kierrossa olevaa hiilidioksidia!

Veden ja ilman hiilidioksidin suhteeseen vaikuttaa veden lämpötila ja sen merkitystä ilmassa olevaan hiilidioksidiin on usein unohdettu hiilidioksidikeskustelussa. Meriveden lämpötila sanelee sen, kuinka paljon hiilidioksidia ilmakehässä on. Yleisesti ottaen päiväntasaajan kohdalla meret syytävät ilmakehään hiilidioksidia samalla, kun napaseutujen meret sitovat hiilidioksidia.

Ilmakehässä on n. 850 Gt hiiltä (C) ja merissä noin 38.000 Gt hiiltä. Muutettuna hiilidioksidiksi (1 hiiliatomia + kaksi happiatomia) saamme ilmakehään 3.114 Gt CO₂ ja meriin 1.392.460 Gt CO₂.

On arvioitu, että maapallomme uumenissa on noin 7.000 Gt hiiltä (C). Jos kaikki poltetaan, ilmakehään syntyy 25.650 Gt CO₂, joka nopeasti yhdistyy veteen suhteessa 1/50. Tällöin ilmakehän CO₂-pitoisuus lisääntyisi nykyisestäään noin 16%, eli nykyisestä 400 ppm tasosta 464 ppm tasoon. Tälle väitteelle löytyy myös tukea tiedekirjallisuudesta, jossa tutkija Gorshkov (1982) on todennut, että vaikka kaikki tunnetut hiilidioksidivarat poltetaan, se aiheuttaisi vain 30 - 40% nousun ilmakehän CO₂-pitoisuudessa.

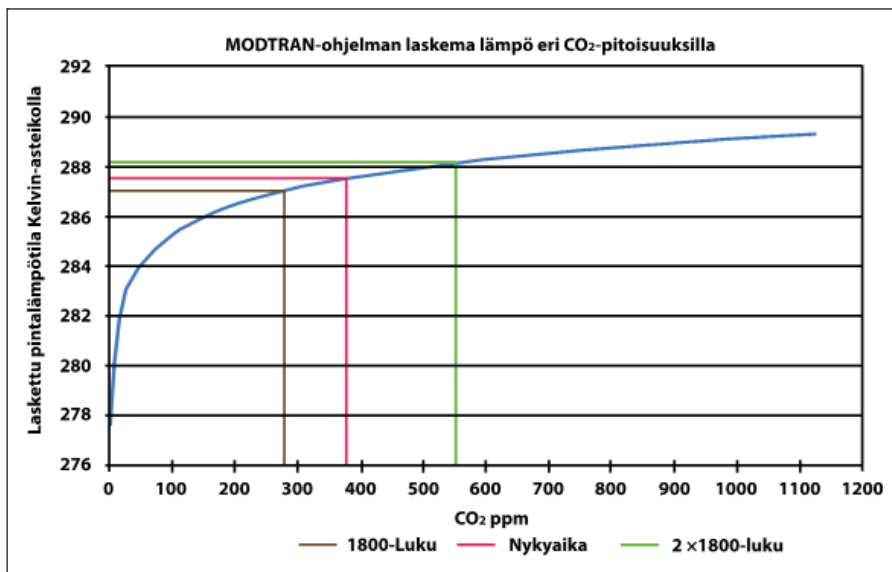
Valtamerien pH-taso laskisi hetkeksi, mutta pintakerrosten kalsium tasottaisi tilanteen suhteellisen nopeasti.

Marine CO2 Level Calculator (www.hamzasreef.com/Contents/Calculators/CO2LevelSalt.php) antaa n. 2,5 % CO₂-tason muutoksen jokaiselle asteelle, kun alkaliniteetti on 2,4, pH 8,2 ja suolaisuus 3,3%.

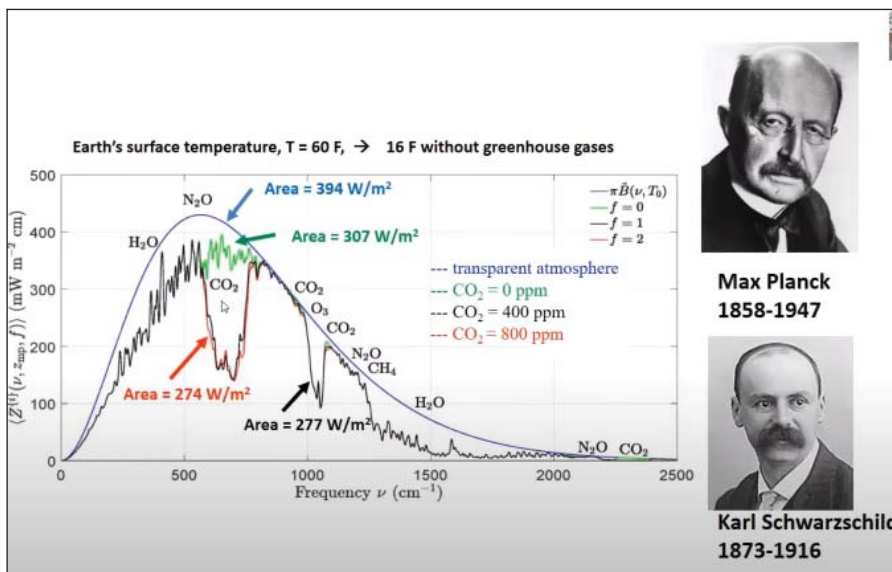
Katsotaan tämän laskurin antamia tietoja. Näistä näemme, että yhden asteen muutos on noin 2,5%. Jos siis karkeasti lähtisimme siitä, että valtamerien pintavedet 200 metriin asti lämpenisivät yhden asteen, niin pintavesissä on 200m/3688m × valtamerien CO₂ kokonaismäärä (1.392.460 Gt), joka lisääntyisi yhdellä prosentilla per aste. 75513 × 0,025 = 1887 Gt. Näin siis ilmakehään tulisi 1887 Gt CO₂, eli kasvu olisi n. 60%.

Tämä on huomattavasti suurempi kuin kaikkien fossiilisten polttoaineiden tuottama yhteismäärä.

Toinen mielenkiintoinen havainto on, että CO₂-tason lisäys ei vaikuta lineaarisesti mahdolliseen kasvihuoneilmioon, vaan tässä tapahtuu nk. kyllästymistä. Tämä on verrattavissa tapaukseen, jossa valkoista seinää maalataan punaisella värillä. Muutaman kerran jälkeen seinä on punainen, eikä se muutu punaisemmaksi vaikka maalauskerroja lisäisi rajattomasti. Tätä ilmiötä on havainnollistettu kuvassa 2.11, joka on laadittu MODTRAN-ohjelmalla (MODerate resolution atmospheric TRANsmision). Ohjelmalla mallinnetaan elektromagneettisen säteilyn etenemistä ilmakehässä

Kuva 2.11a. CO₂ vaikutus lämpöön ([www. http://modtran.spectral.com/modtran_home](http://modtran.spectral.com/modtran_home)).

Kuva 2.11b. CO₂ suodattava vaikutus.

taajuusalueella 0.2 - 100 μm . Tähän alueeseen mahtuvat ultravioletti, näkyvä valo ja infrapuna.

Lämpötilan nousu hiilidioksiditason kasvaessa noudattaa Beer & Lambertin lakia. Tämä laki sanoo, että hiilidioksiditason (myös muiden kaasujen) noustessa lämpötilan muutos on logaritminen.

Tämän pitäisi vakuuttaa jokaisen siitä, että hiilidioksiditasoja säätelevät ensisijaisesti valtameret.

Vuonna 2021 yhdysvaltalainen emeritusprofessori William Happer piti esitelmän aiheesta ”Greenhouse Effects of Methane, Nitrous Oxide and Carboin Dioxide. Esitelmä löytyy tätä kirjoitettaessa osoitteesta ”<https://klimatupplysningen.se/william-happer-om-vaxthusgasernas-fysik/>”.

William Happer tuo esitelmässään esiin hiilidioksidin vaikutuksen ilmaston lämpenemiselle ja eräs mielenkiintoinen näkemys löytyy Max Planckin ja Karl Schwarzschildin tutkimuksista. Kuvassa 2.11b on esitetty miten maan pinnalle tuleva säteily määrä vaihtelee eri hiilidioksidipitoisuuksien kohdalla.

- vihreä käyrä on tilanteesta, jossa hiilidioksiditaso = 0,
- musta käyrä on tilanteesta, jossa hiilidioksiditaso on 400 ppm ja
- punainen käyrä tilanteesta, jossa hiilidioksiditaso on 800 ppm.

Teemme mielenkiintoisen havainnon, joka tukee edellä olevia väitteitä. Hiilidioksidin määrän lisäyksellä ei ole merkitystä ilmaston lämpenemiselle. Hiilidioksidin takia tapahtunut lämpeneminen on tiensä päässä.

Palamme päätelmissämme takaisin kysymykseen: ”Kumpi tuli ensin?”

Jokainen voi kokeilla hiilidioksidin käyttäytymistä oluttuopissa kotonaan ja havaita miten oluen hiilidioksidipitoisuus vähenee lämpötilan mukana. Sama toimii siis valtamerissä ja pintavesien lämpeneminen 0,1 asteella selittäisi hiilidioksiditasojen nousun.

Tarkastellaan hieman alla olevan taulukon tietoja ja huomaamme, kuinka herkästi ilmakehän hiilidioksidi vaihtelee merien lämpötilan mukaan.

Valtamerien keskimääräinen syvyys	3,6880 km
Merien osuus maapallon pinta-alasta	71 %
Maapallon pinta-ala	510 100 000 km ²
Valtamerien tilavuus	1 335 686 648 km ³
CO ₂ määrä valtamerissä veden ollessa 0-asteista	3 654 438 Gton
CO ₂ määrä valtamerissä veden ollessa 10-asteista	2 639 316 Gton
CO ₂ määrä valtamerissä veden ollessa 20-asteista	1 786 614 Gton
CO ₂ ilmakehässä	3 101 Gton

Lähdemme siitä, että lämpötilan muuttuessa yhdellä asteella, CO₂ määrä merissä lisääntyy tai vähenee lineaaristesti. Meriveden lämmitessä yhden asteen verran 10 asteesta 11 asteeseen, ilmakehään vapautuu $(2\,639\,316\text{ Gton} - 1\,786\,614\text{ Gton})/10 = 85270,24\text{ Gton CO}_2$.

Meriveden lämmitessä yhden asteen, CO₂-tasot ilmakehässä nousisivat 27-kertaisiksi. Käytännössä merivesi ei lämpene pohjaa myöten, joten jos oletamme, että lämpötilan muutos pintavedessä (100m) olisi tuo mainittu aste, niin CO₂-tasot ilmakehässä liki kaksinkertaistuisivat ja sellaisiin CO₂-tasojen nousuihin ei päästä edes polttamalla kaikki tunnetut fossiiliset varat.

AURINKO

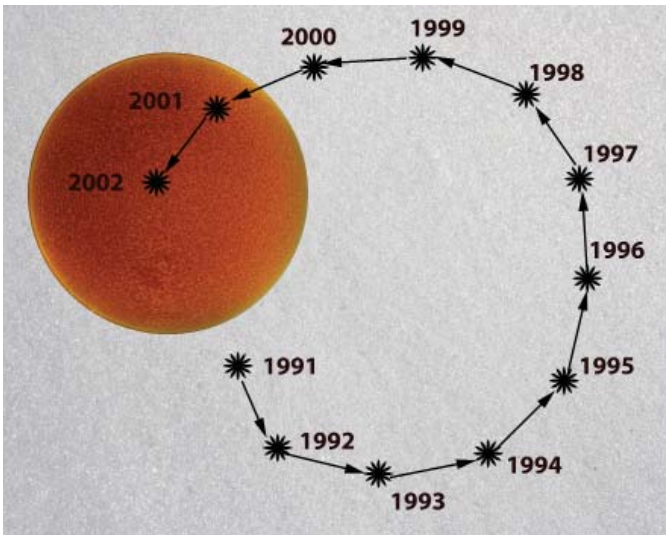
Merkittävin todiste sille, että ilmasto muuttuu tahdostamme ja teoistamme huolimatta, on aurinko. Näin ollen on vaikeata ymmärtää, että ilmastokeskustelu kokonaan jättää huomioimatta auringon säteilyn vaihteluja, jotka aiheutuvat sen liikkeestä.

SIM - Solar Inertia Motion

Aurinkokunnassamme on neljä planeettaa (Jupiter, Saturnus, Uranus ja Neptunus), joiden massat vaikuttavat aurinkoon. Näiden painovoima vetää aurinkoa puoleensa ja riippuen planeettojen keskinäisestä sijainnista suhteessa aurinkoon niiden yhteinen vetovoima vaikuttaa auringon rataan. Näin aurinko liikkuu ympyrän muotoisen alueen sisällä, jonka halkaisija on 0,02 AU (Astronomista yksikköä) eli $3,10^6$ km.

Auringon liike tämän ympyrän sisällä vaikuttaa tsekkiläisten tutkijoiden mukaan maapallon ilmastoon (Charvátová & Hejda). Heidän mukaansa esimerkiksi viimeisten 1000 vuoden aikana on kirjattu 20 tuhoisaa tulvaa, joiden esiintyminen noudattaa auringon SIM-kierroksen 179-vuotista sykliä.

Kuvassa 2.12 näemme miten auringon sijainti muuttuu avaruudessa (Zaharova 2019) Jupiterin, Saturnuksen, Uranuksen ja Neptunuksen painovoiman vetämänä.

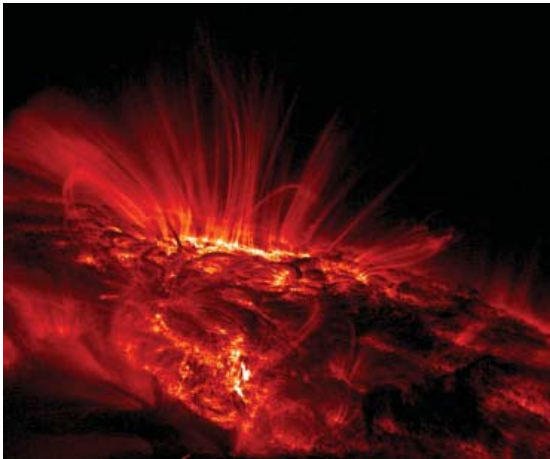
Kuva 2.12. Auringon liike avaruudessa (oma piirros, lähde Zaharova 2019)

Aurinkopilkut

Aurinko on maapallon tärkein lämmön lähde ja se on tärkein ilmastoa säätelevä yksittäinen tekijä. Auringon aktiviteettia mitataan aurinkopilkkujen määrällä. Niiden määrä vaihtelee noin 11 vuoden jaksolla ja tämä on seurausta Auringon magneettikentän muutoksista. Kun pilkkujen lukumäärä on pienimmillään, puhumme aurinkominimistä.

Pilkkumaksimien aikaan magneettikenttä on sotkuisimmillaan, ja alkaa sitten järjestyä dipoliksi, joka on suunnaltaan vastakkainen lähtötilanteeseen nähden.

1900-luvun loppupuolella Aurinko oli hyvin aktiivinen ja pilkkumaksimit poikkeuksellisen voimakkaita. Nyt 2000-luvulla Auringon magneettinen aktiivisuus näyttäisi olevan vähenemässä. Kuvassa 2.13 on aurinkopilkku lähikuvassa.

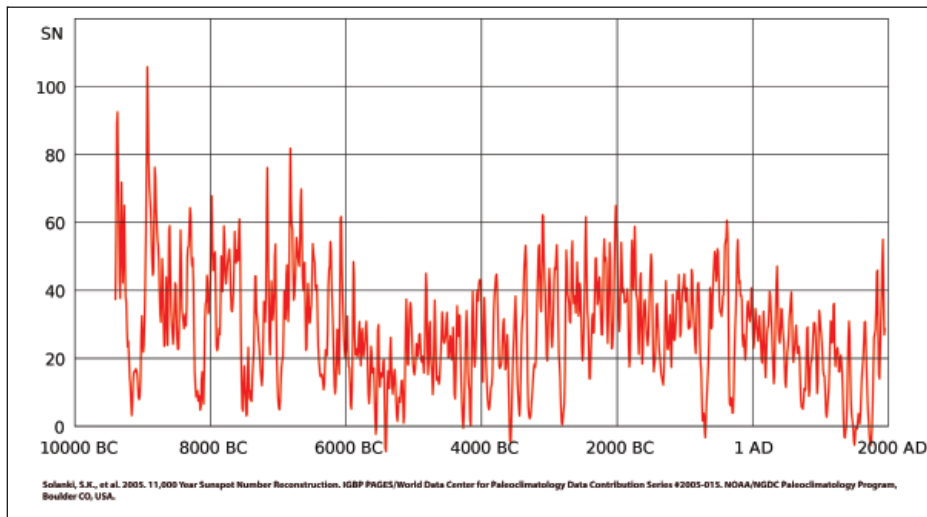
Kuva 2.13. Auringon pilkku läheltä (Nasa)

Kuvassa 2.14 näemme, kuinka aurinkopilkkujen suurin määrä sopivasti ajoittuu ”ilmastonmuutoksen” aikaan.

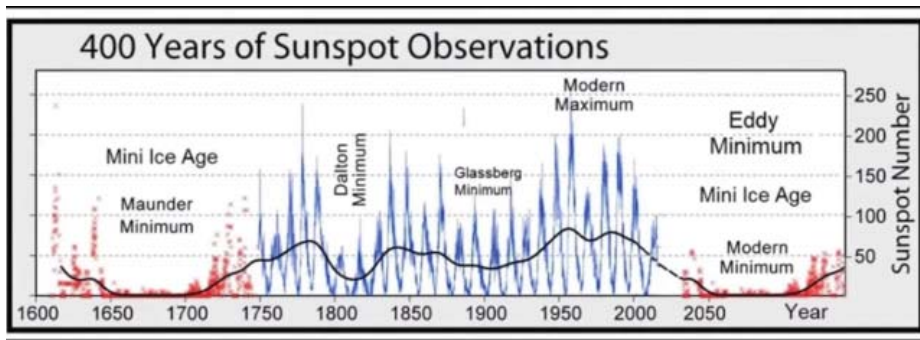
Kuva 2.15. kertoo viimeisten 400 vuoden tapahtumat. Tunnetuin suuri poikkeama pilkkuluvun 11-vuotisesta vaihtelusta oli Maunderin minimi vuosina 1645–1715, jolloin auringonpilkkuja näkyi erittäin vähän. Pilkkuttomimmillaan Aurinko oli kauden loppupuolella 1690-luvulla. Ensimmäiset suuret avaruussämyrskyt havaittiin 1707–1708, joten silloin palautuminen syvimmästä minimistä oli jo alkanut (ilmatieteenlaitos.fi).

Matematiikan professori Valentina Zharkova Northumbria Universitystä on laven-tanut aiempaa venäläistutkimusta, jossa on ennustettu Auringon tuottamien kahden

magneettisen aallon liikkeitä (Zharkova 2019). Hänellä on malli, jonka tarkkuus on 97 prosenttia, ja siinä on mukana useita aiempia minijääkausia. Ennusteen mukaan auringon aktiivisuudessa on tulossa harvinainen ajanjakso, jolloin auringonpilkkuja ei ole tulossa käytännössä lainkaan. Viimeksi tällainen tapaus oli vuosien 1645 ja 1715 välisenä aikana, jolloin Eurooppaa koetti minijääkautena tunnettu ajanjakso (kuva 2.15).

Kuva 2.14. Auringon pilkkujen muutokset 12.000 vuoden aikana (Solanki et al. Wikipedia)

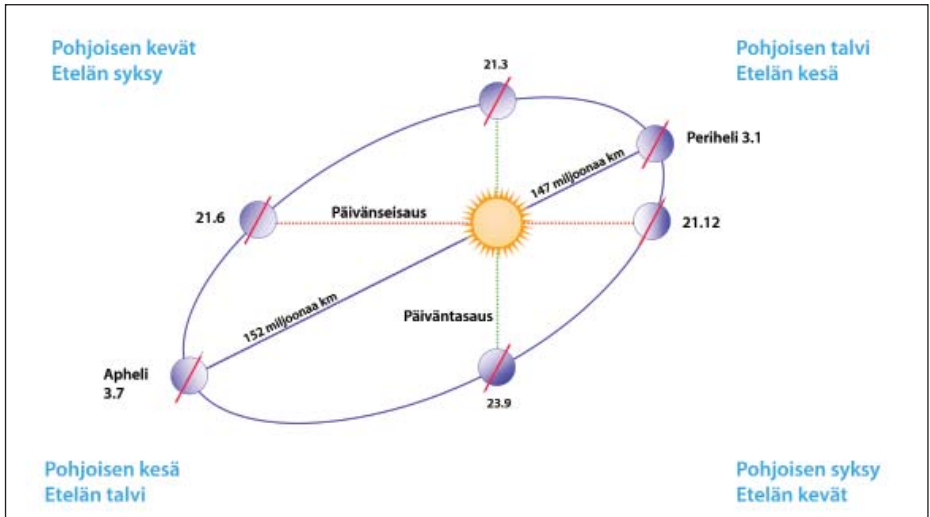

Kuva 2.15. Tulossa oleva Eddyyn Minimi (Zharkova 2019).

Näin meidän lämpötiloja sääteelee ensisijaisesti auringon aktiviteetti ja kuvat 2.14 ja 2.15 todistavat sen. Kun kuvaa 2.15 verrataan kuvaan 2.7, niin on selvää, että 1850-luvun mitatut korkeat CO₂-pitoisuudet pitävät yhtä auringon pilkkujen frekvenssin kanssa.

Maapallon kiertorata

Etäisyys auringon ja maapallon välillä vaihtelee johtuen maan elliptisestä radasta, auringon omasta kierto liikkeestä. Tämän lisäksi maan akselin kaltevuus vaihtelee 26.000 vuoden sykleissä, jonka takia aurinko vaikuttaa eri tavoin etenkin pohjoisen ja eteläisen pallonpuoliskojen lämpötiloihin. Kuvassa 2.18 näemme auringon ja maan kiertoradan sen ympärillä.

Kuva 2.16. Auringon ja maan kiertorata (Wikipedia Commons).

Tähän kannattaa vielä lisätä auringon oma kieppuminen kuvassa 2.12, joka aiheuttaa muutoksia auringon ja maapallon etäisyydessä ja sen mukana myös maapallolle tuleviin lämpötiloihin.

Milankovičín jaksot

Milankovičín jaksot ovat Maapallon kiertoradassa ja akselin suunnassa tapahtuvia muutoksia, jotka vaikuttavat Maan ilmastoon. Maan radan soikeus ja suunta muuttuvat kuten myös Maan akselin kallistuma ja suunta. Niiden taustalla on muiden planeettojen vetovoiman aiheuttamat, alati muuttuvat vaikutukset. Jaksolliset muutokset

muuttavat varsinkin mantereisen Golf-virran vaikutuksessa olevan pohjoisen pallonpuoliskon alueen kesälämpötiloja. Milankovićin jaksoja pidetään yksinä jääkausien syistä, sillä ne muuttavat eri leveysasteille tiettyinä aikoina tulevaa auringonsäteilyä (Wikipedia).

Milankovićin jaksojen kokonaisvaikutus on suurinta pohjoisella pallonpuoliskolla, jossa mantereisia alueita on paljon, ja jäätiköillä on parhaat edellytykset muodostua ja tuhoutua. Jaksot vaikuttavat kuitenkin myös sademääriin ja haihduntaan, missä valtamerillä on iso rooli. Milankovićin teorian mukaan ilmastoon vaikuttavat seuraavat astronomiset tekijät:

1. Maan kiertoradan eksentrisyyden vaihtelu, jonka jakso on 98 000 vuotta.
2. Maan akselin kaltevuuskulman vaihtelu $20\text{--}23,4^\circ$, jonka jakso 41 000 vuotta.
3. Maan akselin hyrräliike, jonka jakso on 25 725 vuotta.
4. Maan radan perihelikiertymä, jonka kokonaisjakso noin 134000 vuotta.
5. Perihelikiertymän ja prekession yhteisvaikutus ”ilmastoprekessio” on noin 19 000–23 000 vuotta. Tämä muuttaa Auringon kesäsäteilyä niin, että välillä päivän-tasaaja saa enemmän säteilyä, kun pohjoisessa puolestaan on lyhyt kylmä kesä

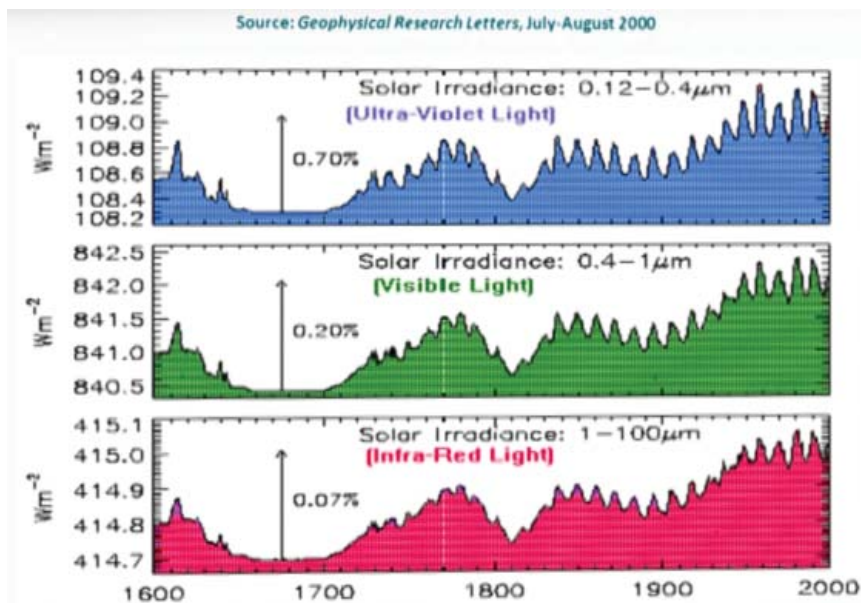
Maan radan suuri soikeus vahvistaa vuodenaikojen vaihtelua, varsinkin jos maapallo on kauimpana Auringosta talvella. Kun Maa on lähimpänä Aurinkoa pohjoisen kesällä ja Maan rata soikea, kesä on kuuma ja lyhyt, eikä lumi ehdi sulaa. Tästä seuraa, että talvi on pitkä ja kylmä (Wikipedia).

Eri kaltevuus- ja ratatekijät pystyvät muuttamaan pohjoiselle pallonpuoliskolle tulevaa Auringon säteilyä 12 % eli 40 W/m^2 .

Nämä vaihtelut eivät juurikaan muuta Auringon säteilyenergian vuotuista kokonaisu-määrää, vaan ainoastaan sen jakautumista eri leveyspiirien ja vuodenaikojen kesken. Silti jaksojen ilmastovaikutukset voivat olla hyvinkin suuria, varsinkin kaukana päiväntasaajasta olevilla alueilla. Milankovićin teorian mukaan pieni akselikallistuma tuottaa Pohjois-Euroopan leveysasteilla jääkauden edellyttämän kylmän kesän. Näihin laskelmiin näyttää osuvan melko hyvin se, että noin 18 000–20 000 vuotta sitten oli hyvin kylmä viime jääkauden huippukohta ja noin 11 000 vuotta sitten jääkauden loputtua hyvin lämmintä.

Yhteenveto

IPCC:llä on koko toimintansa ajan ollut tarve aliarvioida auringon vaikutusta ilmastoon. Kuvassa 2.17 on historiallista tietoa auringon säteilymäärästä ja huomaamme selvästi, kuinka säteily korreloi ilmasto lämpenemisen kanssa.

Kuva 2.17. Auringon säteilytehot eri aaltopituuksilla 1600-luvulta lähtien(USHCN).

VASTA-ARGUMENTOINTI

Tässä luvussa käsittelen ilmastohysterian yleisimpiä väitteitä ja tarkastelen niitä nk. vaihtoehtoisen tieteen näkökulmasta. Jos aiot argumentoida vastaan muista:

Tieteellä ei ole mitään tekemistä konsensuksen kanssa. Konsensus on osa politiikkaa. Tiede sen sijaan tarvitsee vain yhden oikeaksi todistetun hypoteesin ollakseen oikeassa. Tämä tarkoittaa sitä, että hypoteesin todistanut henkilö voi osoittaa, että hänen kokeensa on uusittavissa ja pätevät myös reaali maailmassa. Pelkkä hypoteesi ei ole tiedettä.

Suurimmat tieteelliset suoritukset syntyivät kun tutkija uskalsi uhmata konsensusta.

VASTA-ARGUMENTOINTI

Pieni jääkausi

Aloitetaan pohtimalla ilmastonmuutoshysterian keskeisintä ja heikointa savijalkaa. Ilmasto on sitten 1860-luvun lämmennyt 0,7 astetta ja pelätään, että se voi nousta jopa 9 astetta.

Ilmasto pienen jääkauden aikana oli tavattoman vaihtelevaa. Kova pakkanen, kuivuus, kuumuus ja pahat myrskyt vuorottelivat (onko mitään uutta?). Elokuun 3. päivänä 1562 Euroopan läpi kulki satoja kilometrejä laaja ukkosrintama, ja rakeet tappoivat niin lintuja kuin karjaa ja hevosia, sekä tuhosi koko vuoden sadon. Todettiin, että tilanne oli niin epätavallinen, että sillä ei voi olla luonnollisia selityksiä. Koska hiili-dioksidia ei oltu keksitty syyttää, ryhdyttiin vainoamaan noitia. Pelkästään Saksassa poltettiin 4.200 noitaa roviolla, koska he olivat kutsuneet saatanan aikaansaamaan mainitun ukkosmyrskyn. Siihen aikaan oli turha yrittää puhua normaaleista sään vaihteluista, koska se olisi taannut tien roviolle.

Pienen jääkauden aiheuttama sekasorto näkyi Suomessa aina 1800-luvun loppupuolelle asti kato- ja nälkävuosina. Outi Ruokolainen kirjoittaa ajasta:

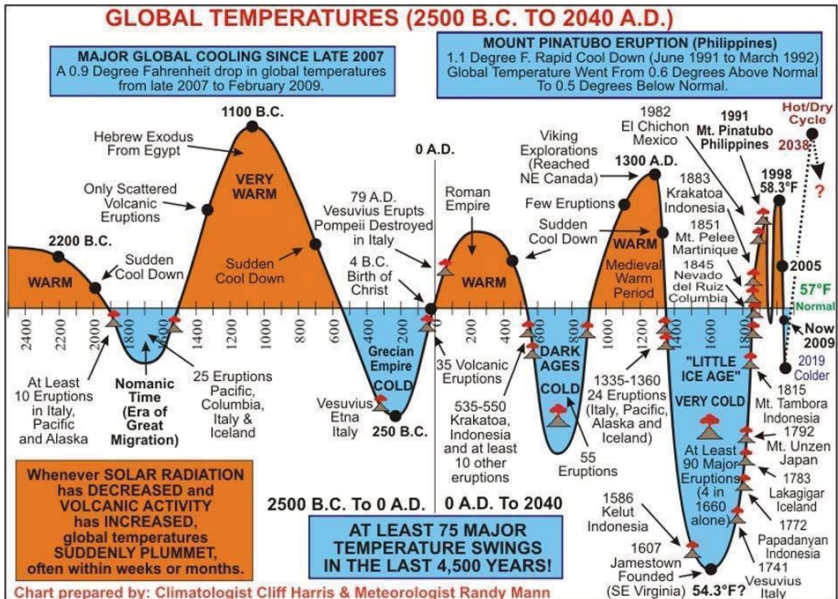
Varsinainen katokausi alkoi vuonna 1862 koetellen erityisesti maan pohjoisosia. Kesä 1866 enteili jo yleisesti huonoja aikoja. Vettä satoi tulviksi saakka. Monin paikoin vain rippeet sadosta saatiin talteen. (...). Vuosi 1867 alkoi pahaenteisesti. Talvesta tuli runsasluminen, kylmä ja pitkä. (...) Toukokuussa Etelä-Suomen peltoja peittivät suuret kinokset. Kesäkuussa oli metsissä runsaasti lunta ja monet järvet jäässä. Öisin pakasti. Tuntui kuin kesää ei tulisikaan. Jäät läksivät vasta kesäkuussa ja toukotöihin päästiin kuukautta normaalia myöhemmin ja muutamien paikoin vasta heinäkuun puolella. Kesästä tuli lyhyt. Juhannuksen tienoilta heinäkuun puoleen väliin oli kaunista ja helteistä, joten se herätti jo toiveikkuutta. Ilma kuitenkin kylmeni ja syyskuun alussa kaikki toiveet romahtivat hallan turmellessa sadon syyskuun alussa. Talvi tuli nopeasti. Inarissa satoi lunta jo 20. päivänä syyskuuta ja pysyvä lumi saatiin pari viikkoa myöhemmin. Talvi tuli poikkeuksellisen rajuna myös Etelä-Suomeen, ja pakkasta oli jopa 30 astetta. Vesistöt jäätyivät varhain. Küntea jääyhteys Ahvenanmaan ja mantereen välille saatiin jo ennen joulua. Lunta oli niin paljon, että se haittasi polttopuiden hankkimista.

Eikä nykyaikana ole kyse vain tavanomaisesta, jääkautta seuraavasta lämpötilan noususta. Muussa tapauksessa nämä katovuodet jatkuisivat.

Ilmasto muuttuu ajasta toiseen

Jos emme halua uskoa, että pieni jääkausi loppui koska ilmasto lämpeni, niin katsotaan kuvan 3.1 lämpötilavaihteluja.

Voisit hetken pohtia, onko nykyaika jotenkin poikkeava? Näemme kuvasta, kuinka suuria vaihtelut todellisuudessa voivat olla. Kun Mooses vaelsi Egyptistä oli 800 vuotta kestänyt lämmin jakso, jota seurasi liki 600 vuotta kestänyt viileä jakso, joka ei kuitenkaan vetänyt vertoja pienelle jääkaudelle. Rooman valtakunnan aikana lämpö helli maailmaa 500 vuoden ajan, jonka jälkeen iski todellinen pakkaskausi.

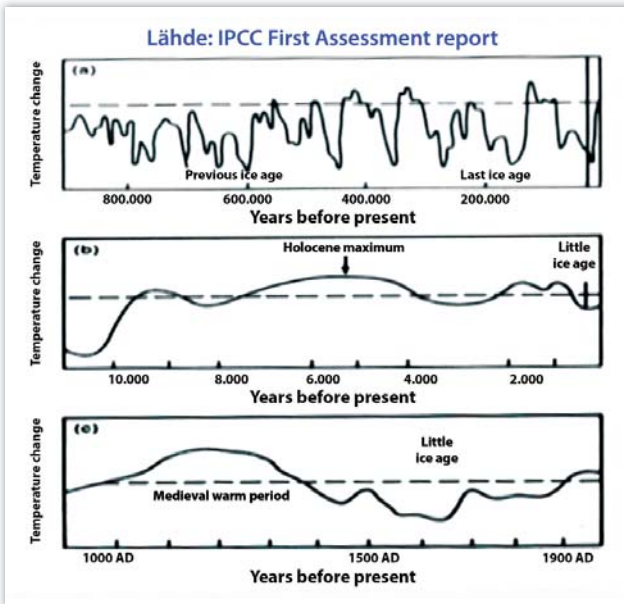

Kuva 3.1. Maapallon lämpötilojen vaihtelut 4.500 vuoden aikana.

Vuonna 608 Eufraat ja Tigris jäätyivät ja vuonna 829 Niili jäätyi. Pian 800-luvun lopulla lämpötilat nousivat ja viikingit asettuivat Grönlantiin, jossa voitiin viljellä jopa vehnää. Islantia peitti kaunis koivumetsä ja Hardangerviddan luonnonpuistossa Norjassa kasvoi jykevä mäntymetsä. Sitten tuli pieni jääkausi, jolloin koivut halkesivat hytvässä pakkasessa ja Kaarle X marssi armeijansa kanssa jäitä pitkin Ruotsista Saksaan.

Lämpötilat vaihtelevat, mutta jaksojen vaihteluväli on liian suuri, jotta ihminen ymmärtäisi mistä on kyse.

Asiaa voi myös tarkastella IPCC:n raportin kautta, jossa ilmenevät lämpötilat skaalat- tuina kolmelle eri käyrälle kuvassa 3.2. Ylimpänä askelletaan 200.000 vuoden jaksoilla taaksepäin ja huomaamme, kuinka lämpötilat vaihtelevat voimakkaasti, mutta jota- kuinkin säännöllisissä jaksoissa. Jaksojen pituudet ovat kuitenkin sitä luokkaa, että yksi sukupolvi ei ehdi kokea kovinkaan suuria muutoksia elämänsä aikana.

Kuva 3.2. IPCC:n julkai- semia lämpötiloja eri aikakausilta.

Keskimmäinen kuva avaa perspektiiviä hieman lisää ja askelväli on 2.000 vuotta. Alimmaisessa kuvassa näemme aikamme ”lähihistorian” ja sitä, kuinka viikinkiaika oli lämmin ja sitä seurasi pieni jääkausi. Tästä pienestä jääkaudesta olemme juuri nyt toipumassa.

Hiilidioksidi vaikuttaa ratkaisevasti lämpöön

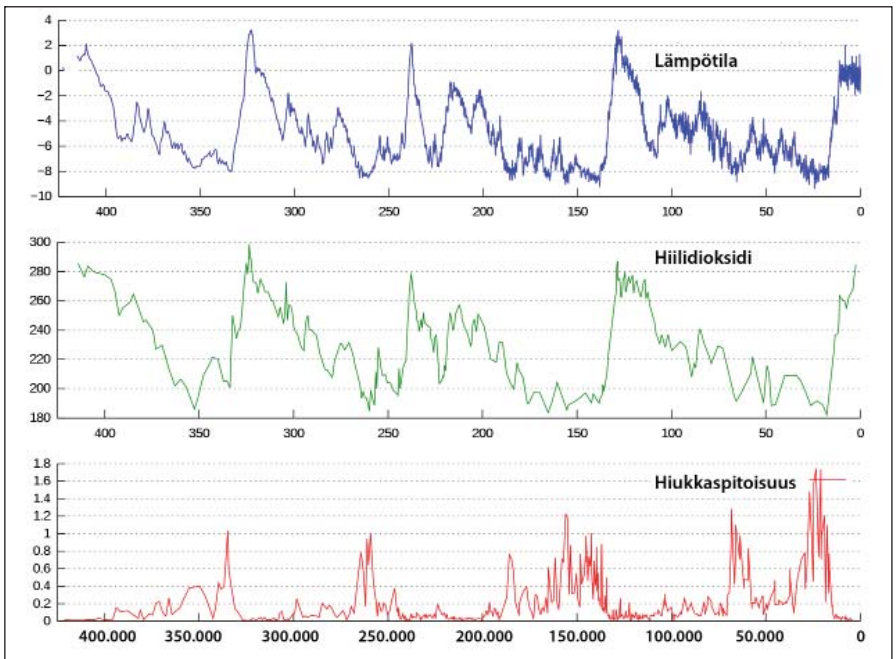
Tämä on väite, johon media on saanut kansan uskomaan. Katsoimme jo aikaisemmin, kuinka Al Gore todistaa esitelmässään (kuva 2.4), että ensin tulee lämpö ja sitten hiilidioksidi.

Tämä näkyy myös Vostok-mittausaseman tuottamista arvoista 450.000 vuoden ajalta kuvassa 3.3. Nyt on toki muistettava se, että jääkairaukset eivät välttämättä ole luotet-

tavia ja ennen kaikkea jäässä oleva hiilidioksidi on peräisin Antarktiksien erittäin kylmästä ilmastosta, jossa hiilidioksiditasot Henryn lain mukaan ovat olleet alhaisempia.

Näemme selvästi, kuinka CO₂-tasot seuraavat lämpöä tämän vajaan puolen miljoonan vuoden aikana. Tämän perusteella näyttäisi ilmeiseltä, että CO₂-tasojen nousu on seurausta pienen jääkauden jälkeen tapahtuneesta ilmaston lämpenemisestä eikä päin vastoin.

Pitkällä aikavälillä ei näytä olevan mitään todisteita siitä, että CO₂ merkittävästi vaikuttaisi ilmaston lämpenemiseen.

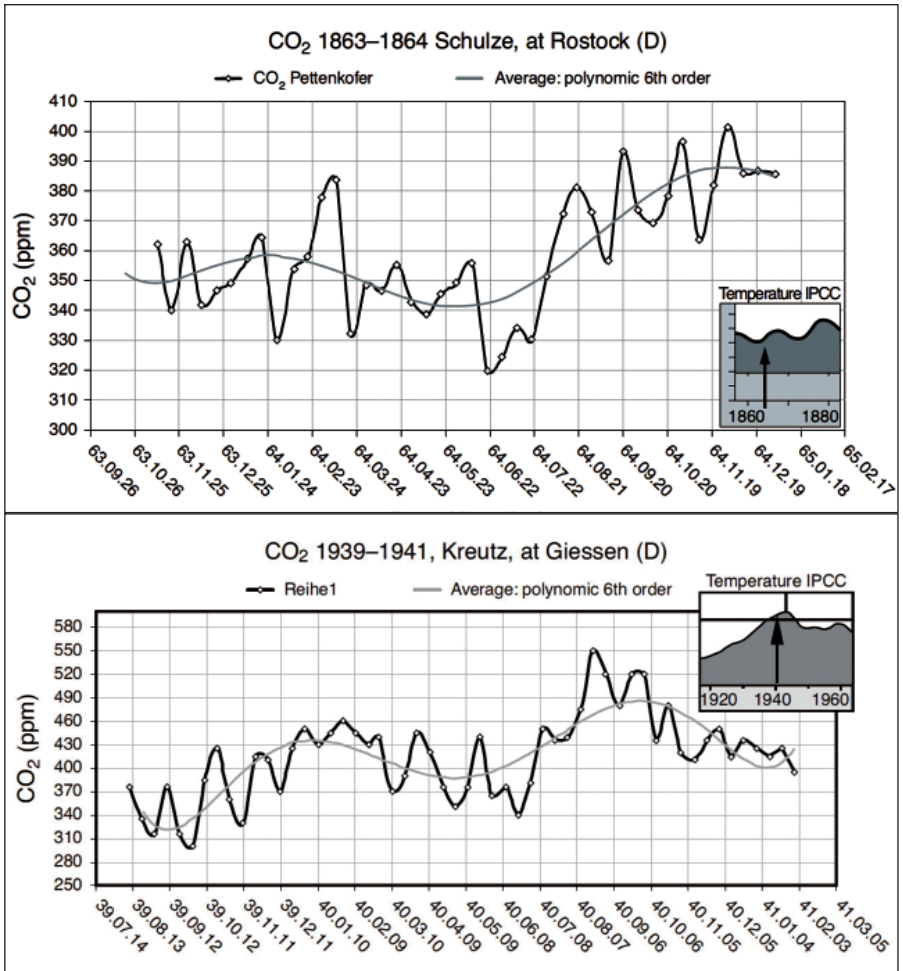

Kuva 3.3. Vostok-aseman mittaukset viimeisten 450.000 vuoden ajalta.

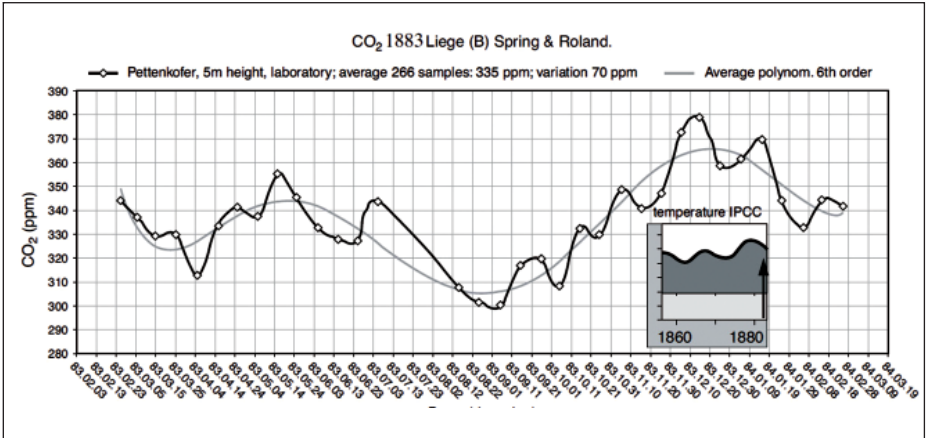
Hiilidioksiditasot nousevat hälyttävästi

Kun tarkastelee alla olevien kuvien sarjaa on ilmeistä, että IPCC on ”unohtanut” monia häiritseviä mittauksia viimeisten 200 vuoden ajalta.

Kuvassa 3.4 näkyvät mittaustulokset Saksan Gießenissä vuosina 1863-1864 ja 1939-1941. Huomaamme, kuinka CO₂-tasot ovat vaihdelleet. Pienissä kuvissa on IPCC:n ilmoittamat lämpötilat samoilta aikakausilta ja voidaan päätellä, että CO₂ ja lämpö-

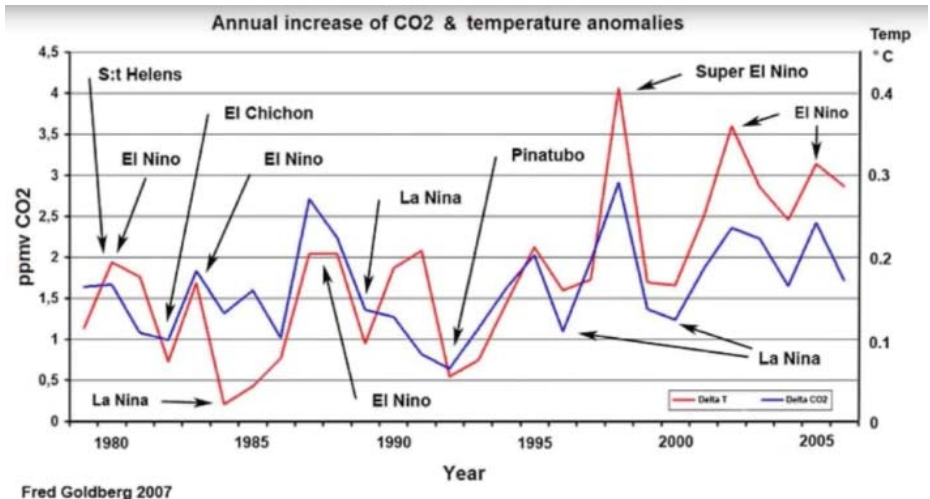
Kuva 3.4. CO₂ pitoisuus vuosina 1863-1864 ja 1939-1941 ilmatieteen mittauslaitoksella Saksan Gießenissä (lähde: Beck 2007).

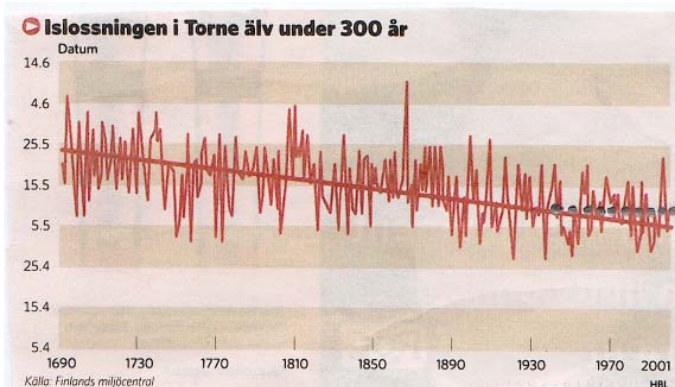
Kuva 3.5. CO₂ pitoisuus 1883 Belgian Liegessä (lähde: Beck 2007).

tila kulkevat yhdessä. Erityisesti näemme ajanjaksolta 1939-1941, kuinka CO₂-taso näyttäisi seuraavan lämpötilaa juuri niin kuin olemme aiemmin todenneet. Yli 550 ppm CO₂-tasot vuonna 1940 antaa selvästi ymmärtää, että nykyiset tasot eivät ole poikkeuksellisia.

Kuvassa 3.5 näkyvät mittauksia Belgian Liegessä. Näistä huomaamme niin ikään, miten CO₂ kulkee yhdessä lämpötilan kanssa.

Kuva 3.6. Lämpötilojen ja CO₂-tasojen vuosimuutokset (Fred Goldberg 2007).

Kuva 3.7. Jäiden lähtö Tornion joesta.

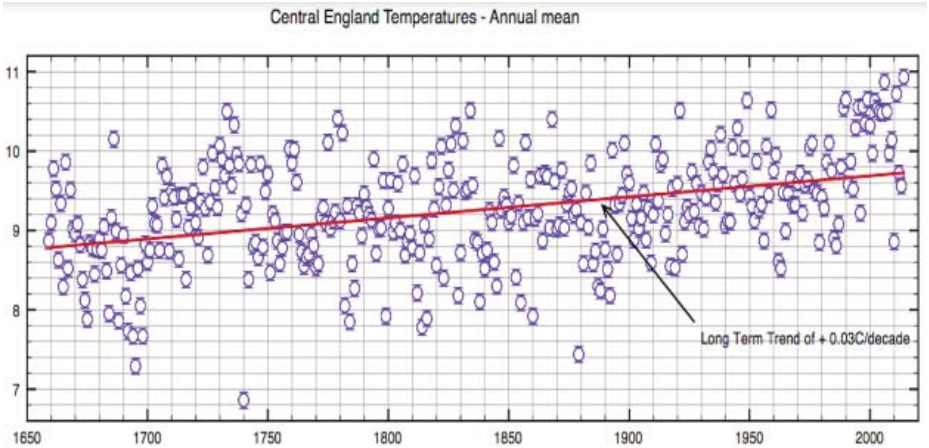
Lämpötilat nousevat uhkaavasti

Näin on varmasti tapahtunut sitten 1860-luvun, koska pieni jääkausi päättyi. Tällä hetkellä ei kuitenkaan ole mitään näyttöä siitä, lämpeneminen jatkuisi muualla kuin IPCC:n malleissa. Viimeiset 20 vuotta lämpötilojen vaihtelut ovat pysyneet normaalin vaihteluvälin sisällä ja saattaa jopa olla, että ilmasto olisi viilenemässä. Kuvassa 3.7 näkyy jäiden lähtö Tornion joesta alkaen vuodesta 1690. Huomaamme, kuinka jäät ovat lähteneet yhä aikaisemmin, mutta 1930-luvulta lähtien trendi on pysähtynyt.

Tämä kuva on helposti ymmärrettävä, koska se perustuu näköhavaintoihin, jolloin ei tarvitse väitellä laitteista, menetelmistä taikka aikomuksista.

Lämpötilat ovat vaihdelleet rajusti aikaisemminkin. Mielenkiintoisen otannan historiallisista lämpötiloista ja poikkeuksellisista säistä antaa lehtiartikkeli, joka julkaistiin Norrköping Tidningar-lehdessä 15.2.1989. Tämän mukaan säätiloissa on esiintynyt sellaista poikkeavuutta, joka tänä päivänä johtaisi täyteen poliittiseen kaaokseen.

- 1172 puut olivat vihreinä tammikuun lopussa. Linnut pesivät helmikuussa.
- 1269 puut olivat täydessä lehdessä maaliskuussa.
- 1269 ei talvesta ollut mitään havaintoja.
- 1421 puut kukkivat maaliskuussa ja viiniköynnökset huhtikuussa, jolloin karviaiset olivat kypsiä.
- 1538 puut olivat täydessä kukinnassa joulukuussa.
- 1585 vilja oli tähkällä pääsiäisenä.
- 1538, 1607, 1617, 1650 ja 1659 ei ollut lunta eikä hallaa talvella.
- 1722 kaikki puut olivat vihreinä jo helmikuussa.
- 1863 voitiin Skoonesna poimia kaunokaisia helmikuussa.

Kuva 3.8. Mittauksia Britanniassa 1650 - 2018 (Elsa Widdingin haastattelu 2019).

On vaikeata uskoa, että lämpötilojen vaihtelu olisi millään tavoin poikkeavaa.

Voidaan vielä tarkastella lämpötiloja aina 1600-luvulle asti, ja huomaamme, että 1860-luku on vain jatkumo trendille, joka alkoi ainakin 200 vuotta aikaisemmin.

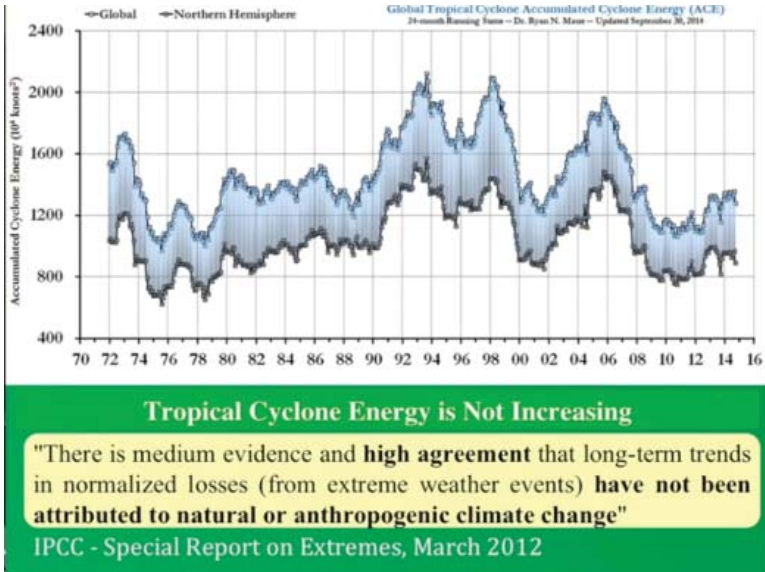
Kuvassa 3.8 ovat lämpötilojen mittauksia alkaen vuodesta 1650 ja paikkana Britannia.

Tähän on kuitenkin lisättävä, että ensimmäisen alkeellisen lämpömittarin keksi Galileo Galilei vuonna 1592 ja ensimmäisen nesteellä toimivan mittarin keksi ranskalainen lääkäri ja kemisti Jean Rey (1583 - 1645). Anders Celsius standardoi asteikon vasta 1742, joten sitä ennen tehdyt mittausarvot saattavat sisältää epävarmuuksia samoin, kun olosuhteet, joissa mittaukset tehtiin.

Tieteellisesti tarkasteltuna nämä mittaukset ovat todellisia ja reaaliajassa tehtyjä, joten jos konversio Celsius-asteikkoon on ollut jotakuinkin luotettava, ei ole syytä epäillä esitettyä trendiä.

Myrskyt ovat lisääntyneet

Helpoin tapa uskotella ihmisille, että olemme maailmanlopun portilla, on nostaa mediaan jokainen pyörremyrsky, joka esiintyy, ja väittää, että tämä on todiste ilmaston lämpenemisestä. Kuva 3.9 kertoo, kuinka hirmumyrskyjen määrä jatkuvasti on laskenut ja tämän kaavion lähteenä on IPCC itse.

Kuva 3.9 Trooppisten myrskyjen energiamäärät 1970 - 2014 (kahdella vuodella päivitetty IPCC:n raportti).

Tämä päätelmä tukee lämpenemistä, mutta samalla kumoa ilmastoprofeettojen väitteet ääri-ilmiöiden lisääntymisestä, ja se on hyvä todiste siitä, että fanatismi ei noudata puolueetonta tutkimusta, vaan luo tarkoituksellisesti paniikkia keksityillä väitteillä.

Jos jäätiköt sulavat

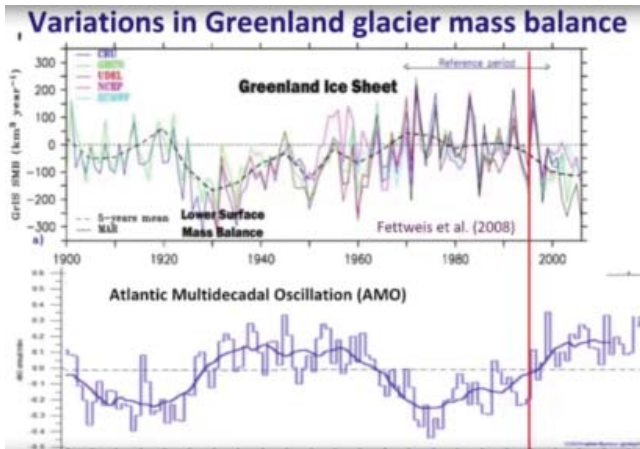
Joskus kauan sitten jäätiköitä ei ollut, vaan napaseudut olivat sulia ja tältä ajalta löytyy edelleen jälkiä Antarktikselta. Kannaltamme ikävää on ihmisen asutuksen keskittyminen rannikoille, jonka takia olemme riippuvaisia vedenpinnan tasosta. Tämän takia on helppoa käyttää Raamatun vedenpaisumusta pelotteena ja lisäksi yhdistää kaikki havaitut ilmiöt ihmisen aiheuttamaan ilmaston muutokseen. Epäonneksemme tai oikeammin maailmanlopun manaajien epäonneksi Grönlannin jäätikön sulaminen voidaan yhdistää muihin tapahtumiin kuin ”ilmastonmuutokseen”.

AMO (Atlantic Multidecadal Oscillation) on ilmastovaihtelu, joka vaikuttaa merenpintojen lämpötilaan Pohjois-Atlantilla ja ilmiön määritteli Schlesinger (1994).

Tutkija Judith Curry on esitelmässään (2018) osoittanut, että Grönlannin jääpeitteen sulaminen korreloi AMO:n kanssa, josta voidaan vetää sellainen johtopäätös, että jää-

peitteen muutokset eivät välttämättä ole yhteydessä ilmaston muutokseen. Curryn kaavio on esitetty kuvassa 3.10. Washington Post kirjoittaa numerossaan 2.11.1922 norjalaisten havainnoista, joiden mukaan arktinen jää ja monet jäätiköt ovat sulaneet liki kokonaan. Tämä sopii kuvan 3.10 AMO-ilmioon.

Väitteet jääpeitteen sulamisen ainutlaatuisuudesta kaatuvat myös historiallisiin tapahtumiin. Wikipedia kertoo, kuinka Koillisväylä on ”ilmastonmuutoksen” johdosta auki laivaliikenteelle pidempään vuodessa kuin historiallisesti.

Kuva 3.10. AMO ja Grönlandin jääpeite.

Kuitenkin tiedämme, että Koillisväylän läpi purjehti ensimmäisenä Adolf Erik Nordenskiöld vuosina 1878-1879. Hänen aluksensa Vega pääsi syyskuussa 1878 melkein Beringinsalmelle saakka (läpi), mutta juuttui siellä jäihin ja pääsi jatkamaan vasta seuraavana kesänä.

Jos sen läpi päästään yhdessä kesässä puisella purjelaivalla, niin ei siellä käytännössä ole voinut olla jäitä.

Mielenkiintoinen havainto Pohjoisnavalta löytyy kuvasta 3.11, jossa Yhdysvaltojen laivaston sukellusvene on noussut pintaan vuonna 1958, ja toinen kuva, joka on otettu venäläisestä jäänmurtaajasta keväällä 2018. Näemme, että jää voi vaihdella Pohjoisnavalla ajasta toiseen ja täysin riippumatta CO₂-tasoista.

Kuva 3.11. Jäätilanne Pohjoisnavalla 1958 ja 2018.

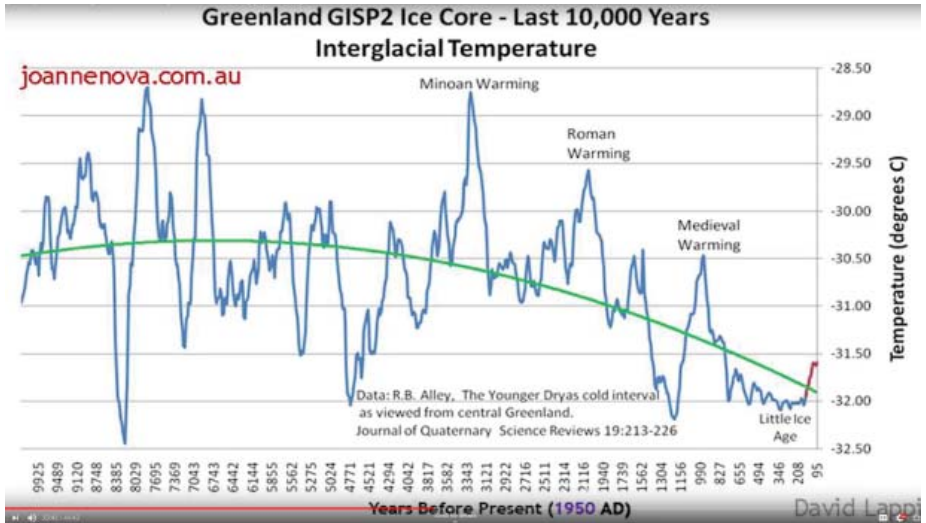
On siis täysin mahdollista, että jäät sulavat, mutta näin on tapahtunut ennenkin aikoina, jolloin CO₂-tasot olivat alhaisempia, mutta lämpötilat korkeita.

Jos mennään 10.000 ajassa taaksepäin, niin huomaamme Grönlannin kohdalla, että lämpötilat keskimäärin menevät kohti kylmempää. Kuvassa 3.12 näkyy kolme lämmintä jaksoa, ”Minoan warming”, ”Roman warming” ja ”Medieval warming”, joista viimeinen oli tuo tunnettu ”viikinkien aika”. Kaikki kulkevat kuitenkin kohti kylmempää ja nykyaika on edelleen kaukana viikinkiajasta.

Näin ollen on vaikeata uskoa, että havaittu sulaminen Grönlannissa olisi jotenkin poikkeuksellista ja johtuisi CO₂-päästöistä.

Valtamerien vedet ovat todistetusti nousseet

IPCC väittää, että valtamerien pinnat ovat viimeisen sadan vuoden aikana nousseet 10 – 20 cm ja merkittäviä alueita joutuu veden alle, elleemme ryhdy toimenpiteisiin ”ilmastonmuutoksen” hillitsemiseksi. Vuosisadan lopulla Alankomaat menettäisi 8 % pinta-alastaan, Bangladesh 18 %, Majuro atolli Marshallsaarilla 80% ja monet pikkuvaltiot häviäisivät kokonaan.

Kuva 3.12. Grönlannin lämpötilat viimeiset 10.000 vuotta (joannenova.com.au).

Ainoat jäämassat, joka voivat vaikuttaa meriin ovat Antarktiks ja Grönlanti. Antarktiks kantaa päällään noin 90 % kaikesta jäästä, ja sen keskilämpötila on -59 astetta. Tällaisessa pakkasessa edes 5 asteen lämmön nousulla ei ole vaikutusta.

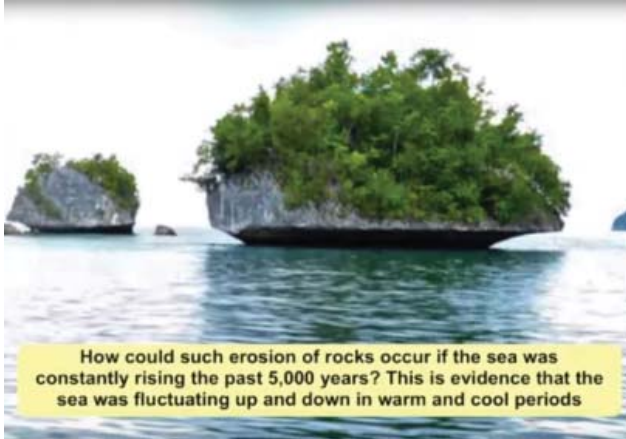
Ruotsalainen edesmennyttutkija Nils-Axel Mörner kirjoitti:

IPCC on ennustanut, että Malediivit ja muutamat muut pienvaltiot hukkuvat 50-100 vuoden sisällä. Tätä meteorologien väitettä levitetään nykyään totuutena, mutta tämä ei pidä yhtä niiden havaintojen kanssa, jotka meillä on.

INQUA:lla (International Union of Quaternary Research)-organisaatiossa on oma tutkimusryhmä, jossa maailman johtavat merien tutkijat seuraavat ja raportoivat meren pintojen muutoksia ja muutosten syistä. Ryhmän nimi on ”Sea Level Changes and Coastal Evolution”. Mörner johti tätä tutkimusryhmää, jonka tehtävänä oli vuodesta 2000 alkaen selvittää merenpinnan vaihtelut ja niiden syyt Malediiveillä. Melko pian totesivat, että minkäänlaisia merkkejä merenpinnan noususta ei ole Intian valtamerellä havaittavissa. Päin vastoin totesivat, että merenpinnan tasot olivat havaintojakson aikana laskeneet merkittävästi. Tutkimus siis osoitti, että tilanne Malediiveilla on täysin toinen, kuin mitä IPCC antaa ymmärtää.

Tulokset eivät kelvanneet Tukholman yliopistolle, koska ne eivät sopineet IPCC:n väitteisiin.

Mielenkiintoinen valokuva kuvaa tilannetta Polynesiassa, jossa meri pääasiassa on tyyni. Kuvasta 3.13. näemme, kuinka vuosituhansien aikana meri ja eroosio ovat syöneet saarten ”rantaviivaa” samasta kohdasta. Mikäli meren nousua olisi tapahtunut, tällainen näkymä ei olisi mahdollista.

Kuva 3.13. Meren taso Polynesiassa (Patrick Moore)

Merenpinnan taso on helposti havaittavissa koralleilla, koska korallit pyrkivät asettumaan niin, että niiden yläpuolella on tasan 40 cm vettä. Jos vesi nousee, korallit kasvavat ylöspäin ja jos vesi on paikalla, korallit kasvavat sivuille (Nils-Axel Mörner, SwebbTV).

Kuten kaikki tiedämme, rantaviivalle muodostuu pieni valli, joka syntyy, kun aallot huuhtovat hiekkaa edestakaisin. Tämän valli kertoo, missä veden korkeus milloinkin on, ja kuva 3.14 on otettu Uudesta Kaledoniasta. Siitä näemme, että meri itse asiassa on laskenut, kun rantaviiva on siirtynyt kauemmaksi.

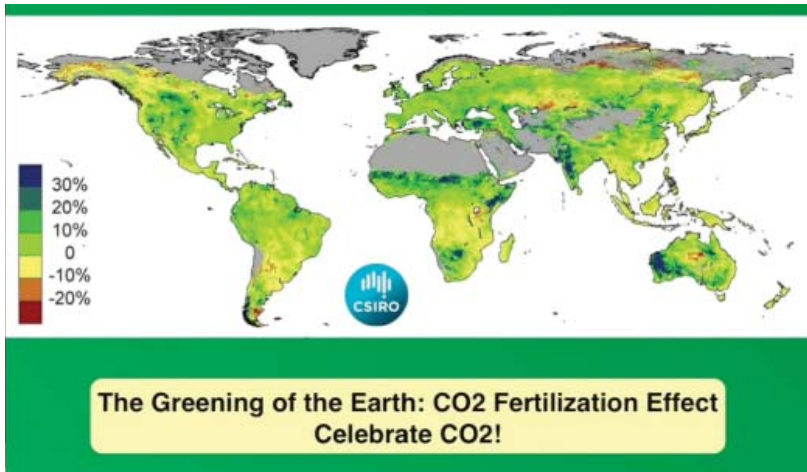
Kuva 3.14. Rantaviiva laskee Uudessa Kaledoniassa.

Rannan kasvillisuus osoittaa, että kuvassa korkeammalla oleva rantaviiva on vanhempi.

Ehkä ilmastokiihkoilijoiden olisi tarkasteltava kantansa vedenpaisumukseen vielä kerran.

Maa kuivuu ja ihmiset pakenevat

Hiilidioksiditasojen lievä nousu on johtanut siihen, että maapallon aavikot alkavat vihertää. Kuva 3.15 on australialaisen CSIRO:n (Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation) julkaisema ja otettu Patrick Mooren esitelmästä. Siinä nähdään, kuinka CO₂-tasojen nousu on vaikuttanut maailman luontoon ja etenkin kannattaa kiinnittää huomiota tunnettuihin aavikoihin, kuten Saharan eteläosa, jossa aavikoituminen on vähentynyt jopa 20 %.

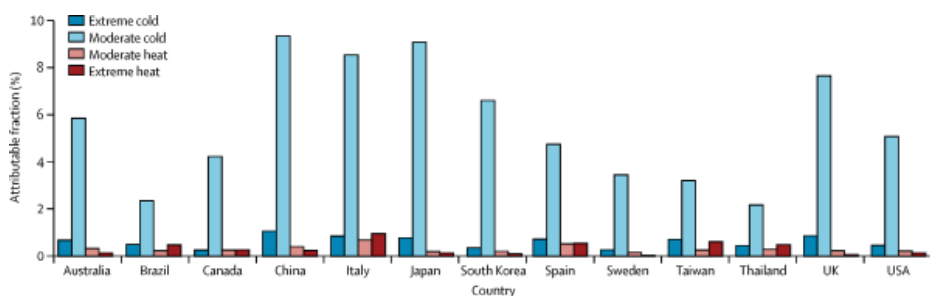
Kuva 3.15. Aavikot muuttuvat vihreiksi (CSIRO).

Elintarviketuotanto

Pienen jääkauden päättymisen takia noussut lämpötila ja sen mukana nousseet CO₂-tasot ovat merkittävästi vaikuttaneet maailmassa tuotettujen elintarvikkeiden määrään. YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO, engl. Food and Agriculture Organization) on julkaissussaan todennut, että 2013 lähtien kaikkien aikojen ennätykset on rikottu joka vuosi. Kiinan ja Intian viljan tuotanto on yli kaksinkertaistunut vuodesta 1980 ja Brasilian viljantuotanto jopa kolminkertaistunut.

Lämpö lisää kuolemia

Tutkijaryhmä Gasparrini et al. julkaisi vuonna 2015 tutkimuksen lääketieteellisessä julkaisussa The Lancet. Tutkimuksessa he analysoivat 74.225.200 kuolemaa 13 maassa vuosien 1985 ja 2012 välisenä aikana. Heidän havaintojensa perusteella normaalista poikkeava kylmyys aiheutti enemmän kuolemia (7,29%) kuin normaalista poikkeava lämpö (0,42%). Tulokset on tiivistetty kuvaan 3.16.

Kuva 3.16. Lämmön vaikutus ihmisten kuolleisuuteen (The Lancet).

Ilmastomuutos aikaansaa tauteja

Professori Paul Reiter Pasteur instituutista Pariisissa on erikoistunut trooppisten tautien tutkimukseen ja hän oli yksi IPCC:n kolmannen raportin kirjoittajista. Prof. Reiter ilmoitti erostaan IPCC:lle, kun he vaativat, että hänen tulisi esittää perusteetomia uhkakuvia tautien leviämisestä. IPCC yritti kuitenkin pitää hänen nimensä raportissa ja poisti sen vasta, kun Reiter uhkasi IPCC:tä oikeustoimilla.

Prof. Reiter todistaa Britannian ylähuoneelle pitämässä esitelmässä 31.5.2005.

..yksikään raportin kirjoittajista ei ollut laatinut aiemmin tieteellistä tutkimusta aiheesta! Sen lisäksi kaksi kirjoittajaa, molemmat lääkäreitä, olivat luoneet uransa aktivisteina. Toinen näistä kahdesta oli julkaissut ”ammattimaisia” artikkeleita 32 eri tieteenalasta kuten elohopeamyrkytyksestä, maamiinoista, globalisaatiosta ja allergioista ...

Paljon painoa laitettiin tautien ”maantieteellisen levittäytymisen muutoksiin” ja ”taudinkuljettajien intensiteettiin” erilaisilla tietokonemalleilla. Tietokonemalleina käytettiin malarian torjuntaan soveltuvia yksinkertaisia malleja.

Kirjoittajat myönsivät toki, että nämä mallit eivät ota huomioon paikallisia demokraattisia, sosioekonomisia ja teknisiä olosuhteita, mutta So What!

On helppoa siirtää kaikki ”ilmastonmuutoksen” syyksi tai käyttää ilmastoon soveltuvia malleja tautien esiintymisen ennakointiin. Mielestäni IPCC on tehnyt itselleen karhunpalveluksen kun se luottaa tällaisten ”asiantuntijoiden” lausuntoihin.

Alkaako tuntua siltä, että ilmastonmuutos hysteriailla ei ole mitään tekemistä ilmaston kanssa?

IPCC JA ILMASTOHYSTERIA

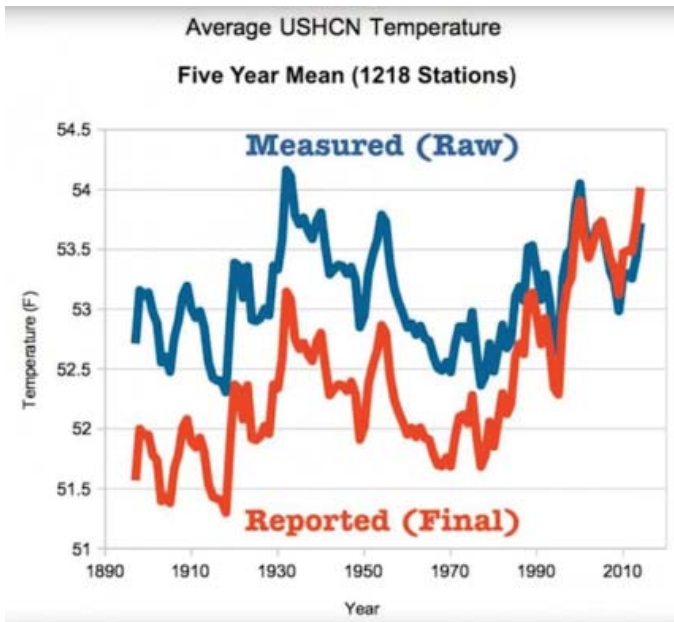
IPCC:n tehtävänä on edistää YK:n valta-asemaa ja osoittaa, että tulossa on ihmisen aiheuttama kaaos.

IPCC:n säännöissä on näet sanottu, että sen tehtävänä on osoittaa ihmisen vaikutus CO₂-tasojen nousuun ja sitä kautta ilmaston lämpenemiseen!

Tavalliselle ihmiselle tällainen tavoite käyttää ilmastohysteria aseena tuntuu käsitämättömältä, koska ilmasto on yhteinen ja kansallisvaltioista riippumaton, ja siksi kansainvälisen toimijan vastuu ihmisistä pitää korostua.

Tässä ei siis ole kyse ilmastosta vaan vallasta, ja ottaen huomioon globalisaation Marxilaiset perinteet, myös marxilaiset välineet näyttäisivät olevan käytössä.

Tärkeintä ei ole menetelmä vaan lopputulos.

Kuva 3.17. Lämpötilat oikeina ja korjattuina (lähde: USHCN).

Väärennökset jatkuvat

USHCN (U.S. Historical Climatology Network hallinnoi 1218 mittauspistettä eri puolilla maailmaa, josta käsin he rekisteröivät ilmastoa koskevia tietoja. Kuva 3.17 tuo esille IPCC:n ilmastopolitiikan raadollisuuden.

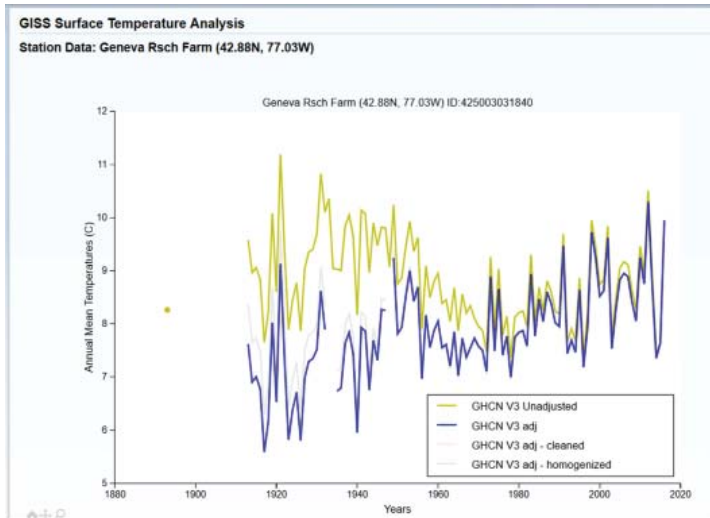
Kuva kertoo kuinka ilmaston lämpötilaa osoittavat käyrät poikkeavat selvästi toisistaan. Sininen käyrä kuvaa tehtyjä mittauksia ja punainen käyrä julkaistuja mittauksia. On haluttu kertoa lämpenemisestä muuta kuin mitä todellisuus osoittaa.

Tämä kuva osoittaa myös, miten vuosien 1933-1934 tukahduttavat helteet hävitetään tilastoista.

Kuva 3.18 perustuu Sveitsissä tehtyihin mittauksiin ja lukuja on samalla tavalla korjattu. Lopputuloksena lämpötilan väärennös.

Näillä väärennöksillä on kuitenkin ilmeinen tavoite, eli IPCC haluaa nimenomaan todistaa, että kuljemme kohti katastrofia.

Mittaushistorian korkeimmat arvot mitattiin eilen ... samalla unohtaen, että niin historia kuin mittaushistoria ovat vain sitä, mitä vallonpitäjät haluavat sen olevan.

Kuva 3.18. Lämpötilat oikeina ja korjattuina (GISS).

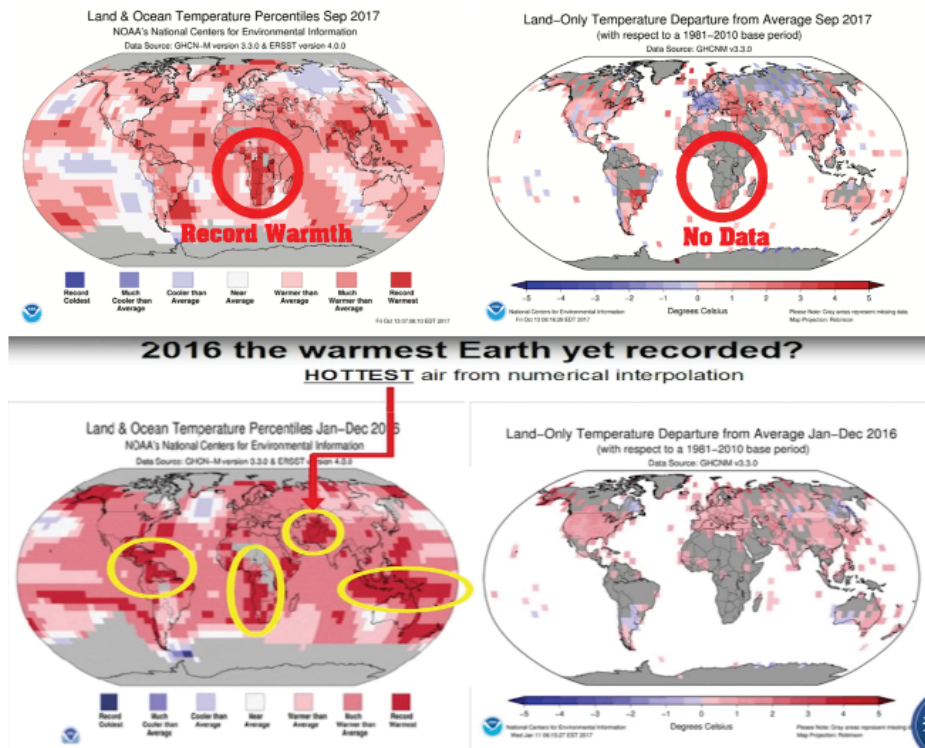
Oletuksia vaiko todellisuutta

Aivan kuten Maona Loan CO₂-mittauksissa, virallisissa lämpömittauksissa käytetään arviointia ja John Goetz kirjoittaa (2015), kuinka 92% lämpötilatiedoista perustuu arvioihin ja vain pieni osa todellisiin mittauksiin.

National Center for Environmental Information (NOAA) on julkaissut karttoja, jotka olen yhdistänyt kuvaan 3.19. Kuvat esittävät mittauspaikkoja ja mitattuja lämpötiloja vuosina 2016 ja 2017.

Oikeanpuoleinen kuva esittää paikat, missä mittauksia tehdään ja vasemmanpuoleisen kuva lämpötilat eri paikoissa.

Tämä on siis virallista tiedettä, johon on sotkettu reilu hypysellinen fantasiaita ja toiveajattelua. Korkeat lämpötilat osuvat liki poikkeuksitta paikkoihin, joissa ei ole mittalaitteita!

Kuva 3.19. Mittaukset ja paikat vuosina 2016 ja 2017.

Kun NASA:n ilmastotutkijan Jimmy Hansenin malleja kritisoitiin 27.12.2016, hän totesi: ”Mallit ovat oikeita, mutta todellisuus ei toimi!”

Tästä seuraa, että päätelmien tieteellinen arvo heikkenee, vaikka tieto sinänsä olisi oikeata.

Tietokonemallinnus

Maapallon monimutkainen ilmastosysteemi on hyvin herkkä auringon säteilyn muutoksille. Mutkikkaan mantereista, kasvipeitteestä, meristä, ilmakehästä ja jäätiköistä koostuvan ilmastosysteemin sisällä on monenlaisia kytkentöjä, joiden takia Maan ilmasto ei reagoi auringon säteilyn muutoksiin suhteessa. Jäätiköt reagoivat maan kaltevuuden ja akselin suunnan muutoksiin ajoitusten mukaan jopa tuhansien vuosien viiveellä.

Järjestelmän monimutkaisuus aiheuttaa sen, että ilmaston mallinnus tulevien vuosien osalta on käytännössä mahdotonta.

Mallinnus

Yksinkertaisin mallinnus voidaan tehdä valtion ja kuntien tavasta säätää vaikkapa ajonopeuksia. Heinäkuussa 2019 Helsingin kaupunki ilmoitti laskevasa nopeuksia kaupungin keskustassa 30 km/tunti. Aikoinaan Helsingissä nopeusrajoitus oli 50 km/t ja nyt sitä on kahdesti alennettu siinä toivossa, että onnettomuudet vähenevät.

Yksinkertainen mallinnus kertoo, että onnettomuudet voidaan poistaa kokonaan, kun jatketaan samalla politiikalla ja päädytään nopeusrajoitukseen 0 km/t.

Valtion verotuskuvioissa lineaarinen verojen korotus näyttäisi olevan se mallinnuksen taso, jolle keskiverto valtiovaranministeri kykenee. Kun kyseessä on verotulojen optimointi muuttujia onkin useampia. Tyypillisesti yritysveron nosto tietyn rajan yli vähentää yhteisöveron kokonaistuottoa kun taas yritysveron radikaali lasku osoitti että valtion tulot nousivat. Tämä muutaman muuttujan mallinnus oli jo keskiverto-poliitikolle liikaa.

Kun mallinnetaan ilmastoa, vaikuttavien muuttujien määrä liikkuu sellaisissa lukemissa, että malleja ei kyetä hallitsemaan tietokoneilla. Jo 10.000 muuttujan keskinäisten vaikutusten arviointi on asia, jota nykyajan tiede ei hallitse.

IPCC:n julkaisu ”Evaluation of Climate Models” osoittaa kuinka laajaa mallintaminen ilmaston eri osa-alueilla on. Jokaista ilmaston eri osa-aluetta mallinnetaan ja joiden-

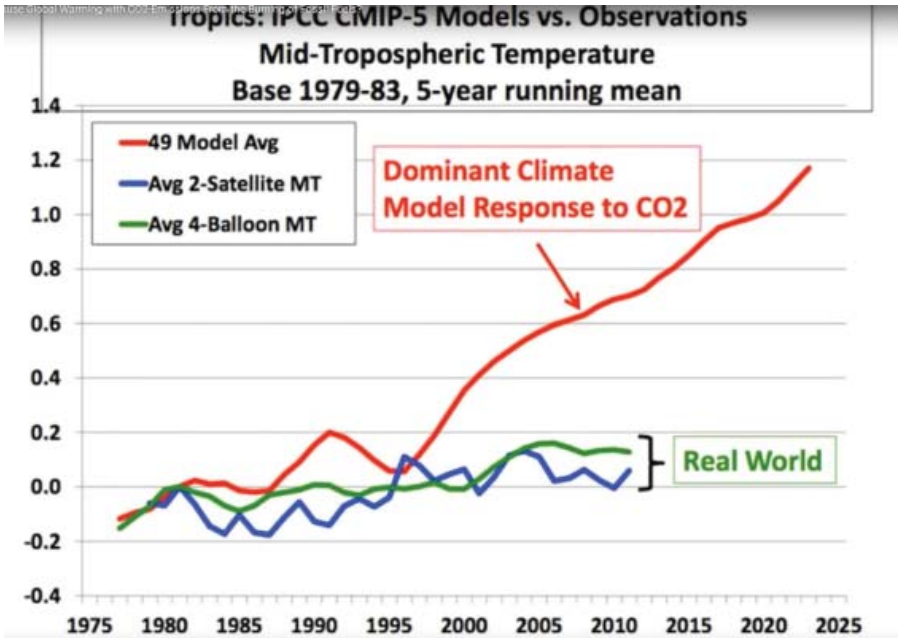
kin yksittäisten tapahtumien osalta mallinnus toimii. Kun sen sijaan mallinnetaan ilmaston lämpötilan kehitystä, kaikki IPCC:n mallit ampuvat pahasti ohi.

Kuvassa 3.20 on esitetty tietokonemallien antamat keskimääräiset tulokset vuodesta 1975 vuoteen 2020. Tuloksia on verrattu satelliiteilla saatuihin mittaustuloksiin ja on sanomattakin selvää, että mallit ovat arvottomia ja palvelevat ainoastaan mediaa ja IPCC:n omia tavoitteita - osoittaa ihmisen vaikutus ilmaston lämpenemiseen.

Jotta ei jäisi epäselväksi se, kuinka laajaa tuo mallien antama harha on, kannattaa katsoa kuvaa 3.21. Tässä kuvassa 73 eri mallia on esittänyt arvionsa lämpötilojen kehityksestä ja yksikään ei pääse lähelle todellisuutta.

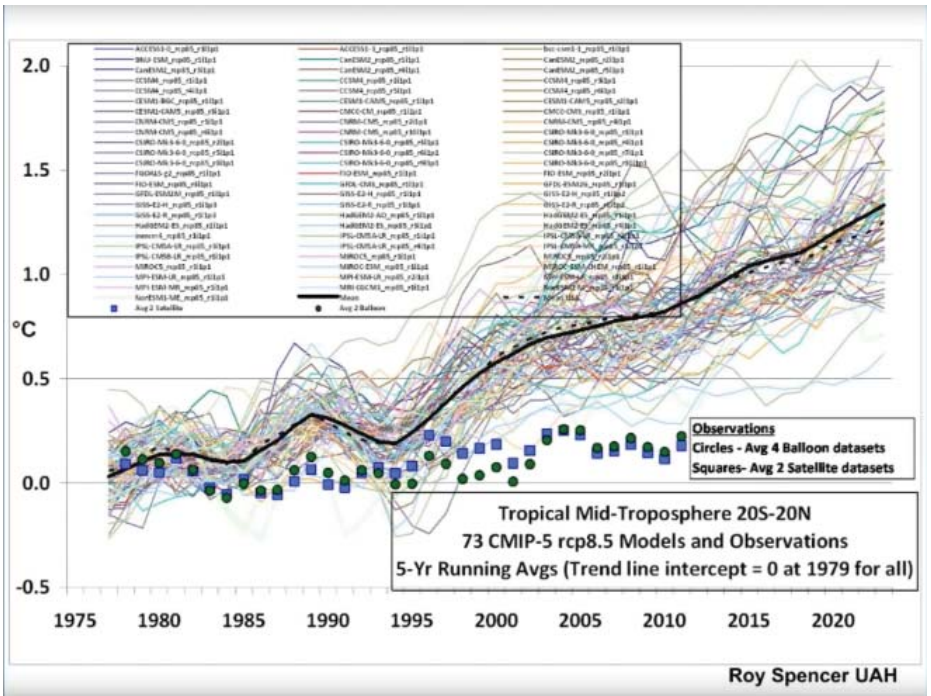
Kaikki mallit on testattu, mutta ei siten, että verrataan tulevaisuuteen, vaan siten, että verrataan menneisyyteen. Jos malli osaa arvioida ilmaston historiallisen kehityksen pisteestä A pisteeseen B, niin sitten uskotaan, että se toimii.

On osoitettu, että kaikki mallit ennustavat historialliset muutokset oikein, jos oletetaan, että CO₂ vaikuttaa lämpötilaan. IPCC:n mielestä ei ole epäilystä siitä, että mallit eivät onnistuisi tulevaisuuden ennustamisessa.

Kuva 3.20. Mallinnus vastaan todellisuus.

Mallien testaamisessa unohtuu kuitenkin yksi keskeinen tieto. Ne historialliset tiedot, joita IPCC pitää oikeina, ovat manipuloituja ja valikoituja tukemaan IPCC:n politiikkaa. Miten olivat 1800-luvun lämpötilat? Miksi IPCC oli unohtanut lämpimät jaksot sekä 1800-luvun lopulla että 1930-luvulla? Miksi Callendar sai valikoida itselleen sopivat CO₂-mittaukset ja jättää huomioimatta muut? Miksi Antarktiksien kairausten mittausvirheitä ja epävarmuuksia ei ole eliminoitu vaikka niiden olemassaolo on tieteellisesti todistettu (Jaborowski 2007)?

Kuva 3.21. Mallit eriteltynä vastaan todellisuus..

Voidaan kysyä, miksi tarvitaan 73 mallia, jotka antavat toisistaan poikkeavia arvoja, jos tiedemiehet ovat yksimielisiä tulevasta kehityksestä?

Tsekin entinen presidentti Vaclav Klaus ilmaisi mielipiteensä Yhdysvaltain Kongressille sanoen:

Niin kuin jokainen joka minun laillani on elänyt suurimman osan elämästäni kommunismin alaisuudessa, tunnen olevani velvollinen sanomaan, että vapau-

den, demokratian, markkinatalouden ja vaurauden suurin uhka 2000-luvulla ei ole kommunismi taikka sen lukuisat lievemmat muodot. Kommunismiin on korvannut kunnianhimoinen ympäristöuskonto. Tämän kannattajat pitävät omia ajatuksiaan ja argumenttejaan kiistattomana totuutena ja käyttävät median manipulointiin monimutkaisia menetelmiä ja PR-kampanjoita, joiden avulla he painostavat päättäjiä toimimaan heidän tavoitteittensa eteen. Koko heidän argumentointinsa perustuu pelon ja paniikin lietsomiseen vakuuttamalla, että maailma on suuren uhan alla. Tällaisilla menetelmillä he saavat poliitikot omaksumaan ahdasmielisiä toimia, säätämään mielivaltaisia lakeja, rajoituksia ja kieltoja. He aikaansaavat toimia, jotka merkittävästi vaikeuttavat tavallisen ihmisen elämää ja asettavat ihmiset poliittisen mielivallan kohteeksi.

Ihmiskunnan luomasta ilmastonmuutoksesta on tullut yksi vaarallisimmista argumenteista, joilla halutaan vääristää ihmisten aikaansaannokset ja julkiset toimet koko maailmassa.

ENERGIAPOLITIikka

Kun ihmiskunta saa valita kymmenen hyvän ja yhden huonon väliltä, niin ihmiset valitsevat huonon. Syynä on yksinkertaisesti se, että uskotaan hyvän markkinoinvan itsensä kun taas huono tarvitsee tuekseen hyvän myyntimiehen.

Ihminen kun ei itse osaa valita eikä asettaa kohteille valintakriteerejä, niin hän uskoo ”hyvään puhujaan”. Hän uskoo, että eduskuntaan tai kunnallisiin luottamustehtäviin voidaan valita sirkuspelle vain siksi, että pelle on hyvän näköinen ja puhuu kauniisti.

Päästyään politiikkaan Pelle toimii kuin sirkuspelle, koska se on ainoa asia, jonka Pelle osaa.

HIILIDIOKSIDIN PUOLESTA

Olisi korkea aika tarkastella muutamia argumentteja nousevan lämmön ja lisääntyvän hiilidioksidin puolesta. Käytän tähän ajatuksia Matt Ridley'n esitelmästä ”How Fossil Fuels are Greening the Planet”. En väitä että kaikki Ridley'n sanomiset olisivat oikeita, mutta hän antaa ajattelemisen aihetta tavalla, jota jokaisen tulisi kuunnella.

Käsittelin jo aiemmin kuinka Maa viheriöi tavalla, jota emme tuhanteen vuoteen ole nähneet. Asiasta on tehty tutkimuksia ja näyttää siltä, että kasvillisuuden lisääntymisen ei yksin johdu teknologiasta, vaan myös parantuneista kasvuolosuhteista.

Vihreiden alueiden lisääntyminen on nimenomaan havaittu satelliiteilla tehdyistä kuvauksista ja tiedämme, että vuosien 1982 ja 2011 välisenä aikana vihreys on lisääntynyt 20,5% alueilla, joilla on kasvustoa ja vähentynyt vain 3% alueista.

Viheriöinti ei koske pelkästään peltoalueita, vaan aavikkoja, metsiä ja ennen kaikkea trooppisia sademetsiä, jossa vaikutus on ollut suurinta. Myös Saharan ja päiväntasaajan välinen alue on vihertynyt voimakkaasti vastoin kaikkia ennusteita, joiden mukaan Sahara kuivuu ja hiekka-aavikko kasvaa kasvamistaan.

Asiaa on tutkittu Bostonin Yliopistossa ja havaittu, että puolet johtuu lisääntyneistä sateista.

Sateet lisääntyvät, koska ilmaan haihtuu enemmän vettä.

Mielenkiintoinen mutta myös ilmeinen päätelmä, jonka professori Ragni Myami Bostonista teki oli, että toinen puoli tulee lisääntyneestä hiilidioksidista.

Kun siis syötämme lisää hiilidioksidia ilmakehään, kasveilla on enemmän ”ravintoa”, ne kasvavat voimakkaammin ja mitä tärkeintä! Kasvit haihuttavat vähemmän vettä, joka antaa niille mahdollisuuden kasvaa kuivemmissa paikoissa.

Tutkimukset tukevat sitä, että CO₂ 200 ppm lisäys lisää kasvien kasvua noin 30%.

Polttamalla fossiilisia polttoaineita teemme Maan vihreämmäksi! Tämä on seikka, joka tulisi nostaa esille aina, kun puhutaan ilmastonmuutoksen negatiivisista vaikutuksista - jos niitä yleensä on.

Veden ja hiilidioksidin ja tehokkaamman viljelyn vaikutukset ovat olleet niin merkittäviä että siinä ajassa kun Maan väestö kaksinkertaistui, tuotetun ruoan määrä kasvoit

25% per henkilö. Näin ollen ihmiset voivat paremmin, elävät pitempään ja saavat enemmän ravintoa kuin 40 vuotta sitten.

Miksi siis sanotaan, että taloudellinen kasvu syntyy luonnon kustannuksella? Tänäpäin käytämme 65% vähemmän viljelyalaa kuin 1960-luvulla tuottamaan ihmiskunnan tarvitseman ruoan. Tällä hetkellä 38% maapallon pinta-alasta on viljelyssä, ja jos tuotantomäärät olisivat 1960-luvun tasolla tarvitsisimme 82% maapallon pinta-alasta viljelyyn. Sinne menisivät sademetsät, kulttuurimaisemat, kansallispuistot ja aarniometsät. Tästä saamme kiittää typpilannoitteita (lue maakaasua), sateita ja hiilidioksidia.

Typellä on kaikkein vahvin vaikutus kasvin kasvuun. Sen avulla kasvaa vahva ja elinvoimainen kasvi. Typen saantia ei pitäisi koskaan estää täysin tai kasvin kasvaminen tyrehtyy. Kaikki kasvit eivät kuitenkaan tarvitse typpeä lannoitteesta, vaan sitovat sitä ilmakehästä symbioottisten juuristobakteerien avulla. Sellaisia ovat muun muassa pilat, herne ja leppä. Typpilannoitteita valmistetaan lähes yksinomaan maakaasulla.

Käytämme siis fossiilisia polttoaineita lannoitteiden valmistukseen.

Kaiken tämän seurauksena ihmiskunnan tarvitsemat alueet vähenevät ja villille luonnolle jää enemmän tilaa.

Viljelytehokkuuden seurauksina löytyy Yhdysvaltojen alueelta paikkoja jossa 70% pinta-alasta oli viljelysmaata ja nyt 70% pinta-alasta on metsää.

Väitetään että luonto tuhoutuu ilmastonmuutoksen seurauksena.

Vuoden 1500 jälkeen on kuollut 9 eläinlajia sukupuuttoon, ellei oteta huomioon erilaisia saaripopulaatioita, jotka ihmiset ovat tyhmää tyhmyyttään tuhonneet. Katsotaan esimerkiksi Hawajin tilannetta, jonne tuotettiin mangusteja hoitamaan saarivaltion rottaongelmaa. Rotat olivat aikoinaan tulleet ihmisten mukana ja ne piti poistaa. Viisaat biologit jättivät huomaamatta sen tosiasian, että rotta on yöeläin ja mangusti saalistaa päivällä. Nyt Hawajilla on kaksi tulokaspetoa tuhoamassa alkuperäistä luontoa 24/7.

Entä nuo jääkarhut, joista on tullut ilmastonmuutoksen ikoneja. Huippuvuorten länsirannalla ei vielä 40 vuotta sitten ollut yhtään jääkarhua eikä niitä sen takia tarvinnut pelätä. Vuoden 2010 jälkeen niitä on kaikkialla länsirannalla ja puheet rantavaelluksesta voi lopettaa. Jääkarhujen lisääntymisellä ei ole mitään tekemistä jään kanssa, koska Huippuvuorten länsirannalla ei 500 vuoteen ole ollut jäätä.

Luonto ja fossiiliset polttoaineet

Kun katsomme kahta valtiota samalla saarella, mutta erilaisella energiapolitiikalla, näemme, kuinka luontoa ja uusiutuvaa puuta polttava Haiti on vihreän ruskehtava verrattuna Dominikaaniseen tasavaltaan, jonka talous perustuu öljyyn ja maakaasuun, ja jonka metsät voivat hyvin. Kuva 4.1 on tavallinen satelliittikuva, jossa luontonsa tuhonneen Haitin ja maakaasuun turvautuvan Dominikaanisen Tasavallan erot luonnon hyvinvoinnissa selvästi näkyvät.

Kuva 4.1. Haiti ja Dominikaaninen tasavalta

Tässä esimerkissä fossiiliset polttoaineet pelastavat luonnon monimuotoisuuden.

Tämä on hyvä esimerkki siitä, että kun käytämme sellaista energiaa, joka ei rasita maapallon kasvustoa, olkoon se sitten öljyä, kaasua tai uraania, niin me suojelemme nimenomaan sillä luontoa. Ei tarvitse ihmisen hyvinvoinnin takia kaataa lintujen pesimäpuita, orankien metsiä tai pohjoisen villejä erämaita.

Meidän on ymmärrettävä, että ihmisen uusiutuvan energian käyttö aina kilpailee luonnonvaroista muiden eläinten ja kasvien kanssa.

Biopolttoaineet

Aivan oman lukunsa muodostaa EU:n direktiivi, joka vaatii meitä lisäämään biopolttoaineiden osuutta liikenteessä. Tällä hetkellä 5% maailman viljelyalasta käytetään etanolipohjaisten polttoaineden raaka-aineiden viljelyyn sen sijaan, että sekin pinta-ala käytettäisi elintarvikkeiden tuotantoon.

Tällä viljelyalalla säästämme 0,6% liikenteen polttoaineista! Liikenteen kannalta merkitys on mitätön, mutta elintarviketuotannon kannalta merkittävä varsinkin, kun liikenteen polttoaineisiin menevä vilja on vaikuttanut elintarvikkeiden hintoihin myös köyhissä maissa.

Kun elintarvikkeiden hinta nousee kehitysmaissa, niin sen seurauksena ihmiset rai-vaavat yhä suurempia peltoaloja sademetsiin.

Esimerkinä mainittakoon, että 40% Yhdysvaltojen maissin tuotannosta menee liikenteen polttoaineisiin.

Fossiiliset polttoaineet eivät tuhoa maailmaa

Elämä maapallollamme alkoi, kun tulivuoret syöksivät maan uumenista gigatonneittain tätä elämällemme tärkeintä kaasua. Maapallon alkuaikoina hiilidioksidipitoisuudet ilmassamme olivat yli 90 %, mutta aikojen saatossa luonnolliset prosessit ja hiilidioksidin kierto sitoivat sen meriin ja esimerkiksi kalkkikiveen.

Koska kaikki elämä tarvitsee hiilidioksidia, sitä on oltava riittävästi ilmakehässämme. Jos hiilidioksiditaso alittaa 250 ppm, alkavat kasvit kärsiä ja monet lajit menehtyvät (McKay et al. 1991). Näin ollen sellaisia jaksoja tuskin on ollut, joissa näin alhaisia hiilidioksiditasoja on havaittu, koska yhdenkään kasvin ei ole todettu kuolleen sukupuuttoon hiilidioksidivajeen takia.

Hiilidioksidi liukenee veteen ja ilmastokeskustelun kannalta tärkeä kysymys on vedessä ja ilmassa olevan hiilidioksidin suhde. Tätä suhdetta kuvaa nk. Henryn laki, joka koskee kaasun paineen ja sen liukoisuuden suhdetta, ja 25 asteen lämpötilassa suhde on noin 1:50 eli yksi osa on ilmassa ja 50 osaa vedessä. Näin voimme myös todeta, että valtamerissä on noin 50 kertaa enemmän hiilidioksidia kuin ilmakehässä. Mitä kylmempää vesi on, sitä suurempi osa hiilidioksidista liukenee veteen ja tämä on tuttua kuplavesissä.

Tilastojen perusteella tiedetään, että hiilidioksiditasot nousevat vasta sen jälkeen, kun lämpötila nousee – ei siis toisin päin. Tätä ilmiötä on selitetty sillä, että merien lämmetessä, niiden kyky sitoa hiilidioksidia pienenee, kuten olutpullosta tapahtuu (Kuo

et al. 1990; Segalstad 1990). Ilmiö jossa hiilidioksidi seuraa lämpöä näkyy kaikissa kaavioissa, joissa lämpö- ja hiilidioksiditasoja on verrattu keskenään.

Valtamerissä on valtavat määrät hiilidioksidia, joka koko ajan sitoutuu veteen liuenneen kalsiumin kanssa muodostaen kalsiumkarbonaattia (lähinnä kalkkikiveä) merien pohjalle. Näin kalsiumiin sitoutunut hiilidioksidi poistuu veden ja ilmakehän kierrosta. Tutkimusten mukaan valtamerien pintavesissä aina 200 syvyyteen asti on riittävästi veteen liuenutta kalsiumia sitomaan kaikki ihmiskunnan tuottamat fossiiliset hiilidioksidipäästöt (Jaworowski et al., 1992a).

Maapallon fossiilisten aineiden polttaminen tuottaisi noin 7.000 Gigatonnia hiiltä eli noin 26.000 Gt CO₂. Kun tämä jaetaan Henryn lain mukaisesti suhteessa 1:50 veteen ja ilmaan, niin ilman hiilidioksidipitoisuus nousisi n. 500 Gigatonnia. Tällä hetkellä ilmassamme on 3.100 Gigatonnia hiilidioksidia, joten muutos olisi n. 17 %.

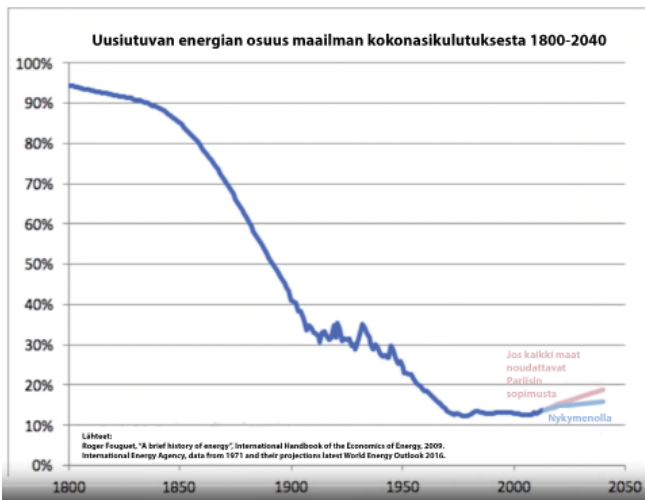
On myös väitetty, että nousevat hiilidioksiditasot aiheuttavat merien happamoitumisen. Tyynen valtameren pH-tasot vaihtelevat paikasta riippuen 7,8 ja 8,5 välillä, joten mitään vakiotasoa ei ole olemassa. On myös muistettava, että ennen kuin pH-tasot alkavat muuttua hiilidioksidin takia, täytyy merissä oleva kalsium kuluu loppuun. Tällä hetkellä meriin liuenut kalsium riittää muuttamaan kaikkien tunnettujen fossiilisten polttoaine-esiintymien tuottama hiilidioksidi kalsiumkarbonaatiksi (kalkkikiveksi).

Asia, josta meidän kannattaa huomioida on valtamerien puskuroiva vaikutus. Jos meret lämpenevät, ilmakehän CO₂-tasot nousevat vääjäämättä aivan toisiin tasoihin kuin mihin pääsemme fossiilisilla polttoaineilla.

UUSIUTUVA ENERGIA

Tarkastelemme vielä energian tuotantoa ja tarvetta yhteiskunnassamme. Kuva 4.2 kuvaa, kuinka energian käyttö reilun kahden vuosisadan aikana on muuttunut perinteisestä uusiutuvasta energiasta kohti tehokkaampia muotoja samalla, kun ihmisen elintaso ja eliniän odote kasvavat.

Oli aika, jolloin elinikä oli lyhyt, ravinnon saanti satunnaista, sosiaalipalvelut puuttuivat kokonaan ja kaikki työaika meni ruoan ja lämmön hankintaan. Silloin käytettiin vain uusiutuvaa energiaa ja lähinnä puuta. Kun fossiiliset polttoaineet yleistyivät ja energian saatavuus parani, nousi myös elintaso. Tämän päivän yhteiskunta on täysin riippuvainen energiasta ja jokainen voi vain kuvitella minkälaiseksi Helsinki muuttuu, jos sähkö katkaistaan ja öljyn toimitukset lopetetaan edes kuukaudeksi.

Kuva 4.2. Uusiutuvan energian osuus maailman kulutuksesta.

Tämä on täysin mahdollinen skenaario tulevaisuudessa, jos nykyinen hulluus saa jatkaa.

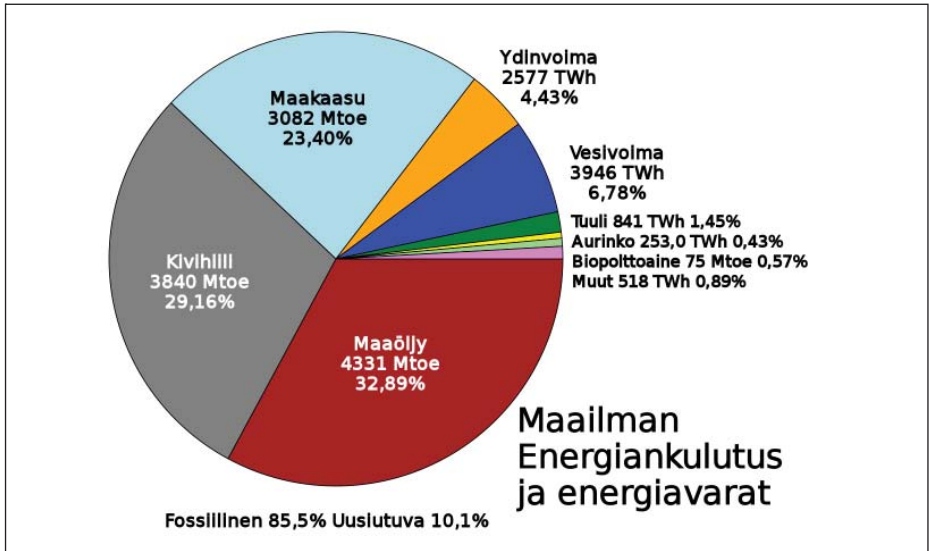
Maailman energiakulutusta dominoivat kaasu, hiili ja öljy ja niiden yhteen laskettu osuus tuotannosta on 85,45%. Vesivoimasta ja ydinvoimasta saadaan 11,21% ja uusiutuville 3,34%.

Kuvassa 4.3 näkyvät yleisimmät energialähteet ja niiden osuus energiatuotannosta. On sanomattakin selvää, että kaasu, hiili ja öljy tulevat hallitsemaan energiatuotantoa vielä satoja vuosia. Syynä ei ole poliittinen haluttomuus muuttaa tuotantoa vaan se

tosiasia, että energiatarpeen tyydyttäminen pelkästään uusiutuvalla energialla palauttaisi koko läntisen maailman köyhimpien kehitysmaiden tasolle. Kun kansat ymmärtävät tämän, maailma päätyy laajaan kapinaan ja mahdollisesti jopa suursotaan.

Kuten tunnettua, ratkaisut ovat kaikkein yksinkertaisimpia niin pitkään, kun ne eivät kosketa päätöksen tekijää itseään.

Auringon ja tuulen käyttöä rajoittaa vallitseva sää ja niiden käyttäminen onnistuu vain, jos on riittävästi säätövoimaa. Energiaongelmat kumuloituvat heti, kun suljemme pois fossiiliset polttoaineet. On näet niin, että valtaosaa raskaasta teollisuudesta ei voi sopeuttaa sääoloihin. Esimerkiksi paperi- tai kartonkitehtaan alasajo kun tuuli loppuu ja ylösajo kun taas tuulee on mahdotonta.

Kuva 4.2. Ihmiskunnan energialähteet (Wikipedia Commons).

Teollisuustuotanto ja uusiutuva energia

Sitten on aivan eri asia, voidaanko tulimyllyillä pitää tehdas toimimassa. Jos tarkastellaan Tornion terästehdasta, niin se kuluttaa vuodessa sähköä noin 3,5 terawattituntia. Jos tehtaan tuotanto pitäisi pitää käynnissä tuulivoimalla, niin 3,5 megawatin voimaloita pitää olla noin 600 kappaletta olettaen, että voimaloiden käyttöaste on noin 20 %. Silloinkin tehdas käy vain, kun tuulta riittää yli sadalle voimalalle.

Energialähteiden tulevaisuus

Vesivoimaa ja uusiutuvaa energiaa lukuun ottamatta muiden energiamuotojen käyttöaika on rajallinen, koska polttoaine yksinkertaisesti loppuu.

Ensimmäisenä loppuu öljy jota eri arvioiden mukaan riittää 50-100 vuotta. Energia-alan yhtiöiden yhdistyksen mukaan nykyisellä kulutuksella maailman tunnettu- jen kivihiilivarojen on arvioitu riittävän 200 vuotta ja uraania riittää pariksi sadaksi vuodeksi.

Jos fossiiliset energialähteet aiotaan korvata uraanilla, puhutaan lopulta alle sadan vuoden varannoista, mikäli louhitaan vain 1000 ppm uraanipitoisuuksia. Käytettävissä olevan uraanin määrä riippuu kuitenkin uraanin hinnasta, koska mitä korkeampi hinta on, sitä köyhempiä esiintymiä kannattaa hyödyntää. Uraanin hinnan kaksinkertaistuminen kasvattaa uraanivarat kymmenkertaisiksi, hinnan kymmenkertaistuminen jo noin 300-kertaisiksi (Wikipedia).

Meillä on energiaongelma, mutta se ei suinkaan ole riippuvainen hiilidioksidista, vaan polttoaineiden riittävydestä ja ongelma ratkeaa vain kehittämällä uusia energiamuotoja. Lähinnä ratkaisuna lienevät fuusiovoimat, jolloin polttoaineen saatavuusongelma pienenee.

Meiltä loppuu energia tuhansia vuosia ennen kuin Grönlanti sulaa.

Ihmiskunta hulluuden portilla

Jokainen sivilisaatio ryhtyy lyömään itseään ennen kuin se tuhoutuu. Tämä vanha totuus pätee myös länsimaisen sivilisaation suhteen. Ihminen on jo kauan sitten ylittänyt yhden eläinlajin keskimääräisen eliniän, joten ihminen poistunee näyttämöltä toivomallaan tavalla - totalitaarisella sodalla ja terrorilla.

Jotakin ihmiskunnan tämänhetkisestä tasosta kertoo se, että:

1. Belgian Islam-puolueen perustajajäsenen Redouane Ahrouchin mukaan puolueen tarkoitus on ”palata 100-prosenttisesti rakkaan profeetta Muhammedin aikaan”. Muutos tarkoittaa köyhyyttä, orjuutta, mielivaltaa ja noitavainoja. Ihmisiä tapetaan heidän ajatustensa taikka uskontonsa takia.
2. Globalistien toiveena on palauttaa ihmiskunta varhaiseen keskiaikaan. Muutos tarkoittaa köyhyyttä, kurjuutta, lyhennettyä elinikää ja paluuta luokkayhteiskuntaan. Noitavainot, satunnaiset ja mielivaltaiset oikeudenkäynnit palaavat kuvioihin ja ihmisiä tapetaan heidän mielipiteensä vuoksi.

Kaikkien aikojen demokraatisimpana ja kehittyneempänä itseään pitävä länsimainen kulttuuri on käytännössä kieltänyt vapaan ilmaisun, kriittisen ajattelun ja poikkeamisen valitusta linjasta. Kaikki nämä kuuluivat vielä 20 vuotta sitten uskonlahkojen erityispiirteisiin. Tiedämme miten esimerkiksi lestadiolaiset, jehovan todistajat ja muut vastaavat savustavat joukostaan kriitikot.

Nyt maailma käyttäytyy ympäristökysymyksissä kuin suuri uskonlahko, joka median pitämässä päivittäisissä jumalanpalveluksissa julistaa kadotuksen sanomaa.

YHTEENVETO JA LÄHTEET

Jos jokin ei ole oikein, älä tee sitä: Jos tarina ei ole totta, älä sano sitä. Tätä Rooman keisarin Marcus Aureliuksen sanontaa jouduin monesti pohtimaan, kun kirjoitin tätä kirjasta. Mikä on oikein? Mikä on totta? Ilmastoasioissa yleinen mielipide on polarisoitunut ja koko keskustelu on saamassa vihapuheiden piirteitä.

Marcus Aurelius sanoi myös: "Elämän tarkoituksena ei ole olla enemmistön puolella, vaan välttää löytämästä itsensä idioottien joukosta."

Tunnen olevani idiootti, kun taistelen tuulimyllyjä vastaan, mutta toivon kerran voivani osoittaa, että en koskaan laskeutunut enemmistön tasolle.

YHTEENVETO

Olen eri tavoin yrittänyt tuoda esille havaintoja ja arvioita siitä, mitä on tapahtumassa samalla, kun ihmettelen, miksi maailman poliitikot antava viedä itseään ”*kuin litran mittaa*”. Valheen ylläpitämiseen tarvitaan tiedettä, mutta havaintojen tekemiseen riittää normaali maalaisjärki.

Alla olen luetellut syitä, joiden takia IPCC:n luoma ”ilmastohysteria” ei kestä tieteellistä tarkastelua.

1. IPCC ei ole kyennyt antamaan luotettavaa selitystä sille, miten pieni jääkausi voisi loppua ilman, että ilmasto lämpenee.
2. IPCC on luonut itselleen sopivasti ”nousevat” CO₂-tasot. 1800-luvun mittauksista on valikoitu sopivat ja jätetty muut huomioimatta. 1940-luvun alun korkeat CO₂-tasot on kokonaan poistettu.
3. IPCC:n lämpökäyrässä (jääkiekkomailasta) puuttuu kokonaan vuodet 1930-1940 sekä viikinkiaika.
4. IPCC ei luota tiedeyhteisöön (tähän tunnettuun konsensukseen) kun arvioidaan CO₂-viipymä ilmastossa. Tiedeyhteisö päättyy 5-12 vuoden haarukkaan fysiikan ja kemian laeilla ja IPCC 50-200 vuoden haarukkaan omilla tieteen vastaisilla oletuksilla. Kuitenkin se monessa vetoaa juuri tiedeyhteisön konsensukseen.
5. IPCC:n Maona Loan CO₂-mittaukset perustuvat mittausarvojen subjektiiviseen valintaan tavalla, joka ei täytä tieteellisen tarkastelun vaatimuksia. Sen lisäksi hyväksytyt arvot muunnetaan yhteisesti sovitulla menetelmällä IPCC:n kaikissa mittauspisteissä.
6. IPCC väittää, että CO₂ nostaa lämpöä, vaikka kaikki historialliset mittaukset todistavat päinvastaisen.
7. IPCC kadottaa 50% hiilidioksidista mallien luomaan keinotekoiseen nieluun (*missing sink*). Tämä voidaan todeta yksinkertaisella matematiikalla.
8. IPCC ei ole kyennyt selvittämään, miksi hiilidioksidi meressä käyttäytyy eri tavalla kuin hiilidioksidi vesilasissa.
9. IPCC:n julkaisemat skenaariot ja johtopäätökset perustuvat hypoteeseihin (lue olettamuksiin), joita ei ole todistettu tieteellisesti. Usein lukee kuinka ”tulokset vahvistavat hypoteesia”, mutta yhtään tutkimusta ei ole julkaistu, joka todistaa

ilmastohysterian hypoteesit oikeiksi. Tieteellisen hypoteesin oikeaksi todistamiseen riittää yksi tutkimus, mutta konsensus on vain poliittinen väite, joka ei itsessään todista mitään.

Olemme tärkeän valinnan edessä. Hyväksymmekö sen tosiasian, että ilmasto muuttuu meistä riippumattomista syistä ja käyttäydymme sen mukaisesti, vai tuhoammeko tämän sivilisaation vain todistaksemme että ilmasto ei sittenkään kulje meidän pillin mukaan. Alla oleva ajatusleikki kuvaa ilmastohysterian tasoa.

Ilmastokiihkoilijoille ehdotan, että kielletään kovilla kengillä kävely, jotta voisimme lykätä San Andreasin siirrosvyöhykkeellä odotettavissa olevaa seuraavaa maanjäristystä.

Climate Flashback : 7th June 1933

HEAT RECORDS SHATTERED

FULL LEASED WIRE TELEGRAPH REPORT BY THE INTERNATIONAL NEWS SERVICE
THE DAILY JOURNAL-GAZETTE
 AND COMMERCIAL-STAR
 MATTOON, ILLINOIS, WEDNESDAY EVENING, JUNE 5, 1933

TORRID RAYS BEATING DOWN ON MID-WEST
 Temperatures Go to 100 Mark in Points in Iowa.
 BY INTERNATIONAL NEWS SERVICE.
 Almost the entire country sweltered again today under a scorching mid-summer sun as temperatures soared to new highs in the middle-west. The mercurials in the middle-west were in the middle-west. Two more fatalities in 24 hours today swelled the total to four, while one death was reported in Detroit and one in Grand Rapids, Mich.
 The Chicago area was hardest hit, with Weather Forecaster C. A. Donnel predicting cooling showers late today or tonight. At 10 o'clock the mercury had climbed to 98 and had still risen to what is expected to be 95 degrees, an all time record for June 5.
 Some relief from the torrid rays was found in the north and north-west sections of the middle-west, but through Kansas, Missouri, Oklahoma and Iowa the thermometer was almost as relentless as it was yesterday when it shot above 100 degrees in some sections.
 In Kansas City the forecast was for temperatures similar to yesterday's when the mercury reached 98.4 degrees. Heavy low clouds were making the rounds today for the first time to afford some relief from the sultry heat.
 Iowa Blistering Hot.
 Another blistering day is close for Iowa today where the mercury was expected to reach yesterday's high of 100 in Council Bluffs, 105 in Charles and 103 in Des Moines. These figures broke all June records for heat in Iowa.

Percent of Days above 95°F (35°C) at all Midwestern United States Historical climate stations

Legend: ■ Percent above 95°F, ▲ Trendline for Percent above 95°F

TORRID RAYS BEATING DOWN ON MID-WEST

COMPROMISE IN VETERANS' CASE SOUGHT

Heigh Ho—It's a Great Life!

ORDINANCE REGULATING BEER O. K'D

Curtis Dies

CLOSE DOORS

DAILY TIMES-PRESS, STREATOR, ILLINOIS, WEDNESDAY, JUNE 7, 1933.

HORSES AND HOGS DYING BY HUNDREDS

Unseasonable Heat Brings Death of Animals On the Farms.

We are here. Global warming emergency !

LÄHTEET

- Ahvio Juha. (2017).* Blogi 23.06.2017: vaarallinen vihreä valhe <<https://beta.oikea-media.com/o1-24109?fbclid=IwAR01vLGMK00bmrTmHsoX91DXkhd2eG-vNFBlyi3Vf3dYLvzF1IsCrobyTpWU>>
- Anderegg William R. L., Prall James W., Harold Jacob, and Schneider Stephen H. (2010).* Expert credibility in climate change PNAS first published June 21, 2010 <https://doi.org/10.1073/pnas.1003187107>
- Ball Timothy. (2008).* Measurement of Pre-Industrial CO2 Levels.
- Barnola, J.M., Raynaud, D., Korotkevich, Y.S. & Lorius, C. (1987).* Vostok ice core provides 160,000-year record of atmospheric CO2. *Nature* 329, 408-414.
- Beck Ernst-Georg. (2007).* 180 Years of atmospheric CO2 gas analysis by chemical methods. *Energy and environment* Volume 18, No. 2.
- Bischof, W. (1960).* Periodical variations of the atmospheric CO2-content in Scandinavia. *Tellus* 12, 216-226.
- Bolin, B. & Eriksson, E. (1959).* Changes in the carbon dioxide content of the atmosphere and sea due to fossil fuel combustion. In: Bolin, B. (Ed.): *The atmosphere and the sea in motion. Scientific contributions to the Rossby Memorial Volume.* The Rockefeller Institute Press, New York, 130-142.
- Bray J.R. (1958).* An Analysis of the Possible Recent Change in Atmospheric Carbon Dioxide Concentration. University of Toronto May 16. 1958. < <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.1111/j.2153-3490.1959.tb00023.x>>
- Böttcher, F. (1996).* Climate change: forcing a treaty. In: Emsley, J. (Ed.): *The Global Warming Debate. The report of the European Science and Environment Forum.* Bourne Press, Ltd., Bournemouth, Dorset, UK, 267-285.
- Charvátová Ivanka and Hejda Pavel.* A possible role of the solar inertial motion of the solar inertial motion in climatic changes in climatic changes. Institute of Geophysics of the ASCR, Prague, Czech Republic.
- Cialdini, R.B. (1993).* *Influence: the psychology of persuasion*, 2nd. rev. ed. Wil-

- liam Morrow & Co., Inc., New York, 320 pp.
- Gonfiantini, R. (1981).** The delta-notation and the mass-spectrometric measurement techniques. International Atomic Agency, Technical Report Series 210, 35-84.
- Cook John, Nuccitelli Dana, Green Sarah A, Richardson Mark, Winkler Bärbel, Painting Rob, Way Robert, Jacobs Peter and Skuce Andrew. (2013).** Quantifying the consensus on anthropogenic global warming in the scientific literature. Published 15 May 2013 • 2013 IOP Publishing Ltd.
- Crockford Susan. (2015).** The Arctic Fallacy, Sea ice stability and the polar bear. The GlobalWarming Policy Foundation
- Curry Judith. (2018).** Esitelmä < <https://www.youtube.com/watch?v=pVXHsQp-sVg&t=3721s>>
- Doran, Peter & Kendall Zimmerman, Maggie. (2009).** Examining the Scientific Consensus on Climate Change. EOS Transactions. 90. 10.1029/2009EO030002.
- Essenhigh, R.E. (2009).** Potential dependence of global warming on the residence time (RT) in the atmosphere of anthropogenically sourced carbon dioxide. Energy & Fuels 23: 2773-2784. <<http://pubs.acs.org/doi/abs/10.1021/ef800581r>> Visited 2019.08.10.
- Fonselius, S., Koroleff, F. & Warme, K.-E. (1956).** Carbon dioxide in the atmosphere. Tellus 8, 176-183.
- Gasparrini Antonio, Guo Yuming, Hashizume Masahiro, Lavigne Eric, Zanobetti Antonella, Schwartz Joel, Tobias Aurelio, Tong Shilu, Rocklöv Joacim, Forsberg Bertil, Leone Michela, De Sario Manuela, Bell Michelle L, Guo Yue-Liang Leon, Wu Chang-fu, Kan Haidong, Yi Seung-Muk, de Sousa Zanotti Stagliorio Coelho Micheline, Saldiva Hilario Nascimento, Honda Yasushi, Kim Ho, Armstrong Ben. (2015).** Mortality risk attributable to high and low ambient temperature: a multicountry observational study. *ancet* 2015; 386: 369-75. Published Online May 21, 2015. [http://dx.doi.org/10.1016/S0140-6736\(14\)62114](http://dx.doi.org/10.1016/S0140-6736(14)62114).

- Gerlach, T.M. and B.E. Taylor. (1990).** Carbon isotope constraints on degassing of carbon dioxide from Kilauea Volcano. *Geochim. Cosmochim. Acta*, 54: 2051-2058.
- Goez John. (2015).** <<https://wattsupwiththat.com/2015/09/27/approximately-92-or-99-of-ushcn-surface-temperature-data-consists-of-estimated-values/>>
- Goldberg Fred. (2016).** <https://www.youtube.com/watch?v=poi8YLUigVs>
- Gorshkov, V.G., (1982).** The possible global budget of carbon dioxide. *Nuovo Cimento, Ser. 1, 5 C (2):* 204-222.
- Houghton, J.T., Jenkins, G.J. & Ephraums, J.J. (Eds.). (1990).** *Climate Change. The IPCC Scientific Assessment.* Intergovernmental Panel on Climate Change. Cambridge University Press, Cambridge: 365 pp.
- Hasselbarth P., Fittbogen, J. (1879).** Beobachtungen über lokale Schwankungen im Kohlensäuregehalt der atmosphärischen Luft, *Landw. Jahrbücher*, 8, 1879, p. 669.
- Jaworowski, Z. (2007).** CO₂. The Greatest Scientific Scandal of Our Time. *EIR Science*. March 16. 2007.
- Jaworowski, Z., Segalstad, T.V. and Hisdal, V. (1992a).** *Atmospheric CO₂ and Global Warming: A Critical Review*; 2nd revised edition. Norsk Polarinstittutt, Meddelelser 119,76 pp.
- Jaworowski, Z., Segalstad, T.V. & Ono, N. (1992b).** Do glaciers tell a true atmospheric CO₂ story? *Science of the Total Environment* 114, 227-284.
- Kauppinen, J. and Malm, P. (2019).** No Experimental Evidence for The Significant Anthropogenic Climate Change. University of Turku, Finland <<https://arxiv.org/pdf/1907.00165.pdf>>
- Kuo, C., Lindberg, C. & Thomson, D.J. (1990).** Coherence established between atmospheric carbon dioxide and global temperature. *Nature* 343, 709-714.
- Legates David R., Soon Willie, Briggs William M., Monckton Christopher of Brenchley. (2015).** *Climate Consensus and ‘Misinformation’: A Rejoinder to Agnotology, Scientific Consensus, and the Teaching and Learning of Climate*

- Change. Springer Science+Business Media Dordrecht.
- Marohasy Jennifer. (2009).* <<http://jennifermarohasy.com/2009/09/why-i-am-an-anthropogenic-global-warming-sceptic-part-3/>>
- McKay, CP., Toon, O.B. & Kasting, J.F. (1991).* Making Mars habitable. *Nature* 352, 489-496.
- Neftel, A., Oeschger, H., Schwander, J., Stauffer, B. & Zumbunn, R. (1982).* Ice core sample measurements give atmospheric CO₂ content during the past 40,000 years. *Nature* 295, 220-223.
- Oreskes, Naomi. (2005).* Beyond the Ivory Tower: The Scientific Consensus on Climate Change. *Science* (New York, N.Y.). 306. 1686. 10.1126/science.1103618.
- Raval, A. and Ramanathan, V. (1989).* Observational determination of the greenhouse effect. *Nature*, 342: 758-761.
- Ruddiman, William F. (2008).* Earth's climate : past and future. Worth, 2008. ISBN 9780716784906.
- Ryan, S. (1995).* Quiescent outgassing of Mauna Loa Volcano 1958 - 1994. Published in: Rhodes, J.M. & Lockwood, J.P. (Eds.): Mauna Loa revealed: structure, composition, history, and hazards. American Geophysical Union, Geophysical Monograph 92, 95-115.
- Schlesinger, M. E. (1994).* An oscillation in the global climate system of period 65-70 years. *Nature*. 367 (6465): 723-726. Bibcode: 1994Natur.367..723S. doi:10.1038/367723a0.
- Segalstad, Tom V. (1990).* Temperatur og CO₂. *Teknisk Ukeblad* 137 (17; yellow part), 4-5.
- Segalstad, Tom V. (1996).* The distribution of CO₂ between atmosphere, hydrosphere, and lithosphere; minimal influence from anthropogenic CO₂ on the global "Greenhouse Effect". In: Emsley, J. (Ed.): The Global Warming Debate. The report of the European Science and Environment Forum. Bourne Press, Ltd., Bournemouth, Dorset, UK, 41-50.
- Segalstad Tom V. (1997).* Carbon cycle modelling and the residence time of natural and anthropogenic atmospheric CO₂: on the construction of the "Green-

house Effect Global Warming” dogma. Mineralogical-Geological Museum.
University of Oslo Sars’ Gate 1, N-0562 Oslo Norway

Segalstad Tom V. (2009). Correct Timing is Everything - Also for CO₂ in the Air. CO₂Science. Volume 12, Number 31: 5 August 2009.

Siegenthaler, U. & Oeschger, H. (1987). Biospheric CO₂ emissions during the past 200 years reconstructed by deconvolution of ice core data. Tellus 39 B, 140 - 154.

Singer Fred S. (2008). Nature, Not Human Activity, Rules the Climate. Science and Environmental Policy Project < http://www.co2web.info/NIPCC-Final_080303.pdf>

Slocum, G. (1955). Has the amount of carbon dioxide in the atmosphere changed significantly since the beginning of the twentieth century? Monthly Weather Review, October, 225-231. < http://www.pensee-unique.fr/001_mwr-083-10-0225.pdf>

Solanki, S.K., et al. (2005). 11,000 Year Sunspot Number Reconstruction. IGBP PAGES/World Data Center for Paleoclimatology Data Contribution Series #2005-015. NOAA/NGDC Paleoclimatology Program, Boulder CO, USA.

Stumm, W. & Morgan, J.J. (1970). Aquatic chemistry: an introduction emphasizing chemical equilibria in natural waters. Wiley-Interscience, 583 pp.

Tol Rickhard. (2014). Quantifying the consensus on anthropogenic global warming in the literature: A re-analysis. Energy Policy. Volume 73, October 2014, Pages 701-705.

Walker, J.C.G. and J.I. Drever. (1988). Geochemical cycles of atmospheric gases. In: Gregor, C.B., R.M. Garrels, F.T. Mackenzie and J.B. Maynard (Eds.): Chemical Cycles in the Evolution of the Earth. John Wiley & Sons, Ltd.: 55-76.

Widding Elsa. (2019). Youtube.com. Lördagsintervju 54, Swebbtv.

Woods Hole Oceanographic Institution. (2018). ”Natural climate oscillations in north Atlantic linked to Greenland ice sheet melt.” ScienceDaily. ScienceDaily, 18 September 2018. <www.sciencedaily.com/releases/2018/09/180918110838.htm>.

Zharkova V. V., S. J. Shepherd S. J., Zharkov S. I. & Popova E. (2019). Oscillations of the baseline of solar magnetic field and solar irradiance on a millennial timescale. Scientific Reports, volume 9, Article number: 9197 (2019).